

SAINT-JOSEPH LİSESİ
150. YIL ÖZEL SAYISI

QUARTIER

SAINT-JOSEPH'LİLER DERNEĞİ SÜRELİ YAYINIDIR

150
Yıldır
Ortak
Noktamız

İmzamız “Altın*”a değer katar

Tüm TurkishBank Şubelerinde

*2.5, 10, 20 ve 50 gr külçeler halinde üretilen altınlarımız,
uluslararası standart olan 995/1000 saflıktadır.

BAŞKANDAN

Güray Karacar'90

Saint-Joseph'liler Derneği 2017-2020

Dönemi Yönetim Kurulu Başkanı

Saint-Joseph'liler Derneği'nin Değerli Üyeleri;

2 Kasım 1870 tarihinde ilk ders zili çaldığı İstanbul Özel Saint-Joseph Fransız Lisesi, 150 yıldır çok önemli sanatçılar, sporcular, bilim ve iş insanları kazandırırken; saygı, sevgi, kardeşlik ve dayanışmanın merkezi olmaya devam ediyor. Öğrencilerine eğitimin çok ötesinde değerler katan okulumuzun gelecek dönemde de başarıyla faaliyetlerine devam etmesini dilerken, tüm öğretmenlerimizi sevgi ve saygıyla anıyoruz.

Okulumuz 150 yılı geride bırakırken, Saint-Joseph Lisesi Eğitim Vakfı yüzlerce öğrenciye eğitim veriyor. Camiamızın mezunlarını bir araya getirerek öğrencileri profesyonel hayata hazırlamayı, üyeler arasında gelişimi ve dayanışmayı sağlamayı, bir yandan da ihtiyacı olan her üyesine yardımcı amaç edinen Saint-Joseph'liler Derneği, 50. yılını kutlamaya hazırlanıyor.

Bu camianın bir üyesi olmanın mutluluk ve gururunu her an yaşayan bir ağabey ve kardeşiniz olarak, sizleri derneğimiz çatısı altında bir araya gelmeye ve gelecek döneme daha güçlü bir şekilde girmeye davet ediyorum. Bu birlikteliği en üst düzeye taşımak için camia kurumları arasında özlenen birlikteliği ve anlayışı sağlayarak, üzerimize düşen görevi yerine getirmenin mutluluk ve huzuru içindeyiz. Bu ortamı yüceltecek olan siz değerli üyelerimizsiniz.

Bugün itibarıyla dünyada 24 ülke ve 45 şehirden toplam 89 mezunumuz, "SJ Alumni Üyesi" olarak siz üyelerimize ve okullarımızın öğrencilerine ellerinden gelen desteği vermek üzere isimlerini internet sitemizdeki haritaya yazdırmış durumdadır. Bir an önce geride bırakmayı umduğumuz pandemi sürecinde doktorlarımız bir araya geldi, ağabey ve kardeşlerine destek oldu. Bu dönem evlerinde kalmaları istenen camianın büyüklerine, diğer üyeler evlerine kadar ulaşarak ellerinden gelen yardımı esirgemedi. Derneğimiz artık önemli miktarda burs ve sosyal yardım sağlayabilecek güce erişti. Dayanışmamızın nice örnekleri, dernek internet sitemizde ve sosyal ağlarımızda detaylı olarak yer alıyor. Bu satırları okuyan siz değerli üyelerimizi bu değişimin, yeni bir değer kazanan Saint-Joseph'li kimliğinin bir parçası olmaya davet ediyoruz.

Arkamızda bıraktığımız yaklaşık dört yıllık süreyi, Kadıköy'e uzak bir noktada hayatını sürdürmenin, derneğe üye olmanın önünde engel olmadığı düşüncesini haklı çıkarmaya adanmış. Dijital dünyanın sunduğu imkanlar, bir yandan da iletişimdeki olağanüstü değişim, bunu anlatmayı daha kolay kıldı. Sayıları 2 bini geçen üyemiz ile artık birçok farklı ortamda tanışma ve bir şeyler paylaşma imkanı buluyoruz. Katılan ve destek alan, destek veren her üyemize gönülden teşekkür ediyoruz.

Okulumuzun 150. yılını kutluyor, sizleri sadece Saint-Joseph'li olduğunuz için seven ve sayan binlerce üyenin olduğunu her zaman aklınızda tutmanızı rica ediyoruz. Saygı ve sevgilerimizle...

SAINT-JOSEPH LİSESİ'NİN 150. YILI

Paul GEORGES

İstanbul Saint-Joseph Lisesi Müdürü | Directeur du lycée Saint-Joseph

4

İstanbul Özel Saint-Joseph Fransız Lisesi bu sene 150. yılını kutluyor.

Yıl boyunca bize eşlik edecek logo, bambaşka şartların meyvesi olan farklı bir bağlamda doğmuş bir okulun yavaş yavaş filizlenişini bir zeytin dalı aracılığıyla tasvir ediyor. Bu yavaş filizlenme sürecinin en başında, kardeşlik ruhu, birçok (iyi ve kötü) tecrübe ve geleceğe duyulan sarsılmaz güven ile beslenmiş bir tohum var. İşte bu güven sayesinde frer nesilleri, toplumun sayısız değişimine, hatta bu sene okulu derinden etkileyen COVID-19 pandemisi gibi krizlere bile uyum sağlayarak okula bugün bildiğimiz halini vererek onu sabırla inşa edebilmişlerdir.

Böyle bir yıl dönümünü kutlamak ne anlama geliyor?

Herhangi bir doğumu, yıl dönümünü, zaferi yahut bir evliliği kutlamaya hazırlanırken iki taraflı bir duyguyla karşı karşıya kalırız: Bir yandan esenlik duygusunu, bir şeyi somutlaştırmış olmanın verdiği neşeyi, hayata geçirmenin kıvancını ve bir rüyanın peşinden koşmanın mutluluğunu hissederiz. Bu mutluluk, kadehlerin kaldırıldığı, dansların ve müziğin eşlik ettiği şölenin başladığı andır. Öte yandan bu dünyada olmamızı sağlayan bizden öncekileri resmiyetle, ritüeller ve törenler aracılığıyla hürmetle anma mecburiyetini de hissederiz. Bu noktada ise, genellikle minnetimizi ifade ederiz, bazen de geleceğimizi düşünmeye vakit ayırırız.

Bu yıl dönümünü, küratörümüz Aslı Seven tarafından seçilmiş bir grup Türk ve Fransız sanatçı ile yaratıcı anlar yaşamının mutluluğunu ve ayrıcalığını tadarak kutlayacağız. Bu sanatçılar; gençler ve öğretmenlerle buluşmalarının yanı sıra bu eşsiz yapıyı, yani lisemizi gözlemleme fırsatından beslenebilecekler. Tüm bu süreç, önceleri Ekim 2020 için planlanan fakat koronavirüs pandemisi nedeniyle Mart 2021'e ertelenen, lisede verilen eğitimin tarih boyunca geçirdiği evrimi konu alan bir sergi ile taçlandırılacak.

Kutlamalar, bir ara vermek ve geleceği tahayyül etmeye vakit ayırmak için birer fırsattır.

Gelecekte Saint-Joseph'in eğitim sahasında esaslı bir kurum olmaya devam edebilmesi için kritik hususlar şunlardır:

Gençlere dijital ortam, girişimcilik ve çevre dostluğu alanlarında yenilikçi ruhu, insancıl kültürü ve yardımlaşma hissini aşılayan, yüksek standartlı bir eğitim sağlamalıyız. COVID-19 krizi, toplumlarımızın sadece dijital yeniliklere değil, daha dayanışma odaklı bir ekonomiye ne denli bağlı olduğunu gözler önüne seriyor.

Verdiğimiz eğitimin dayanağı, Fransızcadaki "une tête bien faite vaut mieux qu'une tête bien pleine". Yani "Akıl ezberle orantılı değildir." anlamına gelen deyimle yaraşır şekilde, kanıtlama, usamlama, imgelem ve deneme olmalıdır. Bundan 20 sene sonrasının mesleklerinin neye benzeyeceğini bilemediğimizi unutmamalıyız.

Dolayısıyla ekranlar çağında sadece bilgi ve becerilerin (hard skills) değil, etkileşimsel becerilerin (soft skills) de dikkate alınması elzemdir.

Ayrıca Rönesans çağından beri süregelen ve tüm aksaklıklara rağmen halen gelecek vadeden Türk ve Fransız halklarının dostluğuna da sadık kalmak istiyoruz. Sadece Fransa sınırlarına indirgenemeyecek "frankofoni" alanında meydana gelen değişimleri de gözlemek mecburiyetindeyiz. Bunu yaptıkça Avrupa

ve tüm dünyadaki paydaşlarımıza, açıklığımızı ve insancılığımızı okul ve ülke ölçeklerinde sergilemiş oluyoruz. Saint-Joseph, eğitim için iyi niyetli insanların arasında, dinî, etnik ve dilsel sınırların aşarak gerçekleştirilebilen tüm hayırlı işlerin vitrini olmalıdır.

Lise; herkesin arasındaki birliği temsil ederek yatay, kardeşçe bir yönetim kültürünü benimsemeli, savunmalıdır. Algoritmalar çağında lise, etik ve sorumluluk anlayışıyla sunduğu hizmetlerinin profesyonelleşmesini el üstünde tutmalıdır.

Lise ıssız bir ada değildir. Pedagojik ve kişisel gelişimi çok önemseyen frerlerin örneğinden yola çıkarak okul, öğretmenlerin ve personelin kariyerleri boyunca hizmet içi eğitimleri hususunda Türk ve Avrupalı kurumsal paydaşlarıyla sinerji yaratmalıdır.

Son olarak, değişimin hızına yetişebilmek için lise; proje sponsorluğu, şirketlerde staj eşlikçiliği, Türkiye ve yurt dışındaki mezunların takibi konularında, Mezunlar Derneği'nin katkılarına gittikçe daha fazla ihtiyaç duyacaktır.

Tüm bu insanlar, kimileri öğretmen olarak bayrağı devralan tüm bu öğrenciler tarafından ne kadar da yol katedilmiş! Saint-Joseph Lisesini bugün bildiğimiz haline getiren tüm bu insanların, öğretmenlerin, Saint-Joseph Lisesi'nin yarınını biçimlendirebilmemiz için her biri alçakgönüllülükle yerini bırakabilme meziyetine sahip frerlerin izinde olmak ne güzel bir vazife!

VAKIFTAN

A. Mehmet Özdeniz'68

SAJEV Eğitim Kurumları

Kurucu Temsilcisi ve Genel Müdürü

Değerli Saint-Joseph'liler,

Okulumuzun 150. kuruluş yılını kutluyoruz. Bizim için ne büyük gurur!

Vaktiyle öğrencisi olduğum Saint-Joseph Lisesi sadece bir okul değil, bizlere çokça değerler katan ve imkanlar sunan ikinci yuvamızdı. Deneyimlediğim için gönül rahatlığı ile söyleyebilirim ki Saint-Joseph Lisesi, bizlere verdiği kaliteli eğitimin yanında kültür, sanat ve sporun gelişimimizde ne kadar önemli olduğunu ve hepsinin bir bütünün parçaları olduğunu bizlere öğretti.

Bizler, sadece akademik performansımız ile değil; becerilerimiz, yeteneklerimiz, bireysel farklılıklarımız göz önüne alınarak, okulumuzun bizlere gösterdiği yolda kendi değer yargılarımızla ilerledik. Ve okulumuz ileriki hayatımızda bize bu anlamda hep yol gösterici oldu. Bununla beraber, birlik ve beraberlik içerisinde tüm sorunların üstesinden gelebileceğimizi ve daima birbirimize destek olmamız gerektiğini öğrendik. Bizden önce mezun olan ağabeylerimizin, bizlerden sonra mezun olan kardeşlerimizin Saint-Joseph ile bağlarının kopmayışının en önemli sırrı da sanırım bu oldu.

Yıllar önce Saint-Joseph'liler Derneği'nin kuruluşunda görev almıştım. Uzun yıllar da Saint-Joseph Lisesi Eğitim Vakfı'nda önce yönetim kurulu üyesi olarak, şimdilerde ise genel müdür olarak katkıda bulunmaya çalışıyorum. Şu günlerde yaşadığımız küresel salgın elbette ki hepimizin hayatını son derece etkiledi. Teknolojinin olmazsa olmazımız olduğunu bir kere daha net bir şekilde anlamış olduk. Pandemi süresince yaptığımız birçok planı askıya almak ya da şeklini ve uygulamalarımızı değiştirmek durumunda kaldık. Kısacası yaşantımız değişti.

Okulumuz, 150. kuruluş yıl dönümü ile ilgili olarak yapılacak olan pek çok etkinliği zorunlu olarak ertelemek durumunda kaldı. Kutlamaları gönlümüzden geçtiği gibi bir araya gelerek coşkuyla yaşayamadık. Umarım bu zor günleri sağlıkla atlatır ve ileriki günlerde hep beraber büyük bir coşkuyla okulumuzun 150. yılını kutlarız.

Nice yıllara Saint-Joseph!

Sevgi ve saygılarımla...

QUARTIER

Güray Karacar

Saint-Joseph'liler Derneği Adına İmtiyaz Sahibi

Begüm Ergül

Sorumlu Müdür

Dr. Esat Işık Cad. No: 66/24 34710 İstanbul

Tel: (0216) 450 54 84 - (0216) 346 56 39

Fax: (0216) 336 03 54

dernek@sjd.org.tr | www.sjd.org.tr

f sjdernek

in Saint-Joseph'liler Derneği

sj_dernek

www.fonzip.com/sjdernek

Kadir Toprakkaya

Cenay Toprakkaya

Pınar Baltacı

Yayına Hazırlayanlar

Canan Satan

Görsel Yönetmen

Dergi, K-İletişim Yayınları Tarafından Hazırlanmıştır.

Yayın Adresi: Kuşdili Cad. Misk-i Amber Sk.

No: 44/6 Kadıköy - İstanbul

Tel: (0216) 550 11 17 - (0532) 470 73 05

sappi

sadeOFSET
MATBAACILIK & ETİKET

Baskı ve Cilt

Sade Ofset Matbaacılık & Etiket

www.sadeofset.com.tr

Kemalpaşa Mahallesi, 2. Cad. D: 179,

34204 Bağcılar / İstanbul

Tel: (0212) 629 03 39

Bu Dergideki Yazılar ve Görsel

Malzemeler Elektronik ya da Basılı

Ortamda İzin Alınmadan ya da

Kaynak Gösterilmeden Kullanılamaz.

Dergimiz Sappi'nin değerli katkılarıyla yayımlanmıştır.

İçindekiler

- 10** 150. Yıl Buluşması
- 14** Saint-Joseph'in 150 Yılı
- 24** Demir Alp Serezli'67
- 26** Ziyaretçi Frerden 150. Yıl Yazısı
- 30** Saint-Joseph Lisesi'nin Voleyboldaki Başarıları
- 32** Saint-Joseph'ten Sesler
- 34** Saint-Joseph bahçesindeki unutulmaz konser
- 36** Saint-Joseph'liler Derneği'nin Kuruluş Öyküsü
- 38** Her Zaman İletişimdeyiz Ali Şükrü Emre'67
- 40** Erhan Altunay'85
- 42** Kuşaktan Kuşağa
- 46** Saint-Joseph Lisesi'nde Geçmişe Yolculuk
- 50** M. Tevfik Demir Kısakürek'68
Anılarla Saint-Joseph Yılları
- 54** Ahmet Vefik Alp'67
- 56** Selim Kuneralp'ten Eski Günlere Özlem
- 58** Saint-Joseph 1962 yılı mezunlarından
Nafi Pakek
- 60** Vedat Günen'63
- 63** Saint-Joseph'in Efsanevi Matematik Öğretmeni
- 64** Asaf Erem'66
- 66** Metin Bara'49 Anısına
- 70** Saint-Joseph'te Fen Eğitimi
- 72** Üyelerimizden
- 78** Yuvada Kalanlar
- 80** Saint-Joseph'liler Derneği Eğitim Bursu
- 84** Her Ortamda Birlikteyiz
- 89** Üyelik Bilgilerinizi Kolayca Güncelleyin!
- 95** Parcours Pro SJ

2017-2020 Dönemi Yönetim Kurulumuz

Sinan Serhatlioğlu'83

Saint-Joseph'te okurken gerçekten zorlandım; haylazlık vardı, aynı zamanda tembellik de... Fransızca öğrenmek zor ve meşakkatli idi. Ancak bugün arkama dönüp baktığımda hayatımı bu seviyeye taşıyan, artı bir değer katan, yaşama sevinçlerimden biri okulum... Saint-Joseph'in arkasında arkadaşlık ve dostluk, kardeş gibi düşünmek, küçükleri korumak kol kanat germek, bunun gibi birçok değeri katmış 150 yıllık bir gelenek var. Saint-Joseph, arkamızdan gelen gençlik için ne yapabileceğimizi bizlere öğreten 150 yıllık bir koca çınar... Öz cümle, ben okulumun okurken kıymetini anlamadım ama aslında benim hayat felsefem olmuş. Nice 150 yıllara...

hayatımın temel taşlarını oluşturuyor. Ne mutlu bana ki bu özel yılda derneğimiz sayesinde az da olsa katkıda bulunma şansım oldu. Ve ne şanslıyım ki oğlum da bir Saint-Joseph'li. Çocukluğunda benden dinlediği okulumuzda şimdi kendi anılarını biriktiriyor, hayata bir Saint-Joseph'li olarak atılmaya hazırlanıyor. Daha nicelerinin Saint-Joseph'li olma gururunu taşıması dileğiyle...

Tayfun Zaman'90

Saint-Joseph hiçbirimizi ideal insan yapmamış da olsa ideal insan tanımını, ona ulaşma çabasının değerini kalplerimize ve zihnimize işledi. Birer çocuk olarak emanet aldığı bizleri, birey olarak topluma teslim etti.

Mehmet Alp Sunar'84

Saint-Joseph'li olmanın ayrıcalığını üniversitede ve sonrasında iş hayatında anladım. Okulumun bana kattıkları, hayatla mücadelemi kolaylaştırdı ve hep yeni kapılar açtı. Kendimi özel hissettiren Saint-Joseph camiasının bir parçası olmak, her zaman bana gurur verdi. Bugün 150. yılını kutladığımız okulumuzun merdivenlerinde, koridorlarında, sınıflarında 150 yıl boyunca okuyan herkesin ayak izleri var. Nice yıl dönümlerine...

Derya Uzturk'88

Saint-Joseph'li olmak bir ayrıcalık. Sıralarını aşındırırken tam idrak edemesem de, yaş aldıkça görüyorum ki okulumun bana verdikleri hep yol gösterici olmuş. Aldığım eğitim, disiplin, kurduğum dostluklar şu an

O günlerde anlamamış da olsam, bugün geriye baktığımda çok şeyi borçlu olduğumu gönülden hissediyorum.

Fevzi Toksoy'90

Sevgili babam hazırlık okurken bana Galatasaray Lisesi'ne geçebileceğimi söylediğinde, "Ben Saint-Joseph'i sevdim, burada kalmak istiyorum" demiştim. Çocuk yaşıta böyle bir karar neticesinde başlayan seviz yıllık bir maceranın tüm hayatımda etkili olmasının bende ne kadar büyük bir iz bıraktığını hala şaşırarak tecrübe ediyorum. Kimi zaman aşına gelen bir simayla sürpriz bir karşılaşma, kimi zaman iş vesilesiyle aynı masayı paylaşma, kimi zaman da 35-40 yılı deviren dostluklarla hayata tutunma... İyi ki böyle olmuş. Kim bilir daha ne anılar biriktireceğim.

Sinan Kurmuş'91

Dünyanın en büyük 500 şirketinin ortalama ömrü 18 yıl. İnsan ömrü 80 yıl. Dünyadaki ülkelerin çoğu 100. yılını henüz kutlamadı. Bu genç dünyada, 150 yıldır varlığını sürdüren bir kurum olmak çok değerli. Çünkü ayakta kalmak, başarının aslında en itiraz edilemez göstergesi. Böyle başarılı bir kuruma ait olabilmek ve bu özel yılında bir parça da olsa katkıda bulunabilmek de benim için bir gurur sebebi. Umarım bundan 150 yıl sonra o aşınmış basamaklar, halen aynı yerde aşınmaya devam eder.

Kayra Üçer'93

Babam, Saint-Joseph'in kapısından çıktığı gün "Bir daha buraya gelen ne olsun!" demiş. Ne olmuş? İki oğlu da bu kapıdan girip çıkmışlar. İyi ki büyük konuşmuş, iyi ki benzer yoldan geçmişim. Sekiz yılda edindiğim deneyim ve dostlukların bir ömür yararını gördüm ve görecekmişim. Bakalım çocuklarım ne yapacak? Umarım bu kapıdan çıkarken yeterince söylenmişimdir...

Ali Cem Gülmen'93

Saint-Joseph'in kapısından ilk girdiğim andan itibaren bambaşka bir macerada olduğumu anlamıştım. Fakat yıllar geçtikçe, dostluklar büyüyüp ve yaşlar alındıkça bu maceranın hayatım için ne kadar önemli olduğunu çok daha iyi anladım. 93 yılında mezun olurken Palmares'e "Okulda yaşadıklarımızı kimse anlayamaz, Saint-Joseph'lilerden başka" diye yazmışım. Yıllar geçtikçe bu cümlelerin değerini çok daha fazla anladım. 150 yıllık bu dev çınarın gölgesi altında filizlendiğimiz, büyüdüğümüz için çok şanslıyız. Nice 150 yıllara...

Burak Oğuz'94

2 Kasım 1870'te eğitime başlanan okulumuzda tam 10 sene okudum. Kendimi hem SJ 93'lü hem SJ 94'lü hem de SJ 95'li olarak görüyorum. Bu 150 yıllık mazide sadece 10 sene okusam da rüyalarım da bile bazen o eski koridorlardayım. Ne güzel bir zamanlamadır ki 150. senemizde Derneği'n Yönetim Kurulu'ndayım. Toplarımızı diken ağabeylerimle, petit ve petitellerimizle derneğimizin sadece bir lokasyondan ibaret olmadığını, bir aidiyet olduğunu elimizden geldiğince anlatmaya çalıştık. Bu yeni normal dünyada, ihtiyacımız olduğunda kardeşlerimiz sayesinde derneğimizin Avustralya, Kanada ve Vietnam'da dahi olduğunu gördük. Ne mutlu ki Saint-Joseph'liyiz biz. Daha nice 150 yıllara...

Sait Akgün'96

Sene 1988, Petit Quartier'de sıra olunmuş, çan çalıyor, içeri sınıflara giriliyor ve ilk ders... Saint-Joseph'li olmanın ilk heyecanı ve ardından geçen 8 yıl. Okuldan mezun olup yaş aldıkça edinilen bu birikim, dayanışma ve tecrübenin ne denli önemli olduğunu ve diğerlerinden farklı, özel olmanızı sağladığını çok daha rahat anlayabiliyorum. Yıllar geçtikçe de bu hissiyatın daha da perçinleneceğini bilmek, bir Saint-Joseph'li olarak gurur veriyor. Nice 150. yıllara...

Onur Aytekin'01

1993 yılında Saint-Joseph'teki ilk günlerimi, 11 yaşında küçük bir çocuğun şaşkınlığıyla ama geleceğe dair merakı ve heyecanıyla geçirdiğimi hatırlıyorum. Bugün dönüp geriye baktığımda, 150 yıllık tarihinden payıma düşen sadece 8 tarif edilmez yılın bana kattığı dünya görüşü, düşünce yapısı ve değerlerle birlikte en yakın dostlarım ile lisedeki sınıf arkadaşım olan eşim için Saint-Joseph'e minnettar olmam gerektiğini görüyorum. Her zaman ülkenin batıya dönük yüzü olması dileğiyle, nice yıl dönümlerine Saint-Joseph...

Begüm Tekiner'01

11 yaşında kapısından ilk defa girdiğim günden beri büyük bir sevgiyle bağlı olduğum güzel okulumun Derneği'nde çalışma şansına sahip olduğum için çok mutluyum. Saint-Joseph gibi gerçek bir ekolden mezun olmuş olmanın ne kadar değerli olduğuna hem iş hem de günlük hayatımda çok sefer şahit oldum. Okulumuzun 150. yılı kutlu olsun! "Vive Saint-Joseph!"

Can Efe Şekerci'07

En can dostlarımı, en güzel anılarımı, en büyük sorumlulukları edindiğim, beni ben yapan canım okulum Saint-Joseph. Kendi adıma, mezuniyetimin 10. yılında vefa borcumu Saint-Joseph'liler Derneği'mizde benden önceki ve benden sonraki ağabey-kardeşlerim, mezunlarımıza hizmet ederek ödemeye çalıştım. Çok kıymetli kimya hocamız Serçin Divanlıoğlu'nun emeklilik sonrasındaki veda konuşmasının son cümlesi, "Tanrı bu okulu korusun" idi. Bu okulu koruyacak ve yaşatacak, bu ışığı ileriye taşıyacak, yalnızca ve yalnızca Saint-Joseph mezunlarıdır. Nice 150'lere, yaşa Saint-Joseph!

Merve Gündoğar'10

2005 Eylül'ünde hazırlık sınıfının ilk gününde diğer 'petit' arkadaşlarımla birlikte Saint-Joseph heykelinin önünde sıra oluşumuzun üzerinden tam 15 sene geçmiş. O gün o sırada heyecan ve belki biraz endişe içinde bekleyen, yapılan Fransızca konuşmaları anlamaya çalışan ve meraklı gözlerle etraflarına bakan 'petit'ler, şimdi kendilerine güvenen ve her anlamda donanımlı bireyler olarak yollarına devam ediyor. 150 yıllık bu değerli tarihin parçası olmanın gururuyla...

Baran Esendal'10

135. yılında kapısından girip, 140. yılında mezunu olduğum bu güzel eğitim kurumunun 150. yılında hala havasını soluyor olmak, benim için büyük bir hayat enerjisi kaynağı... Sayıların ifade etmekte yetersiz kaldığı; önemini, mezunlarını ve eğitimcilerini tanıyarak anlayabileceğimiz Saint-Joseph camiasının birlik ve beraberliğini nice yüzyıllara taşıması dileğiyle...

150. YIL BULUŞMASI

8 Kasım Pazar günü, okulumuzun Şeref Salonu'ndan tüm dünyadaki mezunlarımıza ve kardeş okul derneklerinin üyelerine seslendik. Bu özel buluşmada, Fransa ve Türkiye arasındaki kültürel bağın mirasçısı olan okulumuzun 150. yılında her iki ülkeden çok değerli katılımcıları konuşmacı olarak ağırladık. Bizlerle birlikte olan tüm konuşmacılara ve 200 katılımcımıza teşekkürlerimizi sunarız.

Paul Georges, Güray Karacar'90 ve Derya Uztürk'88 Şeref Salonu'nda

MODERATÖRLER

Güray Karacar'90

Saint-Joseph'liler Derneği Başkanı

Président des Alumni de Saint-Joseph

9 Mart 1971'de İstanbul'da doğdu. 1990 yılında Saint-Joseph Fransız Lisesi'nden mezun oldu ve 1998 yılında lisans diplomasını Marmara Üniversitesi İletişim Bilimleri Fakültesi'nden aldı. Turizm, medya, iletişim sektörlerindeki deneyimlerinin ardından 2003 yılından itibaren 13 yıl, Türkiye Kurumsal Yönetim Derneği Genel Sekreteri olarak görev almıştır. Aynı dönemde Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı Ulusal Program Koordinatörü, Center for International Private Enterprise Yürütme Kurulu Üyeliği görevlerinde bulunmuştur. Haziran 2016'dan bu yana Tofaş Dış İlişkiler Direktörü olarak görev yapmaktadır. Halen Türkiye Kurumsal Yönetim Derneği, Etik ve İtibar Derneği ve Otomotiv Sanayii Derneği'nde yönetim kurulu üyeliğini sürdürmektedir. Aynı zamanda TOBB Otomotiv Sanayi Meclis Üyesi'dir.

Marc Büker'85

Union Başkanı / Président de L'Union

Marc Büker, 20 Temmuz 1967'de İstanbul'da doğdu. Türk ve Fransız vatandaşlarıdır. Lisans diplomasını, Paris'in Sorbonne Üniversitesi Uluslararası İş Hukuku Bölümü'nden aldı. 2002 yılında SCOR'a katıldı. Güney Afrika, Suudi Arabistan, Umman, Katar, Kuveyt Pazarları Sorumlusu olarak çalıştı. Halen Güney Akdeniz Pazarı Direktörlüğü görevini yürütmektedir. 1992'de Türkiye'deki ilk özel radyonun kuruluşunda görev aldı ve Türkiye'deki ilk TV/Radyo Holding Grubu'nun Genel Müdürlüğü'nü yaptı. 1990-1992 yılları arasında bir ticaret şirketinin genel müdürü olarak görev yaptı. 1988-1990 arasında Brüksel'deki Avrupa Komisyonu ve Strasbourg'da bulunan Avrupa Konseyi'nde gazetecilik yaptı. 1989 yılında Türkiye'deki Fransız okulları mezunlarının yurt dışında dayanışmasını sürdürmesi amacıyla kurulan UNION Derneği'nin kuruculuğu ve başkanlığını üstlendi. Aynı zamanda COFAEC Fransa Konfederasyonu Yönetim Kurulu Üyesi'dir.

KONUŞMACILAR

M. Paul Georges

Saint-Joseph Lisesi Müdürü / Directeur du Lycée

1972'de Fransa'nın Brest kentinde doğdu. Sorbonne Üniversitesi Fransız Edebiyatı mezunu. Türkçe ve İngilizce biliyor. 1996-2000 arasında Paris'te Fransızca öğretmeni olarak çalışan Georges, 2000 yılından bu yana Türkiye'de yaşıyor. 2000-2004 yılları arasında Galatasaray Üniversitesi'nde, 2004-2007 yılları arasında ise İstanbul Saint-Joseph Lisesi'nde Fransızca öğretmeni olarak çalıştı. 2007-2016 yılları arasında burada Müdür Yardımcısı oldu. 2016'dan bu yana lisede Müdür olarak çalışıyor. 2017 yılının Eylül ayında, eğitim kurumlarının yönetimi konusunda mesleki yüksek lisans yaptı ve Fransa'da ECM (Ecole de Commerce et Management) çatısı altında bir formasyon aldı.

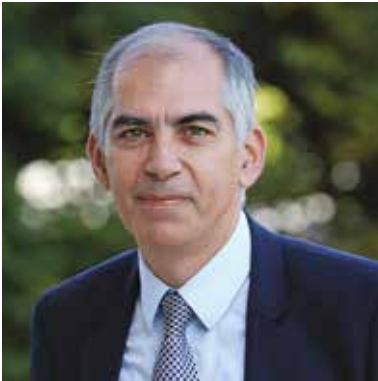

Ender Üstüngel'83

Saint-Joseph Lisesi Türk Müdür Başyardımcısı / Directeur Adjoint

9 Eylül 1964'te İstanbul'da doğdu. O zamanki ismiyle Saint-Joseph Fransız Erkek Lisesi'nden 1983 yılında mezun oldu. Sonra İstanbul Teknik Üniversitesi Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü'nü bitirdi. Liselerde bilgisayar dersinin zorunlu olmasından sonra Frer Caporal'in davetiyle Şubat 1993'te Saint-Joseph Lisesi'nde öğretmen olarak çalışmaya başladı. 1995'te Müdür Yardımcılığı görevini üstlendi. 2002'den bu yana Türk Müdür Başyardımcısı olarak görev yapıyor ve okulun IT bölümünün yönetiyor.

11

M. Hervé Magro

Fransa'nın Türkiye Büyükelçisi / Ambassadeur de France en Turquie

1960'da Ankara'da doğdu ve 2 yaşına kadar başkentte kaldı. 1967'de babası tekrar Fransa'nın Ankara Büyükelçiliği'nde görevlendirilince, 7 yaşından 13 yaşına kadar burada yaşadı. Çocukluğunun en güzel yıllarını Ankara Çankaya'da geçtiğini belirtir. Paris'te üniversitede tarih okudu, bunun yanında Doğu Dilleri Enstitüsü'nde Türkçe eğitimi aldı. 1988-1991 yılları arasında Basın Ataşesi olarak Ankara'da görev yaptı. Sonrasında Amerika Washington'da ve İsviçre Cenevre'de görev yaptı. Cenevre'de Birleşmiş Milletler'de Fransa'yı temsil etti, İnsan Hakları Masası'nda çalıştı. 2009-2013 yılları arasında İstanbul, 2013-2016 yılları arasında Kudüs Başkonsolosluğu yaptı. 2020 yılında Fransa'nın Türkiye Büyükelçisi olarak doğduğu şehre geri döndü.

M. Olivier Gauvin

Fransa'nın İstanbul Başkonsolosu
Consul Général de France à Istanbul

7 Kasım 1975'te Fransa'da doğdu. 1982-1997 yılları arasında Troyes, Orsay, Boulogne-Billancourt konservatuarlarında piyano, oda müziği, müzik tarihi, tahlil ve beste eğitimi aldı. Lisans diplomasını Panthéon Assas (Paris II) Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden aldı. Sırasıyla, Avrupa ve Dışişleri Bakanlığı Sözcülüğü'nde basın danışmanlığı, Afganistan ve Pakistan özel temsilcisinin danışmanlığı, Fransa Tahran Büyükelçiliği'nde siyasi danışmanlık, ABD Dışişleri Bakanlığı'nda diplomatlık, Fransa Washington Büyükelçiliği'nde siyasi danışmanlık görevlerini yürüttü. 2016-2020 yılları arasında tekrar Avrupa ve Dışişleri Bakanlığı'nda görev yaptı. 2020 yılında Fransa'nın İstanbul Başkonsolosu olarak göreve başladı.

Frère Habib Zraibi

Türkiye Lasalyen Okullar Koordinatörü
Coordinateur des Ecoles Lasalliennes de Turquie

1950 senesinde Lübnan'da doğan ve Lübnan vatandaşı olan F. Habib, 1970'te Fransa'da geçirdiği iki senelik müritlik döneminin ardından frer oldu. Lyon Üniversitesi Matematik Bölümü'nden yüksek lisans, Beyrut Cizvit Üniversitesi Eğitim Kurumu İdare Bölümü'nden CAPES derecesine sahip. Ortaokul ve lise seviyelerinde matematik öğretmenliği yaptı. Lübnan'da 31 sene boyunca anaokulundan lise sınıflarına kadar çeşitli seviyelerde, 3 yaşından 18 yaşına kadar öğrencilere eğitim veren 4 ayrı eğitim kurumunda müdürlük yaptı. 8 yıl boyunca Lübnan'daki 7 Lasalyen eğitim kurumunun sorumlusu oldu. 15 yıl boyunca Lübnan'daki Katolik Okulları Genel Sekreterliği'nin Yürütme Kurulu'nun (Yönetim Kurulu'nun dengi) mensubu oldu. 2017 senesinden bu yana Türkiye'deki Fransız Katolik Okulları Derneği'nin Başkan Vekili ve Türkiye'deki 3 Lasalyen lisenin vesayet temsilciliğini üstlenmekte.

M. Louis-Marie Piron

Dünya Fransız Okulları Sorumlusu
Délégué Général aux Relations Internationales à l'Enseignement Catholique

Lisans diplomasını 1992 yılında Angers Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden aldı. 1994 yılında Nantes Üniversitesi'nde master eğitimini tamamladı. Fransa'da çeşitli eğitim kurumlarında uzmanlık ve müdürlük görevlerini üstlendi. 2011 yılından bu yana l'Enseignement Catholique Genel Direktörü'dür.

1870 - 2020

M. Demir Kısakürek'68

SAJEV Başkanı / Président de la Fondation "SAJEV"

5 Haziran 1948'de İstanbul'da doğdu. 1968 yılında Saint-Joseph Fransız Lisesi'nden mezun oldu ve lisans diplomasını İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden aldı. 1983 yılında kağıt ve orman ürünleri alanında faaliyet gösteren Kraft Foreign Trade firmasını kurdu. 1971 yılında Saint-Joseph'liler Derneği'ni kuran 20 isimden birisidir. 1997 yılından itibaren SAJEV Yönetim Kurulu'nda yer aldı ve 2018 yılından bu yana başkanlığını yürütmektedir.

M. Mehmet Hakkı Erbak'70

Alliance Française Bursa Başkanı

Président de l'Alliance Française de Bursa

1993 yılından beri Uludağ İçecek bünyesinde Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini yürüten Mehmet H. Erbak, 1950 yılında Bursa'da doğdu. İlkokulu Bursa'da bitiren Erbak, orta ve lise öğrenimini Saint-Joseph Lisesi'nde bitirdikten sonra 1972 yılında Nancy IUT Gıda Teknolojisi Bölümü'nün ardından, 1978 yılında Bursa İktisadi Ticari İlimler Akademisi'nden mezun oldu. Fiili olarak ortaokul yıllarından beri Uludağ İçecek bünyesinde çalışan Mehmet H. Erbak, 1972-1974 yılları arasında Fabrika Müdürü, 1974-1993 yılları arasında Genel Müdür ve Yönetim Kurulu Üyesi olarak görev aldı. 2002 yılından itibaren Fransa'nın Bursa Fahri Konsolosluğu görevini de yürüten Erbak, Legion d'Honneur Şövalye ve Fransa Senatosu Liyakat Nişanı sahibidir. Fransızca, İngilizce ve İtalyanca bilen Mehmet H. Erbak ayrıca; Nuri Erbak Eğitim ve Kültür Vakfı Başkanı, Bursa Türk-Fransız Alliance Française Kültür Derneği Yönetim Kurulu Başkanı, Bursa Kültür Turizm Sanat Vakfı Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı, Uludağ Üniversitesi Güçlendirme Vakfı Yönetim Kurulu Üyesi ve ÇEVKO Çevre Koruma ve Ambalaj Atıklarını Değerlendirme Vakfı Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı'dır.

13

İstanbul Saint-Joseph Lisesi'nin
150.Yıl Buluşması

Saint-Joseph'in 150 Yılı

Yazan: Ahmet Hilmi Hacaloğlu'92

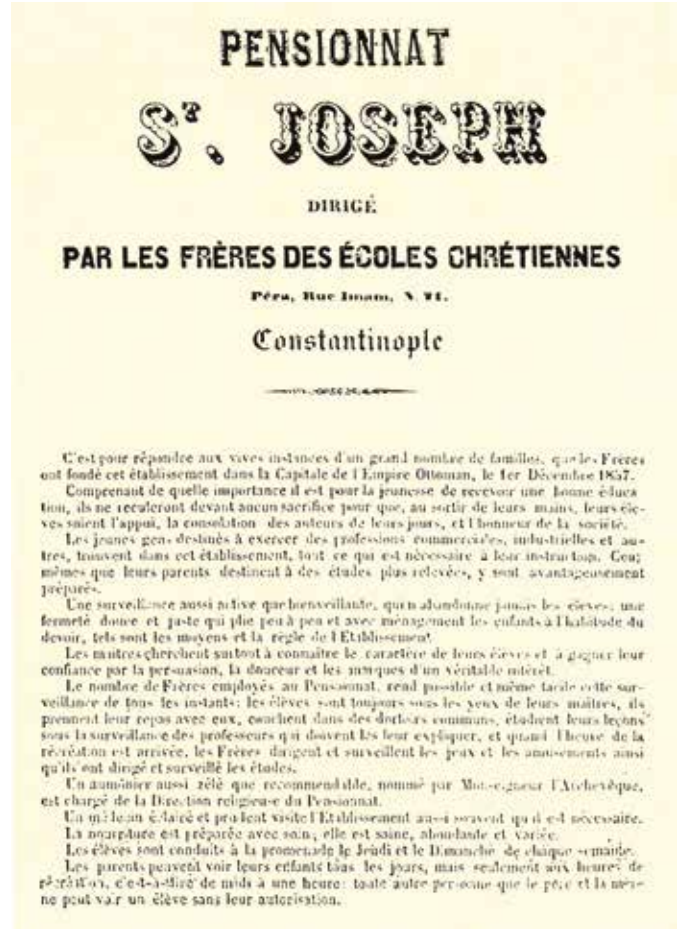
14

"Hiçbir şey vardan yok olmaz, hiçbir yoktan var olmaz; her şey dönüşür." Saint-Joseph yıllarımda, bizim kuşağın efsane öğretmenlerinden İsak Abudaram'ın zihnime kazıdığı modern kimyanın babası Lavoisier'ye ait bu söz, ülkemizin köklü eğitim çınarı biricik lisemizin -ağabeylerimiz 'kolej' diyor- 150 yıllık yolculuğunu tanımlamak için nispeten iyi bir başlangıç olmalı. Üç farklı yüzyıla kök salan bu eğitim yolculuğu neler görmemiş ki? İki dünya savaşı, darbeler, yokluklar, depremler, mali zorluklar, kimi zaman siyasi baskılar... Ama kendini binlerce öğrencinin iyi eğitimine adan, önce düşünmeyi ve sorgulamayı öğreten, karşılıklı saygıdan ve disiplinden şaşmayan bir 'ekol', elbette zaman içinde kendini sürekli yenileyerek dimdik ayakta, dahası geleceğe umut ve güvenle bakıyor.

Şimdi filmi geriye saralım, 150 yıldan da önce-sine... Hikayemiz aslında Türkiye'nin Batılılaşma ve çağdaşlaşma serüveni ile koştur gidiyor. 1839'da Osmanlı tahtına çıkan Sultan Abdülmecit, babası 2. Mahmut tarafından 'Avrupalı bir prens' gibi yetiştirilmiş yenilikçi bir padişah; imzalamış olduğu Tanzimat ve Islahat Fermanlarıyla ülkesini modernize etmeye çalışıyordu. Zaten frerler de sultanın tahta çıkışından iki yıl sonra, 1841 yılının mayıs ayında İzmir Limanı'ndan Osmanlı toprağına ayak bastılar. Aynı yılın kasım ayında artık Lazarist rahiplerin yönetiminde olan Saint-Benoît Lisesi'nde küçük sınıflara ders vermeye başlamışlardı.

ÖNCE BEYOĞLU'NA YERLEŞTİLER

Dışarıdan bakıldığında bir Hristiyan din adamını andıran frerler, kesinlikle ruhban sınıfına mensup değiller. Fransa'nın Reims kentinde varlıklı bir ailenin oğlu olarak doğan ve 1679'da yoksul çocuklar için bir okul açan Jean Baptiste de la Salle'in oluşturduğu "Les Frères des Ecoles Chrétiennes" (Hristiyan Okullar

Lasalyenlerin 1841'de Türkiye'de başladığı eğitim faaliyetinde Saint-Joseph ismi ilk kez Beyoğlu İmam Adnan sokaktaki açılan okulun 14 Temmuz 1860'da yayınlanan tanıtım broşüründe kullanıldı. Broşürün yayın gününün Fransız Devrimi'nin 71. yılına denk gelmesi dikkat çekici.

Bu yazı için kendisinden destek istediğimizde bizi kırmayıp bu zor işi üstlendiği için Ahmet Hilmi Hacaloğlu'92'na çok teşekkür ediyoruz.

1870'de Saint-Joseph iki katlı ahşap bina olarak inşa edildi. Ancak 1894 depremi hasara neden olunca tümüyle taş ve bu kez üç katlı bir kolej binası inşa edildi. Birkaç yıl sonra ilave edilecek Kuzeydoğu kanadı 1902 tarihli bu fotoda yer almıyor.

16

Kolejin Fransızca, İtalyanca, İngilizce, Ermenice, Rumca değil, özellikle her geçen gün daha büyük bir ticaret kenti olan İstanbul'da mükemmel olarak ticaret muhasebesi ve cebir öğretmesi okula yönelik talebi arttırınca, frerler arazi arayışına girdiler. Daha sonra hepimizin yuvası olacak Kadıköy'deki arazi 1863'te satın alındı. Aynı yıl bugün Moda Teras Buselik'in bulunduğu Moda Mektebi Sokak'taki Baltacı Otel'i kiralanarak 'Collège Français' kuruldu ve burada beş yıl eğitim verildi.

Yıl 1900 ya da 1901 Frer Joseph, küçük sınıflara Fransızca öğretiyor. Arkasındaki raflar, öğrencilere bilmedikleri kelimeleri gösterecek ders materyalleri ile dolu.

YENİ YUVA KADIKÖY

İstanbul kent hafızasında izi hala silinemeyen Büyük Beyoğlu Yangını, 5 Haziran 1870'de çıktı. Harap olan 8000 binadan biri de İmam Adnan Sokak'taki kolejd. Neyse ki pazar günü olduğundan frerler öğrencileri gezintiye çıkarmışlar, okulda kalan Frer Direktör Hugonis ve bir frer, önce yangının okula sıçrayışını engellemeye çalışsalar da sonra canlarını kurtarabilmışlerdi. Kadıköy'deki araziye okula dönüştürecek paraları yoktu. Kaçınılmaz bir şekilde yol ayrımındaydılar. Son umut, bugün Denizaşırı Ülkeler Bakanlığı'na ev sahipliği yapan Paris'teki genel merkezdi. Frer Hugonis'in temasları sonuç verdi. Kalıyorlardı. Çarçabuk kolları sıvadılar.

Saint-Joseph mezunu Jacques Pervititch'in bugün 'kent mirası' olarak kabul edilen haritalarında Yoğurtçu Park Yokuşu olarak görünen bugünün Doktor Esat Işık Caddesi'nde 66 numarada bulunan kolej binasının temeline ilk taş 16 Ağustos 1870 tarihinde konmasına rağmen, hayret verici bir hızla Kadıköy'deki ahşap okul, 2 Kasım'da öğrencilerine kapılarını açmayı başardı. Ancak sonraki yıllarda 'Papaz Okulu' yahut 'Frer Mektebi' olarak anılacak Saint-Joseph'in talihsizlikleri elbette bitmiyordu. 1894 Depremi'nde büyük hasar gören kolejin ana binası, bu kez taştan ve üç katlı olarak yeniden inşa edildi. Ardı sıra kanatlar eklendi; Petit Quartier'deki Preau 1912'de, atölyelerin 1914'de ilave edilmesi ve tabii tüm Saint-Joseph'lilerin yanında yürürken mutluluk duyduğu kestane ağaçlarının büyümesiyle kolejin bugünkü görüntüsü tamamlandı.

İLK YILLARDA SAINT-JOSEPH'TE HAYAT

Saint-Joseph'in en temel esprisi, kuşkusuz disiplin. Kurallar net ve uyulması şart. Bizim kuşağın derslere girerken Frer Etienne'in nezaretinde riayet ettiği 'Troisième Carreau' da okulun ilk yıllarında yerleşen bir gelenek. O zaman bu mevzunun daha katı olduğu, öğrencilerin yalnız derse giderken değil, 'Recréation'a çıkarken de 'Troisième Carreau'ya riayet etme mecburiyetlerinden anlaşıyor.

Ancak öğrencileri özendirmek için de Lasalyen geleneği her zaman temel özelliklerinden biri oldu. Öğrencilerle bire bir ilgilenen frerler, her ay 'Billet d'honneur' ve 'Mention d'honneur', her yıl 'Prix d'honneur' dağıtıyorlardı. O hafta iyi çalışan öğrenciye 'Espérance' veya 'Bon Point' veriyorlardı. Haftalık ve aylık karne de Saint-Joseph'in kuruluş yıllarından beri vazgeçilmezler 'Sui Generis' özelliklerinden. Unutmadan, Frer Direktör Odilon'un 1882'de başlattığı Palmares geleneği yalnız kolejler arasında değil, tüm Türkiye'de bir ilk olurken, aynı frer direktörün aynı yıl verilmeye başlanan Saint-Joseph Koleji Diploması'nın yaratıcı olduğunun da altını çizelim.

17

1882 yılından beri Saint-Joseph'te diploma veriliyor. Disiplini dillere destan olan kolej, aynı zamanda "bon point", "espérance", "témoignage de satisfaction" ve "prix d'honneur" gibi yöntemlerle öğrencilerini çalışmaya teşvik ediyordu.

Yatılı öğrenciler, her ay bir kez dışarı çıkma hakkına sahip. Ancak 'Témoignage Très Bien' alan öğrenciler, perşembe dersten sonra çıkıp iki gün evlerinde geçirebiliyordu. Noel ve Pas-kalya sırasında on beşer günlük tatiller oluyor, evleri şehir dışında olup da bu tatillerini kullanmak isteyenler okulda kalabilirken, temmuz ayında başlayan ve iki ay süren yaz tatilinde okulda öğrenci kalınmasına izin verilmiyordu.

Kolejin öğrenci sayısı ancak 1900 yılında 300'ü bulacak, sonraki yıllarda ise olağandışı durumlar dışında 600'lü sayıların altına pek düşmeyecekti. Yürürlükteki yasalar gereği, 1887 yılına kadar koleje Hristiyan ve Musevi çocukları gidiyor. Saint-Joseph'e giden ilk Müslüman öğrenciler, 93 Harbi kahramanlarından 'Deli' lakaplı Müşir Fuat Paşa'nın oğulları Reşit, İslam ve Hayrettin oluyor. Kurtuluş Savaşı kahramanlarından TBMM'nin altıncı başkanı Ali Fuat Cebesoy, Lozan Konferansı Türk Murahhas Heyeti'nden Reşit Saffet Atabinen, Osmanlı'nın son Hristiyan Dışişleri Bakanı Gabriel

İlk yıllarda mevzuat nedeniyle Saint-Joseph'te Hristiyan ve Musevi öğrenciler eğitim gördü. İlk Müslüman öğrenciler 93 Harbi kahramanı Deli Fuat Paşa'nın üç erkek çocuğu Reşit, İslam ve Hayrettin oluyor. 1901 tarihli bu fotoğrafta yer alan fesi öğrenci de - TBMM eski başkanlarından Ali Fuat Cebesoy'un sınıf arkadaşı - paşanın bir diğer oğlu Ali.

1800'lerin sonlarında Saint-Joseph'ten Fenerbahçe'ye bakış. Her yer bomboş. Saint-Joseph'in Türkçe öğretmeni Enver Yetiker, aralarında daha sonra Fenerbahçe'de forma giyecek öğrencileri Sait Selahattin Cihanoğlu, Hulusi Şevkati'nin de olduğu öğrencilerine Fenerbahçe çayırında futbol oynatırken bir takıma Saint-Joseph diğer takıma Fenerbahçe ismini veriyor.

18

Noradukyan, Saint-Joseph'in ilk döneminde okuyan öğrenciler arasında ilk akla gelenler. Büyük Nutuk'ta "Fransızca adına ne biliyorsam frerlerden öğrendim" diyen Atatürk'ün henüz Manastır Askeri İdadisi'nde okuduğu 1896 yılında, Selanik'teki Frerler Okulu'na (Collège de La Salle) üç ay devam etmiş olduğunu ve bu kısa sürede üç 'bien' almayı başardığını hatırlatmış olalım.

SPOR VAZGEÇİLMEZİMİZ

19. yüzyılda çok öne çıkmayan spor, yeni yüzyılda Saint-Joseph'in ağırlık verdiği konulardan biri oldu. Echasse, bouclier ve raquette gibi oyunlarla basketbol ve voleybol, frerlerin gözetiminde düzenli bir şekilde oynanmaya başladı. 1907 yılında kurulan Türk sporunun lokomotifi Fenerbahçe'nin de kolej kökenli olduğunu anımsamak gerekli. Mezunlardan Sait Selahattin Cihanoğlu, 'Sporculuk ve Avcılık Anılarım' kitabında Türkçe Öğretmeni Enver Bey'in cumartesi öğleden sonraları öğrencilerini Fenerbahçe Parkı'na götürdüğünü; "İki takım yapardı. Bir takım Fenerbahçe, diğeri Saint-Joseph olurdu" diye yazıyor. Fenerbahçe'nin ilk iki başkanı Ayetullah Bey ve Ziya Songülen ile birlikte ilk on bir kurucusundan yedisinin Saint-Joseph'li (Enver Yetiker, Nasuhi Baydar, Hulusi Şevkati, Asaf Beşpınar, Galip Kulaksızoğlu) olduğunu belirtelim. Saint-Joseph spor ilişkisinde futbol aslında pek zayıftı. Saint-Joseph, sonraki yıllarda hem voleybolda hem de basketbolda Türkiye şampiyonu, voleybolda dünya şampiyonu oldu. Ahmet Özçam ve İbrahim Vuran gibi milli voleybolcular, Turhan Tezol ve Ahmet Kurt gibi milli basketbolcular yetiştirdi.

Spor kadar çevre gezileri de önemli bir faaliyetti. Frerler, öğrencileri perşembe ve pazar günleri gezilere götürüyor, bu gezilerde kimi zaman Adalar'a, kimi zaman Beykoz sırtlarına ya da Çamlıca Tepesi'ne gidiyorlardı. Bugün Akasya Alışveriş Merkezi'nin bulunduğu bölgede 1912'de bir çiftlik satın alındı. Öğrenciler, okuldan çıkarak yaya olarak Acıbadem eteklerinde olan bu çiftliğe gidiyorlardı.

Tüm bu gezintilerde toplanan kelebeklerle başlayan koleksiyonculuk, Saint-Joseph'in bugün parmak ısırtan Doğa Bilimleri Müzesi'nin ilk nüvesini oluşturacaktı. İçinde 1500 fosil, 600 doldurulmuş kuş, 3300 böcek, 20 bin sürüngen, 35 bin bitki, 600 doldurulmuş memeli bulunan müzenin oluşmasında, 1904'te çıkan Comes yasasıyla frerlerin Fransa'da eğitim vermesinin yasaklanmasıyla Türkiye'ye gelen Frer Prudence, Frer İdinael-Simon ile Frer Possesseur Jean, Frer Honeste-Marie, Frer Pasteur Leon ve Frer Felix'in emeği büyük. Müzede en çok ilgi çeken hayvanlardan Akdeniz foku, kendisine hayvan avlama yetkisi sağlayan fermanı alan Frer Ulmer-Louis tarafından Sarayburnu'nda avlanırken, okulun bahçesinde çocukların maskarası olan iki bozayı da öldükten sonra doldurularak müzeye konmuş.

SAVAŞ YILLARI

Balkan Savaşı'nın hüküm sürdüğü 1912 ve 1913, İstanbul'un zor yıllarıydı. Bir taraftan büyüyen kolera salgını, diğer yandan yüzyıllardır yaşadıkları topraklardan göçmek zorunda kalan muhacirlerin akını... Bu da yetmezmiş gibi cephede yaşanan bozgunlar... Frerler, kendisine kucak açan halkı bu zor zamanında yalnız bırakmadı. Kolejde 50 yataklı bir bakımevi açıldı ve buraya 'Ambulance' adı verildi. Revir sorumluları Frer Omer ve yardımcısı Frer Valentin ile Frer Prome ve Sudirektör Frer Antoine, okuldaki işlerinden artakalan zamanı Ambulance'da geçirdiler. Soeurs Bleus hemşireleri ve Cerrah Süreyya Paşa ile birlikte yaralı askerlerin iyileşmeleri için büyük çaba harcadılar.

Ancak dayanışma günleri çok uzun sürmedi. Birinci Dünya Savaşı'nda Osmanlı İmparatorluğu ve Fransa karşı kamplarda yer alınca kolej, Kadıköy'deki yarım asra yakın tarihinde ilk kez kapandı. İmparatorluğunun savaşa girmesinden hemen sonra 18 Kasım 1914'te frerlere Osmanlı topraklarını terk etmeleri yönünde tebligat yapıldı. Hızla okulun envanterini çıkaran frerler, henüz savaşta tarafsız olan ABD Büyükelçiliği'nin kendilerine sağladığı geçiş belgeleriyle Dedeoğlu'na hareket ettiler, orada kendilerini bekleyen bir Fransız vapuruyla Marsilya'ya gittiler. Okul binası kısa bir süre hastane olarak kullandıktan sonra üç yıl da Dar'ül Muallimin-i Aliye (Yüksek Öğretmen Enstitüsü)'ye tahsis edildi. Mondros Mütarekesi'nin imzalanmasının ardından önce Fransız pasaportlu olmadıkları için ülkeyi terk etmek zorunda kalmayan frerler, Kadıköy'e dönerek Saint-Joseph'i ayağa kaldırmak için yeniden

kolları sıvadılar. 3 frer savaşta ölmüştü. Marsilya-İstanbul seferini yaparken Messina Boğazı'nda mayına çarparak batan Chaouia vapurunda ölen 476 kişi arasında, okulun -koleje bir Endüstri Enstitüsü kurma projesiyle gelmekte olan- yeni direktörü Frer Pierre ve bir başka frer daha vardı. 50 aylık aranın ardından Saint-Joseph'te 6 Şubat 1919'da 'La Cloche' yeniden çalmaya başladı.

GENÇ CUMHURİYET VE SAINT-JOSEPH

Kurtuluş Savaşı, ardından Lozan Antlaşması ve Cumhuriyet'in ilanından sonra kolej yeni bir evreye giriyordu. Genç Cumhuriyet, eğitim ve öğretimdeki dağınıklığa son vermek için Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nu çıkardı. Bu, yabancı cemaat okulları için de eski düzeninin sonu anlamına geliyordu. 1924 yılı mart ayında koleje ulaşan genelge; "Mektep olma vasfını unutup, dini gayelerle hareket eden müesseseler kapatılacaktır" diyordu. Kolej, bir cemaat okuluymuş ve doğal olarak dini sembollere sahipti. Ancak hiçbir öğrenciye 'şapele götürme' yahut 'din dersi okutma' gibi zorlama yapılmıyordu. Sonunda 7 Nisan 1924'te kolej -40'a yakın Fransız ve İtalyan okuluyla birlikte- ikinci kez kapandı. Fransa'nın Türkiye Maslahatgüzarı Louis Mougin'in yoğun çabaları sonucunda Saint-Joseph, kapılarını bir daha hiç kapamamak üzere 21 Ekim 1924'te açtı. Aynı yıl Etem Bey'le birlikte bakanlığın atadığı öğretmenler, kolejde Türkçe öğretmeni olarak görev yapmaya başladı. Enver Kemal Sezen de 1936 yılında Saint-Joseph'in ilk Türk Müdür Başyardımcısı olacaktı.

Cumhuriyet'in eğitim hamleleri devam ediyordu. Frer Onesime ve Frer Fructueux Denis tarafından 1903'te bugünkü Caporal Evi'nde kurulan sonra mektebin ku-

Çevre gezilerinde başta kelebek olmak üzere böcekler ve bitki çeşitleri toplanırdı. Frer Possesseur Jean'ın liderliğinde bugün Saint-Joseph'lilerin çok gurur duyduğu doğa tarihi müzeleri oluşturulmaya başlandı. Birçok frerin bu müzelerin oluşturulmasında payı olduğunu unutmamak gerek.

zeydoğu kanadına taşınan Yüksek Ticaret Enstitüsü, yüksek öğretimin tümüyle devletleştirilmesiyle birlikte 1927'de kapandı. Saint-Joseph'in repütasyonuna büyük katkı sağlayan enstitü, hem imparatorluğunun son döneminde hem Cumhuriyet'in ilk yıllarında bürokrasi ve iş dünyasında çok kıymetli öğrenciler yetiştirmiş, okulda verilen cebri mali ve daktilografi stenografi dersleri, 1910 yılında dönemin Ticaret ve Nafia Bakanı Gabriel Noradukyan tarafından Yüksek Ticaret Mektebi'nin programına alınmıştı. Bunu takiben 1931 yılında "Türk çocukları ancak Türk mekteplerine gidebilir" düzenlemesiyle hem Saint-Joseph'in ilkökul sınıfları hem de kolejin bir tür şubesi olan Yeldeğirmeni'ndeki (önce Mustafa Kemal İlkokulu, şimdi Çocuk ve Gençlik Merkezi) Saint-Louis İlkokulu kapatıldı.

19

SOUTANE'A VEDA

Milli Eğitim Bakanlığı ile kolej arasında son kriz de Aralık 1934'te çıkarılan, ancak Haziran 1936'da yürürlüğe girecek dinsel kıyafetlerin giyilmesini yasaklanan yasa oldu. Lasalyenler, iki buçuk asırdır 'soutane' adı verilen beyaz yakalı, uzun etekli, siyah cübbe giyorlardı. Bunun üzerine büyük bir kopçayla kapanan düğmesiz bir kaput alıyorlar ve başlarına da üç köşeli şapka takıyorlardı. Bu yasak özellikle kıdemli frerlerin öyle büyük bir tepkisine neden oldu ki Maarif Vekaleti'ne hitaben okulun 500 bin liraya satın alınması için bir mektup bile hazırlandı sivil (giysi) kıyafet giymeye razı oldular. Ne var ki sonradan 23. John adıyla Papa olacak Monsenyör Roncalli'nin büyük çabalarıyla frerler 'soutane'dan vazgeçerek, 1936 yılının Saint-Fransiscain yortusu ayını sonrası sivil giysi giymeye başladılar.

İkinci Dünya Savaşı'nda Türkiye tarafsız kaldığı için kolej kapanmadı, ancak 1936 yılından itibaren askeri

Frerlerin bu topraklarda bu kadar başarılı ve kalıcı olmasının nedenlerinden biri hiç kuşkusuz güçlü adaptasyon kabiliyetleriydi. Balkan Savaşı'nın İstanbul'u harap ettiği günlerde kolejde 50 yataklı bir bakımevi kurdular. Aralarında Frer Omer'in de yer aldığı birçok frer, savaşta yaralananların tedavisi ile bizzat ilgilendi.

yaz kampları 1948 yılına kadar sürdü. Her yıl iki ya da üç hafta süren yaz kamplarına katılan 60-70 arası Saint-Joseph'li, gerçek mermi kullanılan atış eğitime varıncaya kadar askeri eğitim yaptı. Bu arada savaş sırasında bazı frerlerin Nazilerle iş birliği yapan Vichy hükümetini, bazılarının da De Gaulle liderliğindeki direnişi desteklediklerini, ancak politik tartışmaları öğrencilere hissettirmemeye çalıştıklarını da hatırlatmış olalım. Savaş döneminde okuldan denize inen dekovil hattı ve iskele neredeyse işlevsiz kalmıştı. Yiyecek karneye bağlanmış, okula un taşıyan motorlar gelmez olmuştu. Bu dönemde bugün tesislerin bulunduğu eski Girondin bahçesindeki bağ sökülerek yerine ağaç fidanları dikilmiş, bahçecilik faaliyeti arttırılmış ve kümesteki hayvan sayısı çoğaltılmıştı.

Cumhuriyet'in temel hedeflerinden biri eğitim ve öğretimin birleştirilmesiydi. Bu kapsamda önce eğitimiyle nam salan Yüksek Ticaret Okulu kapatıldı, ardından ilköğretimde yabancı okullara son verilince hem Saint-Joseph'in ilk sınıfları hem de Yeldeğirmeni'ndeki Saint Louis okulu kapatıldı.

20

Cumhuriyet'in dini sembollerin okulda sergilenmesini yasaklaması frerlerin büyük tepkisini çekmiş ve kolej kıyafetlerin yasaklanması 1924 yılında okulun 6,5 ay kapalı kalmasına yol açmıştı. İkinci kriz frerlerin kıyafeti Soutane'ın yasaklanmasıydı. Frerler bu dönemde okulu satmayı dahi düşünseler de sonradan Papa olacak Monsenyör Roncalli'nin çabalarıyla yasağa uydular.

1936-1948 yılları arasında Saint-Joseph öğrencileri üniforma giyip askeri kampa gittiler. Askeri donanımı TSK verirken, öğrencilerin yatak, yorgan, yiyecek içecek tedarikini okul sağladı. Askeri kamp iki ila üç hafta sürüyordu.

KIZLAR GELİYOR, FRERLER GİDİYOR

Saint-Joseph'in son elli yılına damga vuran en önemli kararlardan biri, hiç kuşkusuz. 1988-1989 eğitim ve öğretim döneminde kız öğrencilerin de okula alınması oldu. Bir önceki ders yılında yapılan protesto gösterilerine rağmen okul yönetimi kararından dönmedi. 18 kız öğrencinin okula geldiği gün, Saint-Joseph'in görkemli demir kapısının yanındaki tabelada yazılı Saint-Joseph Erkek Lisesi tabelası, Saint-Joseph Lisesi olarak değiştirildi. Bir gelenek yıkılıyor, yeni bir gelenek inşa ediliyordu.

1950'li yıllardan sonra frer sayısında gözle görülür azalma oldu. 1952 yılında 52 öğretmenden 20'si frerdi. 1968'de Frerler Enstitüsü, Türkiye-Bulgaristan bölgesini kapatarak, Türkiye'deki okullarını (İzmir Saint-Joseph ve Saint-Michel) bir delegasyon çatısı altında toplamaya karar verdi. 1995'te Frer Caporal'ın İzmir'e gitmesi, Frer Charles Mallet'nin Fransa'ya dönmesi, Frer Robert'in cemaat direktörü olması ve Frer Hilou'nun da emekli olmasıyla Saint-Joseph'te frerler devri kapandı. Elbette Hanri Matalon ve Yomtov Garti ile başlayan, Michel Tagan ve İsak Abudaram ile devam eden sivil 'efsane öğretmenler' kuşağı; soran, sorgulayan, sorgulatan eğitim tarzıyla Saint-Joseph'in bayrağını hep zirvede tutmayı başardı.

21

Binlerce öğrenci yetiştiren frerlerin dönemi, 2004 yılında Frer Hilou'nun emekli olmasıyla son buldu. Saint-Joseph tarihinin en uzun süre direktörlük görevinde bulunan ismi (26 yıl) Pierre Caporal, hala Lübnan'da yaşıyor. Kolejde 65 yıl gören yapan Frer Etienne ise 1998'de aramızdan ayrıldı.

22

Pierre Caporal, 1930'da İzmir'de doğdu. Levanten bir ailenin dört çocuğundan biri. İlk ve ortaokulu İzmir Saint-Joseph'te, liseyi İstanbul Saint-Joseph'te okudu. 1947 yılında Saint-Joseph Fransız Lisesi'nden mezun oldu. Fransa'da matematik ve fizik üzerine yaptığı yüksek öğrenimi sırasında frer oldu. Türkiye'ye döndü ve 1995 yılında emekli olana kadar 37 yıl boyunca Saint-Joseph'te öğretmenlik ve müdürlük yaptı.

1971 yılında Derneğimizin kurucu üyelerinden olan Pierre Caporal aynı zamanda Derneğimizin Onursal Başkanıdır. 1996 yılında emekli olarak İzmir'e taşınan Cher Frer Caporal, 2019 yılının kasım ayında İzmir'den ayrılarak, Lübnan'da bulunan La Salle Organizasyonu'nun Relem Bölgesi dahilindeki tıbbi donanımlı bir huzurevine yerleşmeye karar verdi.

8 Kasım'da gerçekleşen 150. yıl buluşması öncesinde Saint-Joseph'liler Derneği olarak bizlere bir mesaj ilettiler. Bizler de 150. yıl özel sayımızda siz değerli üyelerimize bu mesajı aktarmayı görev bildik.

“Envoyez mes salutations et mon amour à tous mes étudiants et frères et sœurs de Saint-Joseph du monde entier.”

“Dünyadaki tüm Saint-Joseph'li öğrencilerime ve kardeşlerime selam ve sevgilerimi iletiniz.”

Okuluna verdiği sayısız hizmet ve kendisini Frer Müdür olarak tanıyan gençler ve yetişkinlere gösterdiği baki adanmışlık için, derneğimizin kurucusuna minnetimizi ifade etmeyi kendimize borç biliyoruz.

Tarihe tanıklık eden benzersiz bir öykü...

Üç ciltlik St. Joseph'in öyküsü'ne sahip olmak için lütfen (0216) 622 65 10 numaralı telefonu arayınız.

“Saint-Joseph’in Öyküsü” Kitabının Yaratıcısı

Demir Alp Serezli, okulumuzun 1967 yılı mezunlarından. Aynı zamanda Saint-Joseph Lisesi Eğitim Vakfı’nın sponsorluğunda yayımlanan üç ciltlik “Saint-Joseph’in Öyküsü” kitabının da yaratıcısı olan Serezli’nin anlatımıyla, kitabın hikayesine yakından tanıklık ettik.

Demir Alp Serezli’67

24

Saint-Joseph’in Öyküsü’nün içeriğiyle ilgili olarak neler söylemek istersiniz?

Saint-Joseph Lisesi Eğitim Vakfı’nın sponsorluğunda yayımlanan üç ciltlik “Saint-Joseph’in Öyküsü”nün ilk cildi, Frer Ange-Michel tarafından kaleme alındı. 1870-1923 yılları arasında, Osmanlı’nın son dönemiyle örtüşen dönemle ilgili belgelere ulaşabilmek için deneyimli öğretmenin okuldaki Frerler Kütüphanesi’nde ve Roma’daki Hristiyan Frerler Enstitüsü Merkezi’nde yoğun bir çaba gösterdiğini biliyoruz.

Lasalyen frerlerin eğitim faaliyetleri, 1679’da St-Jean Baptiste de la Salle’in Fransa’nın Reims kentindeki küçük bir öksüzler okulunda başlar. Hristiyanlığın Katolik mezhebi çerçevesinde eğitim vermeyi amaçlayan Lasalyen okullar, 1789 Fransız Devrimi sonrasında, ülke yönetimine egemen olan laik düşünce doğrultusunda tüm benzerleriyle birlikte kapatıldı. Bu gelişme üzerine faaliyetlerini başka ülkelerde sürdürmeye karar veren frerlerin Osmanlı İmparatorluğu topraklarındaki varlıklarının nedeni, öncelikle Ortodoks mezhebinden Rum ve Ermeni öğrencilerin Katolik mezhebi ekseninde eğitilmeleri olarak açıklanabilir. Türk öğrenciler, frer okullarına ancak XIX. yüzyılın sonlarında kabul edilmişlerdir.

Kapılarını 1856’da Pera’da açan, 1870’te büyük Pera yangınından sonra faaliyetini Kadıköy’de, günümüz-

Sizi daha yakından tanıyabilir miyiz?

1967’de Saint-Joseph Lisesi’nden mezun oldum. İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi’nden sonra İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi İşletme İktisadi Enstitüsü’nü bitirdim. Elginkan Holding ve Türkiye Sınai Kalkınma Bankası’nda uzman ve yöneticilik kademelerinde çalıştıktan sonra Tarih Vakfı’nda Genel Müdür Yardımcısı, FMV Fevziye Mektepleri Vakfı ve KASDAV Türkiye Seyahat Acentaları Vakfı’nda Genel Müdür olarak görev yaptım. Sivil toplum örgütlerindeki çalışmalarımın karşılığında çok sayıda ödülün sahibi olmaktan onur duymaktayım.

Saint-Joseph'in Öyküsü-1'in yazarı Frer Ange ve Yayın Kurulu ödül töreninde

2. ve 3. cildin yazarı Demir Alp Serezli ve SAJEV Yön. Kur. Bşk. Demir Kısakürek'ten plaketini alırken

deki yerinde sürdüren Saint-Joseph Koleji'nin frerleri, Birinci Dünya Savaşı'nda Osmanlı İmparatorluğu'nun Almanya yanında saf tutması üzerine yurt dışına gönderildiler. Okulun koca taş yapısı, savaş boyunca 'Mekteb-i Muallimin-i Aliye'nin (Yüksek Öğretmen Okulu) kullanımına bırakıldı. İstanbul'un galip devletlerce işgal edilmesiyle, frerler Kadıköy'deki okullarına yeniden kavuşmuşlardır.

Kitabın diğer iki cildindeki içeriklerden söz edebilir misiniz?

Kitabın ikinci cildi 1923-1968 dönemini, üçüncü cildi ise 1969 yılı sonrasını kapsıyor. Cumhuriyet dönemiyle ilgili bu belgelerin korunması için bir zamanlar tahıl ambarı olarak kullanılan oda seçildi. 8 yıllık okul yaşamım dışında, ikinci kez hem de 10 yılı aşkın bir süre çalışmalarımı sürdürdüğüm bu geniş oda, kısa sürede bir tür zaman labirentine dönüştü. Odaya girildiğinde sağ tarafta kalan 6 büyük camlı dolap, resimlikler, ödev defterleri, kitaplar, öğrenci karneleriyle tıka basa dolmuştu.

Birinci dolapta, Cumhuriyet'in ilk yıllarında "Öğretim Birliği" yasası ile ulusal temele oturtulmuş olan eğitim düzeninin ilk tanıklarıyla ilgili belgeler yer alıyordu. Sonraki dolap, İkinci Dünya Savaşı'nın karartma geceli yıllarından günümüze kalan belgelerle doluydu. Üçüncü dolapta ise savaş sonrasında çok partili düzenin ilk tanıklarıyla, sonradan "68 Kuşağı" diye anılacak olan öğrencilerin belgeleri vardı.

Son üç dolap, üçüncü ciltte anlatmaya çalıştığım 1968'den sonraki döneme ayrılmıştı. Öğle ajanslarından 71 Mart Muhtırası'nı dinleyenlerin belgeleri dördüncü dolaptaydı. Türk yöneticileriyle, sayıca çoğunluğa ulaşmış Türk öğretmenleriyle, yaşamlarının sonbaharına gelmiş emektar frerleriyle, alışılmışın dışında özellikler taşıyan yepyeni bir dönemin belgeleriydi bunlar... Beşinci dolabın camlarının ardında ise, köpürüp taşan gençlik ırmağının 12 Eylül'de dizginlendiği yılların belgeleri korumaya alınmıştı. Saint-Joseph Lisesi'nin geçmiş yıllardaki mağrur ama içe kapalı görüntüsü; 21. yüzyılın eşliğinde kız öğrencileriyle, yenilenen binasıyla, eğitsel kollarıyla, modern laboratuvarlarıyla eski tablodan izler taşısa da çağdaş bir resme dönüşmüştü. Ve sonunda altıncı dolap... Camların ardında, duvarların yıkıldığı bir dünyada yetişen, bilgisayar, akıllı telefon, tablet gibi küresel oyuncaklarla içli dışlı bir öğrenci kuşağının gönderdiği belgeler seçiliyordu.

Bu kitabı yazarken ana amacınız neydi?

Saint-Joseph Lisesi, Saint-Joseph Lisesi Eğitim Vakfı, Saint-Joseph'liler Derneği ve Okul Aile Birlikleri'nden oluşan büyük Saint-Joseph Ailesi'nin eşgüdüm, dayanışma ve gelişmesi, her ortamda dile getirmeye çalıştığım özlemim olmuştur. Yıllarımı verdiğim kitabın gelecekte bu yoldaki özverili çalışmalar arasında anılması, en büyük dileğimdir.

Kitapla başladık, kitapla bitirelim. Vakfın 20. yılı kutlama gecesi, Lütfi Kırdar Konser Salonu tıklım tıklım... İstanbul Devlet Senfoni Orkestrası, Fahir Atakoğlu-Sıla konseri öncesinde sahnedeki yerini almış, rahmetli annem ve babam en ön sırada... "Saint-Joseph'in Öyküsü" kitabıyla ilgili teşekkür plaketimi aldıktan sonra yaptığım konuşmanın son paragrafını okuyorum: "Cumhuriyetimizin temel ilke ve devrimlerinin korunması konusunda, özellikle biz Saint-Joseph'lilere büyük bir görev düştüğüne inanıyorum. Bu görevin tanımı, Fransızca'yı bizler gibi Lasalyen frerlerden öğrenen Ulu Önder Atatürk'ün 'Bağımsızlık karakterimdir' sözcükleriyle özetlediği yaşam çizgisinde saklıdır." Büyük Saint-Joseph ailesinin yaklaşık bir dakika süren alkışlarını yaşamım boyunca unutmam olanaksız...

Ziyaretçi Frerden 150. Yıl Yazısı

26

1857 senesinde, Osmanlı İmparatorluğu zamanında Hristiyan Okulları Frerleri tarafından önce Pera'da, İmam Sokak'ta, "Pensionnat Saint-Joseph" ismiyle kurulan, ardından 1870 senesinde Asya kıtasına, Kadıköy'e taşınan bir kolejden bahsetmek duyulandırıyor insanı. 1870'te, korkunç Pera yangınının ardından frerler, yoksulluk içinde ve son derece kırılgan koşullarda geleceğe duydukları güveni güçlü bir hamleyle kanıtladılar. O tarihte, üç başka frerin de desteğiyle kurucumuz Frer Hugonis, ileriye doğru adım atmaya ve geleceğe dair umudunu korumaya karar verdi. 150 yıl sonra, hala şen olan aynı kurumda, bu öncü kurucuların bize miras bıraktığı vazifeyi yerine getirmeye aynı derecede kararlı olarak bir aradayız.

Sevgili dostlar, Saint-Joseph Lisesi uzun bir eğitim, yüksek nitelik arayışı ve topluma hizmet geçmişine sahip. Mezunları arasında, hepsini saymak imkansız olsa da asker, politikacı, diplomat, öğretmen, iş insanı, sporcu, yazar, sanatçı gibi birçok alanda ün kazanmış

ve saygın kişilerin olması, okulumuz için bir gurur kaynağı, dahası imtiyazdır.

16 Ağustos 1870 tarihinde, Sultan Abdülaziz zamanında, İmam Sokak'ta bulunan okulun büyük Pera yangınında mahvolmasının ardından yeni okul binasının temeli atıldı. Okulun kısa sürede gördüğü rağbet, öğrenci sayısında kayda değer bir artışı beraberinde getirdi. 1900 yılında okul 300 öğrenci barındırıyordu. Öğrenciler Türkiye'nin yanı sıra Suriye'den, Irak'tan, Yunanistan'dan, Romanya'dan ve hatta Tunus'tan geliyorlardı. 1903 yılına gelindiğinde ise Ticaret Lisesi kuruldu. Verilen eğitimin niteliği ve mezunlarının sahip olduğu iş olanakları okula olan talebi artırdı. 1907'de oyun alanlarının ve bahçelerin düzenlenmesiyle okul bugünkü halini aldı. Okulun meşhur Doğa Bilimleri Müzesi, çoktan beri böcek ve taş örnekleri toplamaya meraklı olan Jean (Jean des Bêtes) ve Paramont-Felix adındaki Frerler tarafından, 1910 yılında kuruldu.

1912’de Balkan Savaşı sürerken okul müdürü, bugünkü Caporal Evi’ni Kızılay’ın hizmetine sundu. Frerler ve rahibeler cepheden gelen yaralıların tedavi edilmelerine yardımcı oldular. Savaş yüzünden frerler, 25 Eylül 1914’ten Şubat 1919’a kadar okuldan ayrılmak zorunda kaldılar. Saint-Joseph Lisesi, 1987 yılına dek sadece erkek öğrencileri kabul ediyordu. Fakat bu tarihten sonra kapılarını kız öğrencilerine de açtı. 1971’de kurulan Saint-Joseph’liler Derneği, 1992’de kurulan Saint-Joseph Eğitim Vakfı ve Okul-Aile Birliği, okulun politikasını tasarlamak ve geleceği öngörmek için okulun idaresiyle iş birliği içinde çalışıyor.

Bugün Saint-Joseph Lisesi yaklaşık 980 öğrenciyi eğitim vererek, sunduğu hizmetlerin ve öğretimin kalitesiyle Türk gençliğin eğitimine önemli bir katkı sağlıyor. Öğrencilerimiz 5 sene süren bir tahsil alıyorlar: Fransızca dilini öğrenmeye ve Matematik, Fen, Bilişim gibi Fransızca yapılan derslere odaklanılan bir Hazırlık senesinden sonra 9. sınıftan 12. sınıfa kadar, Fen, Türkçe-Matematik ve Sosyal Bilimler olmak üzere 3 farklı bölüm sunan 4 lise eğitim-öğretim senesi boyunca okuyorlar. Lisemiz, yeni teknolojileri benimseyerek modern dünyanın meydana getirdiği yeni ihtiyaçlara uyum sağlayabildi. Fransızca, İngilizce ve Türkçe Tiyatro, resim, karikatür, müzik, fotoğrafçılık gibi çok sayıda sanatsal faaliyet, öğrencilerimize, kişisel gelişime uygun bir ortamda ilerlemelerine olanak tanıyor... Sunduğumuz imkanların arasında başka kulüpler de yer alıyor: Fransızca Birleşmiş Milletler Modeli, çevre, satranç, moda, sosyal yardım (engelli gençlere, muhtaç kişilere, otist çocuklara yönelik yardım eylemleri), spor, kimya vs.

1978 senesinden beri gündüzlü bir okul olan lisemizin bünyesinde bugün Türk ve Fransız toplam 93 öğretmen, 14 ile 19 yaşları arasında 998 lise öğrencisine eğitim veriyor. Lisenin her bir taşı bize birkaç on yıllık hikaye anlatabilir. 1983’te tadilatı yapılan ve Medyatek olarak kullanılmaya başlanan şapel bunların hatırı sayılır bir örneği. Kurumumuz, başkalarına değer verme ve lasalyen değerler olan kardeşlik ve hizmet anlayışıyla öğrencilerini insani ve düşünsel düzlemde donatmaya gayret ediyor. Saint-Joseph Lisesi seçkin insanları eğitmeye çabalarken, yine de akademik zorluk çeken öğrencilere hitap etmeye özen gösteriyor. Türkiye Lasalyen Okulları’nın oluşturduğu camianın bir parçası olarak Saint-Joseph Lisesi, Türkiye’nin diğer iki lasalyen okulu olan Saint Michel - Feriköy ve İzmir Saint-Joseph ile ayrıcalıklı ilişkiler içinde ve İstanbul’un diğer Fransız okullarıyla yakın iş birliği halinde çalışmalar yürütüyor. Yüksek nitelik arayışı içinde olan, öğrencilerine uluslararası bir perspektif ve kişisel gelişimlerinin eksiksiz olmasına olanak tanımaya gayret eden Saint-Joseph Lisesi’nin 150. yılını kutladığını görmekten sevinç duyuyorum. Lisemiz, 150 yıllık tarihini Kardeşlik, Tecrübe ve Geleceğe Güven olmak üzere üç kavramın ışığında kutlamak istedi.

KARDEŞLİK

Kardeşlik, Türkiye Cumhuriyeti’nin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk’ün ülküleriyle ahenk içinde insancı ve evrensel bir proje olan eğitim projemizin kilit taşlarından biridir. Frerler ve onlarla yan yana çalışan tüm sivil öğretmenler, ikinci evleri haline gelmiş bu itibarlı lisede kardeşler gibi yaşamaya gayret ettiklerini tereddütsüz söyleyebileceğim dürüst insanlardan oluşan bir camiaı inşa etmek uğruna uzun zamandır çabaladılar ve çabalamaya devam ediyorlar.

TECRÜBE: 150 YILLIK EĞİTİM HİZMETİ

Lisemiz 21. yüzyıl vatandaşları eğitmeye özen gösteriyor. Lasalyen okullarımızın meydana getirdiği tüm pedagojik yenilikleri herkese göstermeye çalışıyoruz zira işleyişimiz ahenk içinde; kardeşlik, hizmet, ruhanilik ve Frankofon kültürü etrafında dünyaya açıklık değerlerine bağlı bir eğitim anlayışına ve camiamıza dayanıyor.

GELECEĞE GÜVEN

Geleceğe güvenmemizin sebebi, kendimize tasarladığımız insani projeye ve frerlerin bize emanet ettiği mirasa sadık kalışımızdır. Dünyamız hızla değişime uğramakta. Modern iletişim araçlarının etkisiyle küreselleşmiş bir dünyada yaşıyoruz artık.

Bugün Lasalyen ülkeye sadakatimizi; burada, Türkiye’de 1841’den bu yana hayatlarını eğitime adanmış tüm frerlere ve halefleri olan, Türkiye’de geleceğe güvenin, hizmetin ve kardeşliğin tohumlarını atmaya devam eden hevesli öğretmenlere duyduğumuz minneti ifade ediyoruz. Bugün hala bu gayretlerin semerelerini toplamaya devam ediyoruz. Bu kişilerin şevki ve özverisi; sadık hizmetçileri oldukları bu ülkeye olan bağlılıklarını ortaya koyuyor.

Sözümü bitirmeden Saint-Joseph Lisesi’nin, tüm bu süre zarfında öğrencilerine güvenden, kardeşlikten ve hizmetten beslenen bir ortamda büyümelerine olanak sunduğunu hatırlatmak isterim. Bundan böyle hepimiz, Saint-Joseph Lisesi’nin öğrencisi kimliğini içimizde taşıyacağız. Böylelikle yetişkinler olarak Lasalyen kardeşlik anlayışını yayıyor olacağız. Zira Kadıköy Saint-Joseph Lisesi’nin vazifesini beraber ve ortaklaşa ifa edeceğiz.

Yıl dönümümüz hepimize hayırlı uğurlu olsun.

Yaşasın Saint-Joseph Lisesi,

Yaşasın Türkiye’deki Lasalyen kurumlar,

Yaşasın Türkiye.

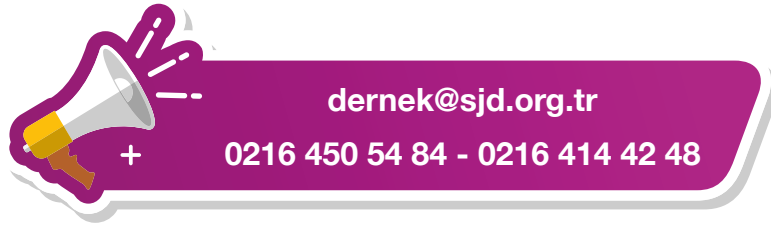
Frer Fadi, Ziyaretçi.

Alliance Française Bursa iş birliği ile “Fransızca Konuşma Programları” düzenliyoruz!

4, 6 veya 8 kişilik gruplardan oluşacak sınıflarda online konuşma derslerine katılabilirsiniz.

İster eski dönem arkadaşlarınızla, ister bireysel olarak sınıflarımıza kaydolun.

Başvuru için bize aşağıdaki e-posta veya telefon numaralarımızdan ulaşabilirsiniz:

28

KONUşMA PROGRAMI FİYAT TARİFESİ

Gruplar ve Fiyatlar	4 Kişilik Grup 20 Ders	6 Kişilik Grup 20 Ders	8 Kişilik Grup 20 Ders
Kişi başı fiyat	1.500 TL	1.200 TL	1.000 TL

- 1 ders 45 dakikadır.
- Dersler Zoom üzerinden online gerçekleştirilir

YENİ 1 LİTRELİK ŞİŞESİNDE

TÜRKİYE'DE
TEK

**KORUYUCU
İÇERMİYEN**

**MEYVE SULU
MADEN SUYU**

Saint-Joseph Lisesi'nin Voleyboldaki Başarıları

Bülent Meriç'71

1968 yılında henüz lise 1. sınıfta babam vefat edince, voleybol antrenörü olmaya karar verdim. 1983 yılının Mart ayında askere gidene kadar devam ettim. O zamanlar spor salonu yoktu, bir kenarı açık "prêau"da yağmur kar antrenman yaptık. Okul bize hiçbir zaman destek olmadı. Sadece takımlar şampiyon olunca fotoğraf çekildiler. Frer Denis sporcuların babasıydı. Sonra Frer Honore geldi, Muzaffer Tunçalp (Ateş Hoca) ile senelerce çalıştık. Elde ettiğimiz başarılar şöyle:

- 1973-1982 yılları arasında on kere üst üste SJ Lisesi voleybolda İstanbul ve Türkiye Şampiyonu.
- 1974'te Dünya 4'üncüsü.
- 1976'da Hollanda'da Dünya Şampiyonu.
- 1978'de Belçika'da Dünya 3'üncüsü.
- 1980'de İngiltere'de Dünya 10'uncusu.
- 1982'de Belçika'da Dünya 2'ncisi oldu.

30

Asaf Erem, Ferdi Tunçman, Ertan Aydın, Yalçın Özuekren, İbrahim Vuran, Mehmet Toydemir, Şemsettin Üstündağ, Erol Lülecı, Demir Sindel, Emin Şirin, Tuna Kavur, 1966 Şampiyon Kadro

1977-1978 Lise Takımı

Halit Kıvanç, 1966 şampiyon takıma ödül veriyor

1980 Türkiye Şampiyonası Dünya 10'uncusu Takım

Biz hiçbir zaman şimdiki liselerin yaptığı gibi transfer yapmadık, yaş küçültmedik. "Şampiyon olun, diplomalar hazır" demedik. Ben bile 8 yıllık SJ Lisesi'ni 14 senede bitirdim. Ne para aldım, ne burs aldım.

Hayatta her şeyin bedeli vardır. 1975'te 25 yaşında okulu bitirdiğimde artık profesyonel voleybol antrenörüydüm. 1990-1991 yıllarında da SJ Lisesi'ni İstanbul ve Türkiye Şampiyonu yaptım. Nejat Sancak, 1983'te SJ Lisesi'ni Türkiye 2'ncisi, 1984'te Türkiye Şampiyonu yaptı. Benim zamanımda SJ Lisesi, 11 kere İstanbul ve Türkiye Şampiyonu oldu. Benim antrenörlüğüm çok sertti, çocuklara disiplin için çok kötü davranırdım. Fakat dışarıda hepsiyle arkadaş gibiydim. Antrenmanlarda hep bağırırdım. Ender olsa da galiba küfür ederdim. Ama oyuncular o yaşta başarının çok çalışarak geldiğini anladılar ki benimle şu anda dahi dost geçiniyorlar.

1982 Dünya 2'incisi Türkiye Şampiyonu Takım

Saint-Joseph'ten Sesler

FUAT GÜNER'69

Saint-Joseph'te müzik, gerçekten ciddiye alınan bir dersti. Ortaokuldan itibaren müzik derslerimizde nota okuma yazma, armoni gibi konuları öğrenir ve okulun küçük müzik odalarından oluşan müzik bölümünde pratik yapar, hocamız Frer Honoré'den iyi not almaya çalışırdık. Müzik odasında bulunan çeşitli enstrümanlar bizlerin kullanımı için hazır tutulurdu. Ben ve Selim Atakan kardeşim, o odada birlikte gitar ve piyano ile o günlerin sevilen şarkılarını icra etmeye çalışırdık. O yıllarda müzikle uğraşan arkadaşlarımızdan bazılarının isimleri hala hafızamda: Osman Engintalay, İstapan Umutyan, Merih Gökoğlu, Yekta Ülgen vs.

Zaman zaman okulun tiyatro salonunda konserler organize edilirdi, hatta biz MFÖ, o zamanki adımız olan Kaygısızlar grubu olarak ilk kez orda sahneye çıkmıştık. MFÖ grubu olarak Türkiye'de tanındıktan sonra okulun bahçesinde verdiğimiz harika konser hala anılarımda tazeliğini koruyor.

32

Milliyet Gazetesi tarafından tertip edilen liselerarası müzik yarışmalarında da Saint-Joseph'li öğrenciler, orkestraları ile okulumuzu başarıyla temsil etmişlerdir.

Sonuç olarak, okulumuzun eğitimdeki başarısı, spor da olduğu gibi, müzikte de önemseniyordu.

Ne mutlu ki böyle güzel bir okulda, böyle güzel bir ortamda okumuşum, orda geçen yıllarım için kendimi şanslı addediyorum.

Vive Saint-Joseph!

1967-68, Milliyet Liselerarası Müzik Yarışması

19. Kioskement des Fêtes à Kadi-Kadi, Constantinople - Harmonie de l'Établissement

1900'lü yıllarda Saint-Joseph'te müzik

Saint-Joseph'ten Sesler

YEKTA ÜLGEN'69

1968 Milliyet Liselerarası Müzik yarışması ödülü 45'lik plak, ön yüzünde "Yavuz Geliyor Yavuz" arka yüzünde ise "Perişan Saçların" aranjmanları yer alıyor.

Ocak 1969, Saint-Joseph Lisesi'nde

9 Aralık 1969, Okuldaki Konser

1967, Petit Pain

Vasati yağ ortamı onayla olanı:
Yosunlar Orkestrası
Şöhretin Eşiğinde

Yarışmalara ilk katıldığımız 1967 yılında Lise 1'deydim. O tarihlerde elektrogitar daha yeni yeni popüler oluyordu. Bilgisayar, internet, televizyon, cep telefonu gibi medya araçlarının daha keşfedilmemiş olduğu yıllardan bahsediyorum. Dünyaya açılan tek renkli pencere sinemalardı. İngilizlerin ünlü Shadows grubunun Summer Holiday filminin Türkiye'de ilk gösterildiği yıllarda, yer yerinden oynamıştı. Grubun filmde kullandıkları kırmızı renkli Fender marka gitarları hepimizi büyülemişti. O yıllarda Türkiye'de satılan müzik aletleri ise çeşitli olarak çok sınırlıydı; iyi markalar da pahalıydı. İstediklerimiz değil de bulduğumuzu alabiliyorduk; o da paramız yeterse... Milliyet'in ilk kez düzenlediği Liselerarası Müzik Yarışmasına katılmaya karar verdiğimizde Şan Sineması'ndaki ilk elemelerde ben ilk defa sahneye çıkıyor olacaktım, sahne kıyafetlerimiz yoktu ve geçmiş sahne tecrübem yoktu. O yılların meşhur müzisyeni Gökçen Kaynatan'dan kendi sahne kıyafetlerinden ceketleri ödünç almıştık! Elemeleri geçince Spor ve Sergi sarayında finallere katılmaya hak kazandık. Ancak ben normal gitar çalarken grupta geçici olarak bas gitar çalıyordum ve sahneye yakışacak kendime ait iyi bir bas gitarım yoktu. Hiç unutmuyorum, arkadaşlarla birlikte bu sefer de yine o dönemin efsane gitaristi Erkin Koray'ın evine gitmiş ve ondan gıcır gıcır bir Fender Jazz Bass gitarı ödünç almıştık; zevkten dünyalar benim olmuştu. Bu sapı son derece uzun (120 cm) gitarla çekilmiş fotoğraflarımı hala güzel bir anı olarak saklıyorum. Ayrıca final öncesi aşırı heyecandan bir gece öncesinde zona oldum ve kimseye söylemedim. Yokluklar içinde de olsa yeter ki insan istesin her şey bir şekilde halloluyor...

9 Mart 1968

İstanbul finalini, Galatasaray, İstanbul Erkek, Saint Joseph Lisesi ile Üsküdar Amerikan Kız Koleji kazandı...

Yazan: Ömer Atakan'89

Saint-Joseph bahçesindeki unutulmaz konser

1985 baharında Saint-Joseph Fransız Erkek Lisesi'nde Orta 2'de okurken, okulda Mazhar Fuat Özkan (MFÖ) konseri yapılacağı haberi geldi. Konser, Saint-Joseph mezunu Fuat Ağabey'le olan ilişkilerden dolayı ayarlanmıştı sanırım. Yoksa MFÖ'nün en popüler olduğu senelerden birinde, gruba Moda'daki bir lisenin bahçesinde konser verdirmek pek de kolay bir iş değildi.

Mazhar Alanson, Fuat Güner ve Özkan Uğur'dan oluşan grup, 1984 yılında ilk albümleri "Ele Güne Karşı"yı çıkardıklarında Türkiye'de fırtınalar kopmuştu. Alışılmışın dışında tarzları ve tipleri olan 30'lu yaşlarındaki bu müzisyenler, Türk Pop Müzik tarihine isimlerini altın harflerle yazdıracaklardı. 1985 yılında "Diday Diday Day" ile Eurovision Şarkı Yarışması'na katılan grubun ismi, sunucunun kısaltıp MFÖ demesi ile MFÖ olarak kaldı. O zaman için Türkiye'nin en iyi başarısını alıp 14. oldular. Bundan sonra new wawe tarzındaki "Peki Peki Anladık" albümünün ikinci yüzü tamamen İngilizce olsa da grup Avrupa'da aradığını bulamadı. Eurovision macerası, 1988'de katıldıkları "Sufi" ile son buldu.

“O KONSER İÇİN OKULUMUZA TEŞEKKÜR EDİYORUM”

Erken 80’li yıllarda Bodrum Veli Bar’da çıkardı Mazhar Fuat Özkan, daha meşhur olmadan. O zamanlar biz de Bodrum’u fazla bilmezdik ama oraya takılan kuzenlerimden duymuştum daha sonra. Hatta 70’li yılların sonunda Ayhan Sicimoğlu ile kurdukları ‘İpucu Beğlisi’ grubunda da daha sonra yazdıkları ‘Peki Peki Anladık’, ‘Her Şeyi Sen Bilirsin’i de aslında Sicimoğlu’na ithaf etmişlerdi. 1990 baharında bayram tatilinde Burak İzgi ve Serdar Perek Kaptan’la düzenlediğimiz turda, Veli Bar’da rastlamıştık Mazhar’a gene.

Konser bitiminde Mazhar, Fuat ve Özkan kimseyi kırmamış, herkese imza vermiş, bir süre de sohbet etmişti. İlk konser deneyimimizi 15 yaşında böyle bir atmosferde bize yaşatan okulumuza, bu vesile ile bir kez daha teşekkür etmek isterim.

“YÜZYILLIK ZEMİN TAŞLARI BİLE TİTREMeye BAŞLAMIŞTI”

Mazhar Alanson, ilk film denemesini Atif Yılmaz’ın yönetmenliğinde, Ali Poyrazoğlu ve Yaprak Özdemiroğlu ile yapsa da kült Türk filmleri kategorisine 1998 yapımı, başrolü Cem Yılmaz ile paylaştığı “Her Şey Çok Güzel Olacak”taki Nuri karakteri ile girmişti. 2006 yapımı “Hokkabaz”da yine Cem Yılmaz’ın canlandığı İskender’in babası Sait Tünaydın rolüyle de çok iyi bir drama oynamıştı.

O zamanlar kızlarla olan ilişkimiz, yaz aylarında okul tatil olunca veya Saint-Joseph’in öğle teneffüslerinde Kadıköy Anadolu veya Moda Lisesi’nin kızlarını görmek şeklinde olurdu en fazla. Konsere diğer okullardan da katılım olduğundan, okul bahçesinde ilk defa yaşattığımız olan kızları görecektik ve dolayısıyla konser için haftalar öncesinden Adidas, TopTen, Nevada veya Nike Air marka spor ayakkabılarımızı parlatmış, duble paça kumaş pantolonlarımızı annemize özenle ütöletmiştik. Konser başladığında hava mevsim normallerinin üstünde idi. “Peki Peki Anladık” ve “Diday Diday Day” çalmaya başlayınca herkes kendinden geçmiş, Grand-Quartier’nin (Saint-Joseph Lisesi’nin büyük bahçesi) yüzyıllık zemin taşları bile ses düzeninden titremeye başlamıştı. Okul müdürümüz Frer Caporal’in etrafı kontrol eder edası ile kafasını sağa sola çevirip, suratındaki “Ne yaptık biz” ifadesini ise unutamıyorum.

35

Grand Quartier'de farklı liselerden kız öğrencilerle beraber Saint-Joseph Lisesi öğrencileri.

Saint-Joseph'liler Derneği'nin Kuruluş Öyküsü

Yazan: Ertuğrul Ceylan⁴³

1870'ten bu yana Saint-Joseph'ten yetişenler, dernek kurma gereksinimi hissetmişlerdir. 1940'lı yıllarda da diğer okullardan esinlenerek, kendi aralarında toplanarak mezunlar arasındaki dayanışmayı sağlamak, okula ve öğrencilerine yardımcı olmak, kültürel ve sosyal bakımdan gelişmelerine destek olmak amacıyla bir dernek kurmuşlardır.

36

SAINT-JOSEPH'TEN MEZUNLAR DERNEĞİ

İlk Genel Kurul, 1943 yılında Kadıköy Halkevi'nde 40-50 mezunun katılımı ile gerçekleşmiş ve başkanlığa Bülent Kozlu getirilmişti. O günlerin aktif Saint-Joseph'lileri Mustafa İnkaya, Behiç Başaran, Ertuğrul Ceylan, Doğan Torunoğlu, Orhan Zeren gibi ağabeylerimiz, uygun bir lokal temini için kolları sıvamış ve Altıyol'daki ayakkabıcı Tahsin'in dükkanının arkasındaki 1 oda ve 1 salondan ibaret yeri kiralamışlardı. Bu lokal çok rutubetli ve havasızdı. Her yönetim kurulu toplantısından sonra hepimizin başı ağrırdı! Allah selamet versin, yaşça en büyüğümüz Mustafa İnkaya da konuşmayı sevdiğinden toplantılar uzun sürer ve baş ağrılarıyla çıkardık. Ancak Behiç adeta bir komedi aktörüydü; toplantıdan sonra Mustafa Bey gidince onun taklidini yapar, hepimizi neşelendirirdi.

İkinci Genel Kurul'da başkanlığa Mustafa İnkaya, üyeliklere de Behiç Başaran, Ertuğrul Ceylan, İlhan Alkan, Orhan Zeren, Fazlı Akgün, Orhan Celil Alper, Dr. Yılmaz ve Orhan Elam seçilmişlerdi. Okul Müdürü Frer Laurent'ın yardımıyla, Moda Cem Sokağı'ndaki kilisenin Başrahibi Pere Lorencien'den kilisenin yanındaki iki katlı ahşap bina, derneğe lokal olarak aylık 30 lira kirayla kiralandı. Harabiyete terk edilmiş bu bina,

Yönetim Kurulu'ndaki üyelerin aralarında topladıkları 20 bin lira ile tamir edilmiş ve Mustafa İnkaya'nın Sokoni (Mobil) Şirketi'nden hibe olarak aldığı beyaz boya ile boyanmış, çok da sevimli bir lokal olmuştu.

1971'DE KURULAN SON SAINT-JOSEPH'LİLER DERNEĞİ

Bundan kısa bir süre sonra Saint-Joseph'li Rüçhan Alpansü'nün Taksim'deki Hitit Otel'i'nde toplanan kurucu heyet, 1971 yılında son Saint-Joseph'liler Derneği'ni kurdu. Kurucular: Prof. Fikret Narter, Prof. Selçuk Sommer, İzzet Mühürdaroğlu, Ertuğrul Ceylan, Prof. Haluk Cillov, Pierre Caporal, Necdet Erentok, Nihat Özkan, İlhan Ersanlı, Tevfik Tüzüncam, Rasim Gülmen, Yıldırım Kılış, Candan Saydam, Ateş Vuran, Nejat Ceylan, Doğan Torunoğlu, Burhanettin Haşal, Mehmet Özdeniz, Alp Özalp ve Demir Kısakürek.

Şimdiki dernek, başındaki zorluklara rağmen yol almaya devam ediyor. Yönetimde çalışan arkadaşlara başarılar dileriz. Bu vesile ile bizlerin iyi birer Saint-Joseph'li olmamız için emeği geçen, fedakarlık örneği gösteren değerli frerler ve öğretmenlerimize şükranlarımızı sunar; hayatta olanlara sağlık ve mutluluk, ebedi aleme göç etmiş olanlara rahmet dileriz.

Saint-Joseph'lilik ruhunun gelişmesi, tüm camiaya yayılması ve ahenkli bir birliğin kurulması için çaba sarf eden bütün ağabey, arkadaş ve kardeşlerimizden hayatta olanlara huzurlu ve başarılı bir ömür diler, aramızdan ayrılanları rahmetle anarız. Tüm Saint-Joseph camiasının esenlik içinde yaşamasını dileriz.

Not: Bu metnin hazırlanmasında değerli Aydın Güler'in 15 Mart 1989 tarihli çalışmasından büyük ölçüde faydalandım. Kendisine teşekkür borçluyum.

SAINT-JOSEPH'İN KURULUŞUNUN 100. YILINDAN 150. YILINA SELAMLAR

Her şey 1970 yılının mart ayında bir gün Frer Caporal ile Frer Paul'ün beni ziyareti ile başladı. O tarihte İstanbul'da Mobil Oil Türk şirketinde hukuk müşaviri olarak çalışıyordum. Sekreterim iki ziyaretçim olduğunu söylediğinde biraz şaşırdım, zira randevu listesinde görünmüyorlardı. Fakat biraz sonra karşımda Frer Caporal ile Frer Paul'ü görünce içimi büyük bir sevinç kapladı. Gerçi Frer Caporal'i benden genç olmasına rağmen tanıyordum ama Frer Paul, Saint-Joseph'te iki sene benim hocam olmuştu.

Ziyaret sebeplerini anlattılar. Yakında Saint-Joseph'in kuruluşunun 100. senesini kutlayacakmışız. Bunun

için hazırlık yapmamız gerekiyormuş ve bunu benim organize etmemi istiyorlardı. Bu şerefi bana layık gördükleri için kendilerine teşekkür ettim ve memnuniyetle bu sorumluluğu kabul ettiğimi söyledim. Derhal hazırlıklara başlayacağımı söyleyince, onlar da içleri rahat olarak ayrıldılar.

Organize olmak için önce beraber çalışacağım arkadaşları seçtim: Selçuk Somer, Nihat Özkal, Necdet Erentok, Pierre Caporal, Hanri Matalon, Orhan Ersanlı, Rıza Akter, Nejat Ceylan, Kenan Öziç, Ergün Tunalıgil, Orhan Alper, Doğan Torunoğlu ve Tali Köprülüler... Bu arada 100. yıl organizasyonunu yönlendiren hocalarımızı da şükran ile anıyoruz: Frer Onesime, Frer Lucien, Frer Alfred, Frer Olivier, Frer Caporal, Frer Paul, Hidayet Reel, M. Matalon, Vehip Ata Tanla, Mualla Hanım ve Şevket Rado... Aslında bütün hocalarımız bizim için çok değerlidir, ancak hepsini sayamıyoruz.

Toplandık ve şu kararı verdik: 100. yıl kutlamasını gerçekleştirmek için önce bu amaçla kurulacak bir derneğe ihtiyacımız var. Yukarıda isimleri yazılı (ben dahil) arkadaşlarım kuruculuğunda bir dernek kurduk. 29 Nisan 1970 tarihinde kurulan bu derneğin başkanlığına Selçuk Somer, başkan vekilliğine de ben seçildim. 100. yıl kutlamalarına, Taksim Belediye Gazinosu'nda tertip ettiğimiz bir balo ile başladık. Balo gerçekten güzel oldu, frerlerden ikisi de okulu temsilen katıldılar. İkinci kararımız, okulun mezunları hakkında kısa bilgi veren resimli bir almanak hazırlanması oldu. Bu almanak, dernek tarafından Mart 1989'da yayınlandı. Herhalde okulda da bazı etkinlikler yapılmıştır, ancak ben bunları hatırlayamadım.

100. yıl Kutlama Derneği, başarılı bir organizasyon gerçekleştirdiği gibi 1971'de kurulacak derneğin de habercisi oldu; amacına vasil olduktan sonra da tasfiye edildi. Böylece Saint-Joseph'in kuruluşunun 100. yıl dönümünü yaşayan bizim kuşak, sevgili okulumuzun 150. yıl dönümünü de kutlamak mutluluğuna erişmiş olacak. Şükür Tanrı'ya...

HER ZAMAN İLETİŞİMDEYİZ

Saint-Joseph'te Sınıf Gazetesi / Dergi Örnekleri

Yazan: Ali Şükrü Emre'67

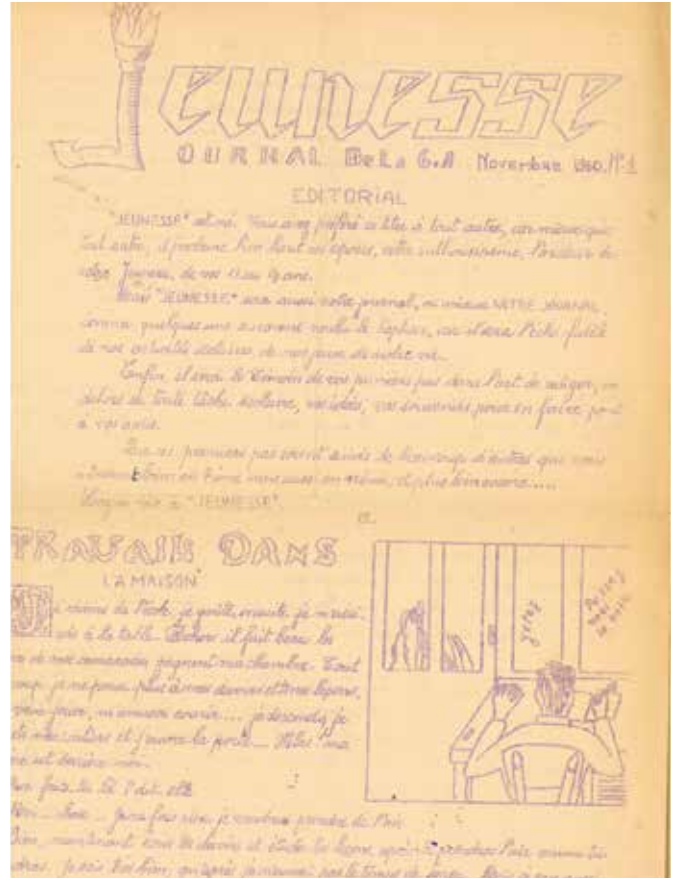
6. sınıfta "Gazete çıkaralım" diye bir fikir ortaya atıldı; şu an bu fikrin kimden çıktığını hatırlamıyorum ama çok beğenildi, aynı zamanda C. F. Edmond tarafından da desteklendi. Hemen kadro oluşturuldu. "Redacteur en chef"liği rahmetli arkadaşımız Ahmet Şener üstlendi. Komiteler oluşturuldu, isim ne olsun diye sınıfta görüşmeler yapıldı ve "JEUNESSE" ismi kabul edildi. Böylelikle derginin ilk sayısı, 1960 yılının kasım ayında yayınlandı.

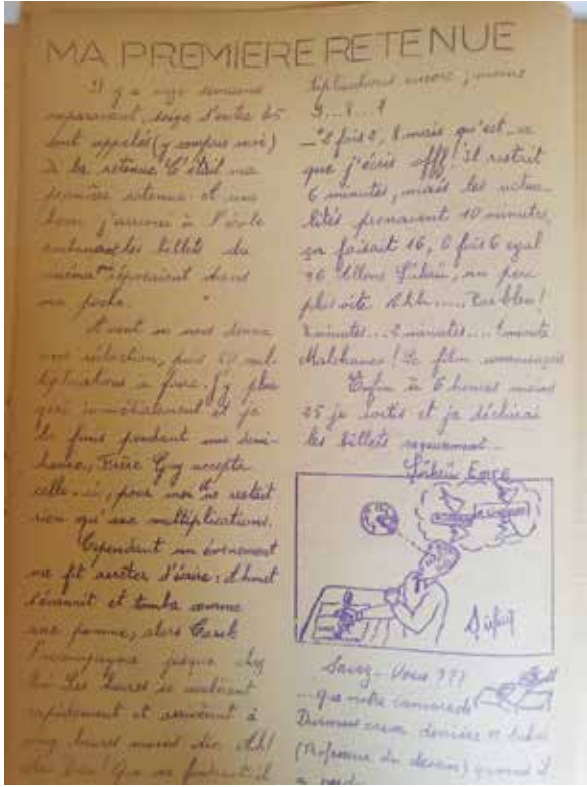
Okul dönemi içinde 12 sayı basıldı ve tüm sınıfa dağıtıldı. Gazetenin isim seçimi ve misyonu hakkında ilk sayının 1. paragrafında bilgilendirme yapıldı. Teksir makinesinde basılarak dağıtılan gazetenin yazım işlerinde komite üyeleri ve gönüllüler çalıştı.

Gazete kulübü öğrencileri, Ali Şükrü Emre ve arkadaşları.

38

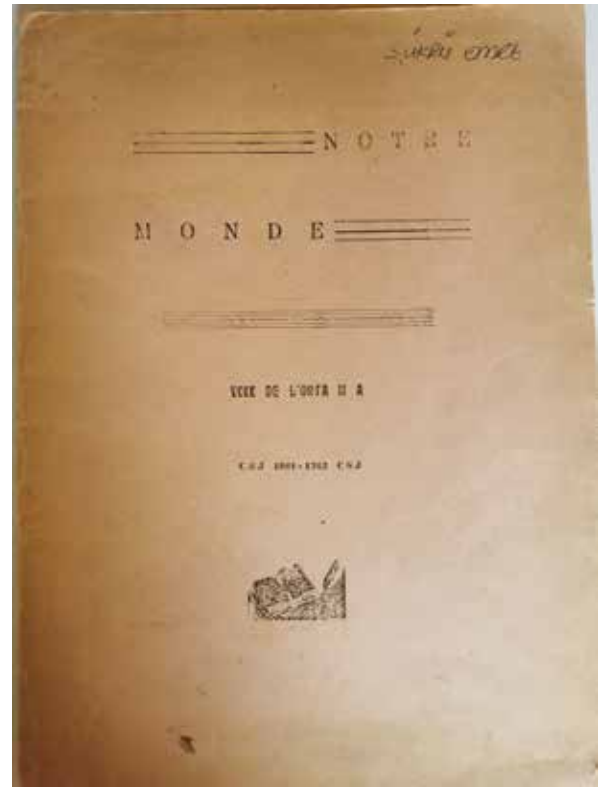

“O GÜNLERİ GÜZEL BİR ANI OLARAK HATIRLIYORUM”

Gazetede;

- Okuldan haberler (C.F. Pierre'in DIRECTEUR olarak atanması, spor haberleri, turnuvalar, okul tiyatrosundan haber, grip salgını, sınav hatırlatmaları vs.)
- Sınıf arkadaşlarının seyahat anıları,
- Atatürk'ün Fransızca dersleri (Atatürk, élève des Frères),
- Makale, tercüme ve anılar,
- Karikatürler, bilmeceler, fıkralar vs. gibi hoş giden şeyler bulunuyordu.

Bu faaliyete ben de teksir yazılım gönüllüsü olmanın yanında yedi karikatür, iki metin, bir de tercüme yazısıyla katıldım. O günleri çok güzel bir anı olarak hatırlıyorum. Ertesi yıl 7-A sınıfında yıl sonunda C. F. Armand-Claude'un desteklediği, “directeur en chef”liğini Osman Torum'un üstlendiği tek sayılı bir “Petit Quartier”ye veda dergisi çıkarttık. İçerik olarak isteyen arkadaşlar anı, macera ve beklentilerini yazdılar. Son kısımda ise tüm sınıf tatil dileklerini ve adreslerini ekledi. Ben de bu güzel çalışmaya iki resim ve bir anı ile katıldığım için mutluyum.

“Saint-Joseph’teki aidiyet duygusunu bir daha yaşamadım”

Mezuniyet sonrası yıllarımda hep kendimi Saint-Joseph mezunu olarak tanımladım. Üniversite ve master yıllarım, Saint-Joseph gibi bir aidiyet duygusunu yaratmadı. Her gittiğim yerde “Saint-Joseph mezunuyum” diyor ve gözümün önünde okul koridorları canlanırken tarifsiz bir mutluktuk duyuyorum.

Erhan Altunay'85

40

İnsan belli bir yaşa gelince, geçmişi daha çok arıyor kuşkusuz. İstanbul’un yok olan kışlarında, kaybolmuş geçmişin izinde giderken eskiye ait görüntüler daha çok göz önüne geliyor.

Bazen bir koku, bazen bir müzik, insanı geçmişin kayıp anları arasına sürüklüyor. Artık şehrin sokaklarının ve mekanlarının başka bir nesil tarafından işgal edildiğini görüp, yaşlandığını hissedenden bizler gibi geçmişin gençleri, eski günlerin anılarıyla daha çok yaşıyor. Bu düşüncelerle geçmişin derinliklerinde gezerken şaşırtıcı bir şekilde fark ettiğim, gözümün önüne gelen anların daha çok Saint-Joseph ile dolu olduğu idi. Kayıp bir kutsal adaya olan hasret gibi, Saint-Joseph anları hep gözümün önüne geliyor, orayı garip bir özlem ile anıyordum.

Bütün gençlik anıları, üniversite yılları, ilk iş günleri derken Saint-Joseph’in bu kadar çok yer tutması, aslında beni bayağı düşündürdü. Daha sonra dikkat ettim ki, WhatsApp’ı hiç kullanmayan biri olarak, Saint-Joseph yıllarına ait arkadaşlarım ile üç adet WhatsApp grubum var ve sürekli yazışıyorum. Hatta bir grupta sabah sırayla günaydın dediğimiz, sanki yoklama alır gibi birbirimize sağlıklı ve hayatta olduğumuzu söylememiz dikkat çekti.

Saint-Joseph yıllarını bu kadar özel yapan neydi acaba?

İlkokuldan çıkıp Saint-Joseph havasını ilk koklamamız, okula kayıt ve kitap satış bölümüne uğramamız ile olmuştu. Bir gizemli yapının içinde, karmaşık bir kayıt olayından sonra Fransızca konuşan bir yaşlı adam bize renkli, eğlenceli ve olağanüstü güzel kokulu kitaplar vermişti. Sınava girdiğimde hiç dikkat etmediğim bina çok büyük gözükmüş, eski zamanların büyülü şatoları ile kadim bir tapınak arasında karşı konulmaz bir gizemli havaya bürünmüştü.

Okulun ilk günü ise tanımadığım bir yığın çocuk ile bahçede toplanmış, alışmadığım bir ortamda sıraya girmiştım. Sanki etrafımdaki herkes okulu çok iyi tanıyor, su gibi Fransızca konuşuyor da ben tamamen “Fransız” kalmışım gibi bir izlenime kapılmıştım. Sınıf çanı çaldığında, alışılmadık bir biçimde dersliklere girdiğimi ve evine alışmaya çalışan bir kedi yavrusu gibi dolaştığımı hatırlıyorum.

Zaman içinde, ancak Saint-Joseph’te örneği görülebilecek bir aidiyet ile arkadaşlıklar gelişmiş, gıpta ile baktığımız büyük sınıfların da özentisi ile bir “Saint-Joseph’lilik” duygusu egemen olmaya başlamıştı. Bir yandan kendi yaşımızı yaşarken, bir yandan

Arkadan itibaren

Soldakiler: Sinan Murtaza, Çetin Salman, Rahmetli Kerim Günver
Sağdakiler: Bülent Avanaş, Erhan Altunay, Volkan Girişken

da anılarla dolu bu binanın içinde, büyük bir ağırbaşlılıkla “Fransız gibi” yaşıyorduk. Öte yandan, binayı keşfetmek de farklı bir zevk veriyordu; yasak yerleri ilgimizi çekerken, sınav için etütlere gittiğimizde garip bir gizemli havanın içinde kendimizi buluyorduk.

Su gibi akıp giden yıllarda farkında olmadığımız ise büyüdüğümüzü. Dışardaki dünyayı keşfederken, binanın içinde bir tür ritüelik “kutsal zaman” ve “kutsal mekan”da yaşıyor, kendimizi her zaman farklı hissediyorduk. Her gelen öğretmen farklı bir şey katarken, içinde bulunduğumuz ortamın da değerini anlıyorduk. Mişel Tagan’dan edebiyat başlığı altında felsefe ne demek “idrak ederken”, Frer Maurice’dan de matematiğin kadim lisanını öğreniyorduk.

Dışardaki hayatımızla bir kontrast oluşturan Saint-Joseph hayatı, garip bir biçimde, bize “dışarıda” iken aslında başka bir aidiyetimiz olduğunu öğretmişti. Hayatın o dönemlerde Sezen Cumhur Önal, Aykut Sporel ya da Engin Arman programları gibi aktığı yıllarda, biz içeride gotik ve yer yer barok bir havayı tadıyorduk.

Belki de Saint-Joseph aidiyetini yaratan buydu; biz

farklıydık ve ancak kendimiz gibi olanlarla anlaşabiliyorduk. Bizi birbirimize ve okula bağlayan da bu ortak kültürdü. Bir yönümüz oryantal, bir yönümüz Batıya dönük ama Saint-Joseph’e mahsus eşsiz bir kültür içindeydik. Bir yandan okuyor tartışıyor, bir yandan dış dünya ile ilgileniyor, teneffüslerde felsefe tartışabiliyorduk.

Grand Quartier öğrencisi olduğumuzda büyüdüğümüz iyice anlaşılıyordu. Artık bir “petit” gibi davranmıyorduk ve farklı bir yerdeydik. Artık üniversite telaşı başlamış, hayata atılma heyecanı sarmıştı. Grand Quartier yılları bizi birbirimize daha çok bağlamış, sekiz yılın sonuna yaklaştığımızda ise bir ayrılık hüznü, kayıtsız bakmaya çalışan gözlerle hükmetmeye başlamıştı.

Saint-Joseph’in şekillendirdiği her birimiz farklı yönlere dağılacak, hayatın içinde ama binanın dışına çıkacak, belki de bir daha bu kadar sık görüşemeyecektik. Ancak bir gerçek vardı, o da bir araya geldiğimizde yıllar hiç geçmemiş de mezuniyet gününden bir gün sonra karşılaşmış gibi, aynı sıcaklıkla sarılacağımız ve +18 diye nitelendirebileceğimiz muhabbete kaldığımız yerden devam edeceğimizdi.

Gençlikte herkesten farklı yaşadığımız yıllar ise anılarımızın en önemli bölümünü oluşturmuştu. Belki de birçoğumuzun üniversite anılarından çok lise anılarını dile getirmesi bu nedendendi. Ben mezuniyet sonrası yıllarımda hep kendimi Saint-Joseph mezunu olarak tanımladım. Üniversite ve master yıllarım, Saint-Joseph gibi bir aidiyet duygusunu yaratmadı. Her gittiğim yerde “Saint-Joseph mezunuyum” diyor ve gözümün önünde okul koridorları canlanırken tarifsiz bir mutluktuk duyuyorum.

Aradan geçen yıllar sonunda bakıyorum da sanki her şey kaldığı yerden devam edecek gibi, WhatsApp gruplarında zaman durmuş da sabah olacak sınav öncesi “kayıtsız” bir geyik yapıyormuş gibi... Yıllar geçince en büyük fark ettiğim ise bütün okullar mezun verirken, Saint-Joseph’in topluma insan kazandığı idi.

Her gelen öğretmen farklı bir şey katarken, içinde bulunduğumuz ortamın da değerini anlıyorduk. Mişel Tagan’dan edebiyat başlığı altında felsefe ne demek “idrak ederken”, Frer Maurice’dan de matematiğin kadim lisanını öğreniyorduk.

Robert Mougél ve İnek Takımı: Mustafa Atakay’85, Serhat Satır’85, Erhan Altunay’85

KUŞAKTAN KUŞAĞA

Mehmet Halit Ahman'46, Demet Ergöl Sun'97

Saint-Joseph ile büyüyen kuşaklar

Beş kuşak boyunca okulun öğrencisi olan Ahman ailesiyle tanışın.

Okulumuz tarihinde de önemli bir yere sahip olan Ahman ailesi, beş kuşak boyunca okul çatısı altında eğitim almış eşine az rastlanır bir hikayeye sahip. Yaşayan en eski Saint-Joseph'lilerden biri olan Mehmet Halit Ahman ve ailenin son mezunu torunu Demet Ergöl Sun ile buluşarak hikayelerini dinledik.

42

1922 yılında Kadıköy'de dünyaya gelen Mehmet Halit Ahman, tesadüflerle dolu hikayesini anlatmaya şu sözlerle başladı: "Babam Aziz Ahman da 1903 yılında Saint-Joseph'e başlamış ama eğitimin zorluğu nedeniyle 1905 yılına kadar okuyabilmiş. O zaman 18 yaşında olan babam, okulu bıraktıktan sonra devlet memuru olarak hayatını sürdürdü. Ardından ailem beni bu gelenekten yola çıkarak buraya yazdırdı. Başlarda birçok kez evden ve okuldan kaçtım, çünkü hiç istemiyordum ama o zaman aileniz ne derse onu yapmak zorundaydınız. Biraz benim tembelliğim, biraz da okulun zorluğu nedeniyle birkaç kez sınıfta kaldım ve 1946'da mezun oldum. Okula devam etmemdeki sebeplerden biri, Osmanlı Bankası Müdürü olan dayım Bahattin Bursalı'nın da oradan mezun olması ve beni de burada okumam konusunda teşvik etmesiydi. Liseden mezun olduktan sonra İktisat Fakültesi'ni bitirdim ve Kadıköy Çarşısı'nda dedemin dükkanında zeytin, peynir satarak yaşamımı sürdürdüm."

**Okulda geçen yıllarınızı nasıl anlatırsınız?
Öğrenci olduğunuz dönemdeki eğitim anlayışı
ve prensipleri nasıl değerlendirirsiniz?**

Bizim öğrencilik dönemimizde "Petit Quartier" (küçük bölüm, 5. sınıfa kadar) ve "Grand Quartier" (büyük bölüm, 6. sınıftan 11'e kadar) olarak adlandırılan bölümler vardı. Ben ikisinde de okudum. Hiç Türk mektebinde okumamıştım, fakat 1927 veya 1933 senesinde çıkan bir kanunda Türk okullarında ilk eğitimi almayanlar, yabancı okullarda okuyamıyordu. Biz erken başladığımız

için bu kanundan muaf olmuştuk. Yoğun disiplin ve derslerin zorluğu nedeniyle bazı arkadaşlarım okuldan ayrılarak Galatasaray Lisesi'ne geçti. Sınıf arkadaşlarımdan birisi Faruk Ilgaz'dı. Onun dışında Seyfullah Türe, Galatasaray Lisesi'ne geçmiş ve sonra çok iyi bir doktor olmuştu. Bunun yanında Fransız liselerinde disiplin, olmazsa olmazlar arasındaydı her zaman. Koridorlarda ve yerlerde çiniye benzer şekilleri sayarak, üzerlerine basmadan düzenli yürümeye çalışırdık, yoksa dayak yerdik. Buna rağmen disiplinden memnunduk, çünkü sınıflardan çıkarken veya bahçede koyun sürüsü gibi dağınık hareket etmezdik. Koridorlarda koşan, laubali hareketler eden çocuklar olmazdı. O zamanlar koridorlarda gezen "Frerler" (Papaz) vardı ve bize fazlasıyla korkutucu gelirlerdi. İyi bir aile terbiyesi almış, saygılı bir bireyseniz size iyi davranırlardı.

Mehmet Halit Ahman'ın babası Aziz Ahman, öğrenciliğine dayanan bir anısını şöyle anlatıyor: "Babam sınav esnasında kağıdında yazacak yer bulamadığı için not yazmış öğretmenine, hocası da 'Ben sana sıfır verecek yer buldum' diyerek yanıtlamış. O kağıdı yıllarca evde saklamışlar."

Saint-Joseph Fransız Lisesi'nin bahçesinde oynadığımız oyunlar arasında bouclier (ellerinde kalkan benzeri ekipmanlar ve top ile oynanan), echasse ve voleybol vardı. Benim hatırladıklarım bunlar ama benden daha yaşlı öğrenciler olabilir, onlar daha iyi bilgi verir. Ben daha gencim yani...
(gülüyor)

Diğer öğrenci arkadaşlarınız ve öğretmenlerinizle ilişkileriniz nasıldı? Bugünlere taşınan dostluklar kurabildiniz mi?

Tabii... Çocukluğumdaki Kadıköy'ün kozmopolit yapısı nedeniyle burada Türklerin dışında birçok Rum ve Ermeni aile de yaşıyordu. Herkes birbirini sever ve sayardı. Hatta okulumuzdaki öğrencilerin yarısını onlar oluşturuyordu. Aramızda çok güzel dostluklar kuruldu, hala mektuplaştığım dostlarım var. Bunun yanında Seyfullah Türe ve Faruk Ilgaz da sınıf arkadaşlarımdı. Öğretmenlerim arasında ise Necip Fazıl Kısakürek ve Ahmet Hidayet Reel gibi isimler bulunuyordu. Keyif aldığım derslerdi.

Gelelim çocukluğunuzun Kadıköy'üne... Yeni nesil Saint-Joseph'liler geçmişin Kadıköy'ünü bir hayli merak ediyor...

Gençlik yıllarımdaki Kadıköy'ü ve Moda'yı kelimelerle anlatamam, çok öztlüyorum o günleri. O zamanlar çok güzeldi Kadıköy... Arkadaşlarımızla Moda'ya gider, keyifli vakit geçirirdik. Özellikle kız arkadaşlarımızla vakit geçireceğimiz zaman genelde Moda'yı tercih ederdik.

O zaman yaşadığımız ev Altıyol'da bulunuyordu. Altıyol girişindeki Rum mezarlığının tam karşısında, Kayışdağı çeşmesinin yakınlarında 22 odalı bir evimiz vardı. Kadın ve erkekler için ayrı ayrı girişleri bulunan binanın bir de haremlik kısmı bulunuyordu. 1950'li yıllara kadar da oradaydık.

Demet Ergül Sun Hanım, ailenin Saint-Joseph yolculuğundaki son ismi sizsiniz. Dedenizden dinlediklerinizin yanı sıra kendi öğrencilik yıllarınızı değerlendirebilir misiniz?

Dedemin aksine ben ilkokulu Moda İlköğretim Okulu'nda okuduktan sonra Saint-Joseph'e geçtim. 1989 senesinde başladım ve 1997'de liseden mezun olana kadar burada okudum. Dedemin zamanındaki kadar çok olmasa da bizde de frerler vardı. Çok güzel 8 sene geçirdim, çok severdim okulumu. Tatile girdiğimiz zaman arkadaşlarımızla okulu özlerdik. Hatta o zaman yerleri sildikleri benzinli talaş vardı, o kokuyu bile özlerdik. Eşimle de sınıf arkadaşydık. Şimdi kızımız da lise sınavına hazırlanıyor. Umarım o da bizim yolumuzdan gidip, okula girmeye hak kazanacak.

KUŞAKTAN KUŞAĞA

S. SEZGİ ÇINAR İLTER'98

Ben gözümü Saint-Joseph'e açtım. 1901 doğumlu dedem Selahattin Çınar, 1.Dünya Savaşı'nda okulumuzun kapanması sebebiyle, birkaç sene Saint-Joseph'te okuduktan sonra Galatasaray Lisesi'nden mezun olmuş. 1944 doğumlu babam Timur Çınar, kendi tanımıyla okulun en kötü öğrencilerinden biri olmasına rağmen, Saint-Joseph'in kendisine kattıklarıyla elektrik mühendisi olarak halen faal olarak çalışmaktadır. 3.kuşak olarak ben de, imkan olsa her gününü yeniden yaşayabilsem dediğim okulumuzdan, 1998 senesinde mezun oldum.

Fransızca öğrenmek, Fransız kültürünü almak ve 'ben Saint-Joseph mezunuyum' diyebilmek bize hep çok güzel imkanlar sunup kapılar açtı, ayrıcalıklar yarattı. Elbette ben babam kadar sıkı bir disiplinle büyümedim ama bu okulda kazandığım planlı yaşamaya öğretisi hayat yolumda bana da babama olduğu gibi hep ışık tuttu.

44

Çocukluğum o zamanlar yeni kurulan dernek bahçesinde babamın arkadaşlarıyla, onların "troisième carreau, mauvaise note, retenue" hikayelerini dinleyerek, birbirlerine gösterdikleri derin sevgiyi ve sonsuz hürmeti görerek geçti. Ben de kendi kızımı o Dernekte büyüttüm, hem de benimle benzer duyguları paylaşan, aynı karolardan, aynı sıralardan geçmiş olan Saint-Joseph mezunu eşimle...

Hayatıma açılan o kapının önünden her geçişimde hala büyük bir heyecan duyduğum okulumuz bu sene 150. senesini kutluyor. Ne mutlu bana ki 3 kuşak Saint-Joseph'li olmanın gururunu ve mutluluğunu yaşıyorum. Ne mutlu bana ki torun, evlat, eş ve mezun olarak yaşadığım gururu, edindiğim yaşam tarzını şimdi evladımızla paylaşıyorum.

Teşekkürler Saint-Joseph!

Gururumuz olan okulumuzun başarısı, yeni mezun kardeşlerimizle nesiller boyu daim olsun.

Üstten ikinci sıra soldan ikinci Timur Çınar'64 - 1959 senesi

Büyük dedem Yusuf Kamil paşanın dedem Selahattin Bedirhan'a Fransızca yazdığı kart ve adreste okulun adı geçiyor - 1915 senesi

BAHAETTİN EROL ERENŞOY'84

Maalesef bu satırları yazarken 1. Kuşak Saint-Joseph'li olduğumu duyduğum büyükbabam İsmail Ragıp Erenşoy'un (1893-1965) Yüksek Ticaret okulunu bitirdiğini teyit edemedim, ama ararken onun babası Ali Bahaettin Erenşoy'un (1866-1942) Fransızca diplomasını tekrar buldum. Aile hikayelerinden büyük amcam Ahmet Ratip Erenşoy'un (1922-2005) Saint-Joseph'e girmesi için büyükbabamın frerler ile görüştüğü ve yatılı olarak kayıt ettirdiği hep anlatılırdı. Benim için Ratip amcam aynı zamanda ilk Fransızca hocamdır, okulu kazandığım 1976 yazında hazırlık olsun diye Mühürdar'daki evinde ilk Fransızca derslerimi verdi. Maalesef, belki yabancı dile kabiliyetimin, belki de ilgimin eksikliği sebebiyle okulda Fransızca derslerimi zorla geçtim, şimdi de Fransızca'yı kullanma seviyem çok zayıftır. Belki Fransızca'yı sevedim ama okulu-

Ratip Erenşoy Arkadaşlarıyla

Ratip Erenşoy, x, Nejat Ceylan, Ertuğrul Ceylan 27 Mart 1936

mu ve arkadaşlarımı, hatta amcamın SJ'43 arkadaşlarının birbirlerine bağlılığını hep çok sevdim. Bu nasıl bir arkadaşlıktı ki, babam 1970'lerin sonunda şirketini kapayıp masrafları paylaşacağı bir ortak aradığında, aradığı dost amcamın bir Saint-Joseph'li arkadaşıydı. Gene babamdan üniversite bursu konusunda yardımcı olması talep edildiğinde, amcamın Saint-Joseph'li başka bir arkadaşı devreye giriyordu. Şimdilerde de bir başkası benim komşum ve dostum, onu gördüğümde ayaküstü sohbet ettiğimde 1943 mezunlarıyla, amcamla berabermişim gibi hissediyorum.

Okulumuzu bitirdiğimizden beri hep Saint-Joseph'in dayanışma konusunda diğer okullar gibi güçlü olmadığı eleştirisini duyduk ve yaptık. Fakat benim tecrübelerim hiç bu yönde değil. Sağ olsunlar, SJ'84'lü arkadaşlar her durumda birbirlerine yardım etmiş, benim de yanımda olmuştur. Beraber iş yapan, ortak olan, birinin patron diğerinin profesyonel yönetici olduğu arkadaşlarımız çok; doktorlarımız her ihtiyacımızda yanımızdadır. Bu salgın günlerinde Tanrı onların yardımcısı olsun ve onları korusun.

Fiziksel olarak bir araya gelemediğimiz, eskisi gibi sosyalleşemediğimiz bu günlerde, Derneğimiz'in yaptığı çalışmaları yakinen takip ve takdir ediyorum. Bu küçük adımların, beraberliği ve dayanışmayı artıracasına inanıyorum, eminim.

Saint-Joseph Lisesi'nde Geçmişe Yolculuk

Saint-Joseph Fransız Lisesi'nin en eski mezunlarından Ertuğrul Ceylan'43, Selçuk Somer'43, Reştan Aras'44 ve Metin Soyak'44 ile lisemizin 1940'lı yıllarını konuştuk.

SAINT-JOSEPH LİSESİ HATIRALARI

Ertuğrul Ceylan'43

Okula ilk başladığınızda nasıl bir ortam vardı, disiplin sizi etkiledi mi?

İlkokulu bitirdikten sonra Saint-Joseph'i çok yadırgadık, çünkü herkes Fransızca konuşuyordu. Biz yeniler de bir şey bilmediğimiz için zorlandık başlarda. Fakat spor aktiviteleri ve çocuklar arasındaki dayanışma bizi kısa sürede ortama alıştırdı. Disiplinli bir okuldaydık. Ben disiplini kabul eden biriydim, o nedenle çok zorlanmadım. Ancak disipline karşı olan bazı arkadaşlar sıkıntı çekti. Bırakın dersleri, teneffüslerde dahi uymak zorunda olduğumuz kurallar vardı. Örneğin, teneffüste hiçbir öğrenci kendi başına dolaşamazdı. Her öğrenci, sınıfta hocanın huzurunda seçilen 1., 2. veya 3. takım alınırdı ve voleybol, raket veya bouclier oynamak zorundaydı. Frerler, kurallara uymamız halinde bize karışmazlardı.

Okulun eğitimini nasıl yorumlarsınız, memnun muydunuz?

Frerler, kendileri okulda yatılı oldukları için tüm yaşamları öğrencilerle meşguliyetti, kendilerini eğitime adanmış insanlardı. Benim hoşuma giden şeydu, hiçbir

öğrenci boş boş dolaşamazdı. Her eğitim yılı başında öğrenciler kendi sınıflarına geçer ve ilk iş olarak üç kaptan seçerler ve bu frerin nezaretinde yapılırdı. Bu üç kaptan da takımlarını kurardı. Zamanla herkesin yeteneği ortaya çıkar ve takımınızla kaynaşırdınız. Her teneffüste oynanacak oyunlar önceden belirlenmiş olurdu: voleybol, basketbol, raket, bouclier ve bizim okula mahsus olan échasse. Bu oyun şimdi kaldırılmış. Biz lisede Türkçe olarak tarih, coğrafya, edebiyat ve sosyoloji okurduk, öteki dersler hep Fransızcaydı.

Öğrencilik yıllarında İstanbul nasıldı, neler yapardınız arkadaşlarınızla?

O zamanlar, yani 1935-1943 yıllarında İstanbul'un nüfusu 1 milyona varmıyordu, şimdi 20 milyon! Okulda yatılı ve gündüzlü öğrenciler vardı. Bizim evimiz okula yakın olduğu için okul bittikten sonra etüde de kalırdım. Böylece hem derslerimi yapar hem de oyun oynardım, yatılı arkadaşlarla daha çok beraber olurduk. Okul sabah 8'den akşam 5'e kadardı, çok güzel arkadaşlıklar yaşadık. İstanbul'u çok gezmedik ama Kadıköy ve Çamlıca'da epey anımız olmuştur. İlkbaharda da Adalar'a giderdik arkadaşlarla.

İlk derneğin kuruluşu 1947 yılındaydı. Gayet güzel giderken ilginin azalması sonucu dernek kapatıldı. Sonra 1971'de bugün devam etmekte olan derneği kurduk. Ben her iki dernekte de aktif olarak çalıştım. Hukuk Fakültesi'nde olduğum için olacak, dernek yönetmeliğini ben hazırlamıştım. Keşke Milli Eğitim Bakanlığı örnek alsaydı, bizim zamanımızda okulda her hafta karne verilirdi. Bunu Frer Directeur, sınıf hocası ile beraber verirdi. Bu karnede öğrencilere hem derslerden hem de "hattı-hareketten" not verilirdi. Yıl sonunda da bu sonuçlar dikkate alınarak "Palmares" hazırlanırdı.

OKULUMUZUN AFACAN ÖĞRENCİLERİNDEN METİN SOYAK

Metin Soyak⁴⁴

SJ Dinozorlarından bir grup

Kağızman'dan sonra zor olmadı mı İstanbul? Nasıl bir öğrenci olduğunuzu sizden dinleyelim?

Henüz daha 10 yaşındayken yatılı öğrenci olarak İstanbul'a geldim. Fakat işlemlerin sürmesi nedeniyle 13 Eylül'de başlayan okula ben ancak ekim ayında gidebildim. Okula ilk girdiğimde kimse benimle konuşmuyordu, meğerse Türkçe konuşmak yasakmış. Benim gibi yeni gelmiş arkadaşlarım vardı. Hepimiz sessiz bir şekilde duruyor, duvarların dibinden yemekhaneye iniyor ve sıra halinde ayakta bekliyorduk. Okulumuzda o dönemler frerler vardı. Bir kere zile basarlardı otururdunuz ama yemeğe başlamak için ikinci zili beklemeniz gerekirdi. Ben tabii 10 yaşında ilk kez evden ayrılıp gelmişim, sürekli oturup kara kara düşünüyordum. Bir anda mektebe karşı nefret doğdu içimde ve babama mektup yazarak "Beni alın, burada okumam" dedim. Okul gözümde Sing Sing Hapishanesi'ne benziyordu. Ancak aradan zaman geçince mektebe adapte oldum. 5. sınıfta çok zorlanmıştım, geçmeyi başardım. Zaten 5. sınıf bir eşik gibiydi, çoğu arkadaşım o yıl zorlandıkları için okulu bırakıp, Türk mekteplerine geçmişti.

Okulun disiplini sizi nasıl etkiledi, o günlerden bahseder misiniz?

Ben çok hareketli bir çocuktum. Frerler bize kalk demeden kalkamazdık ve bu benim tuhafıma giderdi. Notlarım gayet güzeldi, çalışkan bir öğrenciydim ama yaramazlığımdan dolayı sınıfı zor geçirirlerdi. Perşembe günleri Katoliklerin ayın günüydü, bu nedenle dersimiz saat 10'da başlardı. Onlar kilisede olur, biz de bahçede oyun oynardık derse kadar. Ayrıca yine perşembe günleri çocuk dergileri çıkardı; Afacan, Çocuk Sesi vs. onları alır, takip ederdik gizlice. Fakat frerler

bizi fark edince dergileri zorla elimizden alırlardı. Derste notumuzu kırar, hafta sonu dışarı çıkış yasağı verirdi. Mesela etüt sınıfında ders çalışırken arkadaşımıza dersle ilgili bir şey sorduğumuzda hemen ceza alırdık. Artık bir seferinde isyan ettim, sanıyorum 11 yaşındaydım. Sınıfların önünde hendekler, onun yanında da tel örgüler vardı. Ben dayanamadım ve pencereden tel örgülere attım kendimi o yaşta. Dizlerim, bacaklarım hep parçalanmıştı. O zaman frerler korktular biraz benim durumumdan, bir müddet ceza vermediler. Hafta sonları sinema dışında fazla bir etkinliğe katılmazdım. Pazar günleri de hangi frer nöbetçiye hep beraber onun belirlediği yere giderdik. Hava durumuna bağlı olmadan, yağmur ve çamur dinlemez her yere yürüyerek giderdik.

Saint-Joseph'te aldığınız eğitimin geleceğinize ne gibi katkısı oldu?

Mektebin disiplini insanı çok sıkardı ama şimdi yerinde bir disiplin olduğunu düşünüyorum. Aldığım eğitim, okulu bitirip Tıbbiye'ye başladığım zaman kendisini gösterdi. Hangi yöntemle nasıl çalışacağımızı frerler bize öğretirlerdi. Tıbbiye'deki başarımlar, Saint-Joseph'te aldığım eğitim sayesindeydi. O yaşlarda çok haşarı olduğum için devamlı ceza alırdım. Hatta bir gün yatılı öğrenciler bahçede oyun oynuyordu ve ben 5. sınıftaydım. Herkes dışarıda civil civil oyun oynar, ben ceza alıp sınıfta sayfalarca Alexandre le Grand'ı yazardım. Üşenmeyip hepsini okurlardı. Eğer bir hata bulurlarsa, tüm metni tekrar yazdırırlardı. Çok kıymetli bir okuldu, şimdiki kafam olsa o haşarlıkları yapmazdım.

Ertuğrul Ceylan'43 ve arkadaşları Petit Pain gününde nostaljik echasse oynuyor. M. Matalon da hakemlik yapıyor.

OKUL SONRASI FRER OLIVER İLE SATRANÇ OYNADIĞIM OLURDU

Reştan Aras'44

48

Öncelikle öğrenciliğinizin nasıl başladığını konuşalım. Frerlerin eğitim anlayışı nasıldı?

Okulun disiplini çok belirgindi, ancak disipline ve kurallara uyduğunuz vakit sorun yaşamazdınız. Disiplini bozmanın bol bol yazı yazmak gibi cezaları vardı. Bazen hafta sonu okula gelir yazı yazardık. Ben okulu hep çok sevdim ve orada okumaktan dolayı mutluluk duydum. Tabii sonraları aldığım akademik ve sosyal eğitimin beni hayata ne kadar iyi hazırladığını da görmüş oldum. Papazlar çok iyi davranırlardı, okuldan sonra bazen kalır, Frer Oliver ile satranç oynardım. Hepsini kendilerini eğitime adanmış insanlardı. Bu nedenle bizimle hep yakından ilgilendiler. Günümüzde okulda genç Fransız öğretmenler var ama hepsinin kişisel hayatları dışarıda devam ediyor. Okulun sistemi de artık eskisi gibi değil. Bu yüzden öğretmenlerin eğitim ve ilişkiler konusunda papazlar gibi olmaları mümkün değil.

Ben bir sene yatılı okuduğum için her iki tip öğrenci hayatını da yaşadım. Saint-Joseph'te ilginç bir şey vardı, teneffüslerde oyun oynamak mecburiydi. Ders yılının ilk günü sınıfa gittiğimizde, papazlar kaptan seçerek takımlar kurarlardı. Teneffüse çıktığınızda beş dakika içinde oyunu başlatmadığınız taktirde, papaz sizi sınıfa çağırarak ceza verirdi. Öğrenciliğimin bir döneminde apandisit ameliyatı olmuşum, doktor oyun oynayamaz raporu verince hakem yaptılar beni.

O yaşlarda boş zamanlarımızda gevezelik edip boş oturacağımıza, disiplinli hareket edip bir şeyler yap-

mak daha iyiydi. Sürekli bir meşguliyet içerisindeydik ve bu bizim gelişimimiz üzerinde oldukça büyük bir öneme sahipti. Bazı küçük sınıflarda ise teneffüste Fransızca konuşmak zorunluydu. Papaz elimize tahta parçası (anahtar denirdi) verir ve Türkçe konuşan birini görürsek anahtarı ona verirdik. Teneffüs sonunda anahtar kimin elinde kalırsa, ona yazı yazma cezası verilirdi. Bunlar çocuklara kötü muamele ederek veya azarlayarak yapılmazdı. Bir kural vardı ve hepimiz ona uymak zorundaydık sadece.

Liseden mezun olduktan sonra okuldan aldığınız bu disiplin hayatınıza nasıl yansdı?

Başlarda çok şaşkındık tabii, çünkü biz bacak kadar çocuklara papazlar 'siz' diye hitap ederdi. Ben liseyi bitirdikten sonra İstanbul Teknik Üniversitesi'ne gittim. Orada hocalar öğrencilerle senli benli konuşunca başlangıçta tuhaf gelmişti. Ben Saint-Joseph'in eğitimini kesinlikle beğenen, kaliteli bulan biriyim. Burada aldığım eğitimin üzerimde pozitif etkileri olduğuna inanıyorum. Fransız kültürünü çok köklü bir kültür olarak kabul ederim ve bundan dolayı kişiliğimin oluşumunda bana olumlu katkılar sağladığını düşünüyorum. Son derece ayrıntılı bir şekilde Fransız edebiyatını okur, trajedi yazarlarının piyesleri hakkında tartışmalar yapardık. Papazlar bize Pierre Corneille ve Jean Racine'in kahramanlarını kıyaslama görevleri verirdi ve bunları yazardık. Fransız edebiyatını, tarihini ve kültürünü size sevdirecek öğretirlerdi. Basma kalıp kronolojik sırasını bilmekten ziyade bunların anlamını da size anlatmaya çalışırlardı.

OKULUMUZUN 1943 MEZUNU SELÇUK SOMER:

Selçuk Somer'43

“FRERLER BİZİ ÇOK İYİ YETİŞTİRDİ”

Edremit'ten sonra Saint-Joseph nasıldı? Disiplinli eğitim sizi ne kadar etkiledi?

Babam, yabancı dil bilmeden bu ülkenin gelişmesinin mümkün olmayacağı inancında biriydi. Bunun yanında ağabeyimle birlikte papaz okulunda okumamızın en büyük nedenlerinden biri de disiplindi. Ağabeyim, Grand Quartier dediğimiz kısımda okuyordu. Annem beni okula teslim etmek için İstanbul'a gelmişti. Kapıdaki parmaklıklar arkasında kalan annemin acıklı bakışlarını hiç unutmadım. Eğitim hayatımızda ise çok kaliteli hocalardan güzel bir eğitim aldım. Hem yabancı dil hem de fen bilgisi ve matematik alanında çok iyilerdi. O eğitim sayesinde üniversite sınavını 4. olarak kazandım ve İstanbul Teknik Üniversitesi'ne girdim.

Okuldaki günleriniz nasıl geçerdi? Eğitimden memnun muydunuz?

Saint-Joseph'te hayal edilemeyecek kadar güçlü bir disiplin vardı. Papazlar bizi bilgili yetiştirdiler. Sabah kalktıktan sonra kahvaltı öncesi mutlaka bahçeye çıkardık ve sportif faaliyetler yapardık. Daha sonra sınıflara girerdik ve Müslümanlar-Hristiyanlar olarak ikiye ayrılırdık. Musevi öğrenciler de Müslüman öğrencilere katılırdı. Bunun nedeni, okulumuzda çok güzel bir kilise vardı ve Hristiyanlar oraya ayine giderlerdi. Bizler sınıfta ders saatini beklerken bir gün hocamız geldi ve tahtaya bir seks/üreme/cinsel ne denirse çizdi. Bizler çok şaşkındık ve aramızda çığlık atanlar olmuştu. Hocamız neden bu kadar şaşırdığımızı sordu ve dedi ki; “İnsanların uzun yaşaması ve insan neslinin devamı için bu şart. Hayatın normal akışında olan bir şey ve

sizin de bunun disiplinini bilmeniz gerekiyor.” Disiplin bu kadar önemliydi işte.

Yatılı olarak okumak nasıl bir duyguydu? Aynı zamanda 2. Dünya Savaşı'nda öğrenciydiniz, sizi etkiledi mi bu süreç?

Savaş başladığı zaman ağabeyim mezun olmuştu ama ben hala öğrenciydim. Disipline o kadar alışmıştık ki, o dönem yaşanan zorlukları hiç yadırgamadık. Yatılı okumak ise benim için çok keyifliydi. Bir defa hiç boş zaman harcamıyorduk, akşam dört buçukta dersimiz biterdi ve bir saatlik teneffüse çıkar, spor yapardık. Tekrar bir saat ders yaptıktan sonra spor aktiviteleri yapardık, sonra da erken bir saatte akşam yemeğimizi yiyip yataydık. Çok sağlıklı bir düzendi. Fakat sonradan tüm sistem değişti tabii. Okulda karma eğitime geçildi, eski disiplin kalmadı, çünkü eski papazlar kalmadı. Hayatın her alanında olduğu gibi okulda da yavaş yavaş gevşeme oldu. Özlüyorum o günleri.

O yıllarda Kadıköy nasıl bir yerdi, neler yapardınız arkadaşlarınızla?

Okulumuzun yeri çok güzeldi, Bahariye Caddesi hemen yakınımızdaydı. Fakat biz bir nevi yabancılar gibi yetiştik yatılı olduğumuz için. Haftada yalnızca bir gün dışarı çıkma hakkımız vardı. Onda da sinemaya gidip, okula dönerdik hemen. O yıllarda Kadıköy çok daha güzel ve temizdi. Altıyol'da Nefis Pastanesi vardı, oraya gidip ekler ve kremalı pasta yerdik. Altıyol'dan Yoğurtçu Parkı'na inen yol üzerinde Turşucu Mardik vardı, ona gidip birer bardak turşu suyu içerdik.

49

Selçuk Somer'43 ve arkadaşları

Saint-Joseph Lisesi
1968 yılı mezunlarından
ve SAJEV Yönetim Kurulu
Başkanı Demir Kısakürek,
hayatının Saint-Joseph
yıllarına dair kesitleri
keyifli bir söyleşi ile
paylaştı. Buyurun...

M. Tefvik Demir Kısakürek'68 Anılarla Saint-Joseph Yılları

50

Öncelikle biraz sizi tanıyabilir miyiz?

5 Haziran 1948, Ankara doğumluyum. Evliyim ve bir kızım, 14 ve 12 yaşlarında iki erkek torunum var. Ben iki aylıkken babam İstanbul'a tayin oluyor ve ondan sonra tüm çocukluğum ve gençliğim Erenköy'de geçiyor. O zamanlar İstanbul'da harika bir mahalle hayatı ve kültürü var. Bunun çok güzel bir örneği olan Erenköy'de, sadece 3-5 yaş bile olsa büyüklerine saygıyı, küçüklerini sevmeyi ve korumayı, kızlara kadınlara özenli bir değer vermeyi, hayvan sevgisini yaşayarak öğreniyorum. Onun için de "Nerelisin?" diye sorulduğunda hep gururla "Erenköylüyüm" derim. İlk öğrenimimi Erenköy İlkokulu'nda bitirip, ortaokul yaşına geldiğimde Erenköy bir kez daha şansım oluyor ve sınavını yatılılarda üçüncülükle kazandığım Saint-Joseph'e giriyorum. Bu tercihte okulun daha ilk görüşte sevdiğim binaları, bahçeleri ve spor imkanlarının yanı sıra çok sevdiğim mahalleminden ve arkadaşlarımdan ayrılmayacak olmam da önemli rol oynuyor. Liseden sonra Hukuk Fakültesi yılları, mezuniyet, deniz hukuku ve uluslararası ticaret hukuku alanlarında staj, iki yıl süreyle avukatlık, askerlik ve sonrasında da 45 yıldır sürdürmekte olduğum kağıt ve selüloz sanayi ürünleri dış ticareti sektörüyle tanışma ve hala hepsine devam...

Nasıl bir öğrenci olduğunuzu sizden dinleyelim.

Okula ilk başladığınızda nasıl bir ortam vardı, disiplin sizi etkiledi mi?

Sanırım, aşırı olmamakla birlikte çalışkan ve biraz yaramaz ama kurallara da uyan bir öğrenci oldum hep. Bizim dönemimizde Saint-Joseph, çok üst düzey eğitimiyle olduğu kadar katı disipliniyle de tanınan bir okuldu ve gerçekten de okul yaşamının her anında çok ciddi bir disiplin söz konusuydu. Nasıl "her anında?" diyeceksiniz. Örneğin sınıflara girer ve çıkarken, yemeğe ve teneffüslere gidip dönerken, hatta yatılılar olarak yatakhanelere gitmeden önce tuvaletlere bile hep koridorlarda iki sıra halinde ve de meşhur "üçüncü karodan" yürüyerek gitmek gibi... Sonra hava nasıl olursa olsun, teneffüslerde mutlaka bahçeye çıkmak ve tüm öğrencilerin zorunlu olarak spor yapması gibi... Ancak öylesine keyifli bir arkadaşlık ortamı vardı ki, bu disiplin beni çok da rahatsız etmedi. Hatta yaşamım boyunca zaman zaman karşılaştığım zor şartlara kolay adapte olmamda çok da işime yaradığını söylemeliyim.

Derneğin kurucularındansınız, aynı zamanda şu anda Vakfın Yönetim Kurulu Başkanısınız. Camiayla bir arada olmak sizin için önemli olsa gerek, bu süreci biraz anlatır mısınız?

Bakın, her ne kadar bazılarımız sıklıkla katı disiplinden ve derslerin zorluğundan yakınsa da Saint-Joseph'li

1967, 11-FEN, Lise son sınıf gezisi

olmak her şeyden önce bir şanstır ve ayrıcalıktır. Bu şansa sahip olan biri olarak da ne zaman okulum ve camiamız için bir şeyler yapmam gerekse, her zaman severek koşmuşumdur. Biliyorsunuz, derneğimiz Saint-Joseph'lilerin kurduğu üçüncü mezunlar derneği (ve de yanılmıyorsam en uzun ömürlüsü) ve inşallah gelecek yıl 50. kuruluş yılını kutlayacağız. Kuruluş döneminde, maalesef çoğu artık aramızda olmayan -ruhları şad olsun- değerli ağabeylerimizin yanında üzerimize düşen koşturmaca görevlerimizi yerine getiren, henüz üniversite öğrencisi genç Saint-Joseph'li-lerdik ve ne mutlu bana ki, kurucu üyelerden biri olmanın gururunu da yaşıyorum.

Bu arada, yeri gelmişken bir düşüncemi de paylaşmak istiyorum. Aslında fikir yeni değil ama bence tam zamanı. Yaklaşık 20 yıl kadar önce, vakıf yönetimi olarak Frer Ange-Michel'in Saint-Joseph'in tarihi konusunda yaptığı çalışmadan haberdar olduğumuzda, Başkanımız Tunç Uluğ'un inisiyatifıyla bu çalışmanın gerçekleşmesini editoryal ve finansal olarak üstlenerek sevgili okulumuzun kuruluşundan günümüze kadarki serüvenini kitaplaştırmaya karar verdik ve böylece bence her Saint-Joseph'linin gurur duyacağı ve mutlaka kitaplığında bulunması gereken 3 ciltlik gerçek bir eser, "Saint-Joseph'in Öyküsü" ortaya çıktı. Kitabın proje sorumlusu olarak, burada değerli bir Saint-Joseph'linin, sınıf arkadaşım Demir Serezli'nin adını büyük teşekkürle anmak istiyorum. Kitabın yazarı olarak o olmasaydı, bu önemli eseri böyle başarıyla gerçekleştirmek mümkün olmazdı. İlk başta kitabı üç bölüm olarak planlamıştık: Okulun, derneğin ve vakfın tarihçeleri. Fakat projeye başladıktan sonra, gerek okulun gerekse birçok değerli Saint-Joseph'linin arşivlerinden öyle bir kaynak, bilgi, belge ve fotoğraf bombardımanına uğradık ki, bildiğiniz gibi sonunda sadece okulun öyküsünü ancak üç cilde sığdırabildik. Bunun üzerine de dernek ve vakfın tarihçelerini iki ayrı kitapta toplamaya karar verdik ve vakfımızın kitabını 25. kuruluş yıl dönümünde yayınlama keyfini yaşadık.

İşte şimdi de derneğimizin tarihçesini bir kitapta toplamamanın artık tam zamanı ve 50. kuruluş yıl dönümü de bunun için güzel bir zamanlama olur diye düşü-

nüyorum. Proje ilk gündeme geldiği sırada kararlaştırıldığı gibi de kitabın baskı masraflarını Vakıf olarak üstlenmekten memnuniyet duyacağız.

Vakıftaki çalışmalarına gelince, 1997 yılında biraz da sevgili kardeşim Mehmet Özdeniz'in emrivakisiyle başlayan Yönetim Kurulu Üyeliğimden bu yana, 18 yılı Başkan Yardımcısı ve yaklaşık son 3 yıl da Başkan olarak tam 23 yıl geçmiş. Sadece çeyrek asır gibi kısa sayılabilecek bir sürede biri 20, diğeri 30 dönümlük konferans ve spor salonları ve tam donanımlı teknolojik alt ve üst yapılarıyla komple birer eğitim yuvası olan iki kampüste, 1000'nin üzerinde öğrencisi ve yaklaşık 250 çalışanıyla, isim babası Cher Frer Pierre Caporal olan Küçük Prens Okulları'nı kurup, ana-ilk-orta ve lisesiyle ülkemizin eğitim hayatında seçkin bir yer edinmesini sağlamak, mutlaka her türlü takdiri hak ediyor diye düşünüyorum. Bu başarıda benim de bir payım olması imkanına sahip olduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum. Büyük gurur duyarak yerine getirmeye çalıştığım bu görevde, umarım Saint-Joseph ismine ve camiamıza layık olabilmişimdir.

Okulun eğitimi nasıl yorumlarsınız, memnun muydunuz? Saint-Joseph'te aldığınız eğitimin ve disiplinin geleceğinize ne gibi katkısı oldu?

Okulun eğitimi nasıl mı yorumlarım? Akademik, kültürel, sanatsal ve sportif yönlerden öylesine komple yetiştirildik ki, memnun olmamak mümkün mü? Hep vurguladığım gibi, Saint-Joseph bir okul olmanın çok ötesinde, gerçek bir ekoldür. Hakkını verene, çok gelişmiş bir sorgulama sistemi, üstün bir sebep-sonuç ilişkisi kurma yeteneği, müthiş bir analiz-sentez kafası ve en önemlisi, eşsiz bir çalışma disiplini veren bir ekol. Daha ne olsun? Ve şunu da mutlaka belirtmeliyim; Saint-Joseph'te aldığım eğitim ve disiplinin hayatımın her safhasında çok ama çok büyük katkısı olmuştur. Hazır yeri gelmişken de başta frerler olmak üzere, bizleri yetiştiren bütün hocalarımıza tüm emekleri, özverileri ve de zaman zaman yaptığımız haytalıklara gösterdikleri hoşgörüler için sonsuz teşekkürleri mi yinelemek istiyorum.

51

1965, Fransızca Tiyatro Kolu, "On a volé l'Himalaya" adlı bir oyundan

1967, Bilgi Yarışması Ekibi (Kenan Tepedelen ve Nejat Aşkın'la)
Liseler arası bilgi yarışması finali (Galatasaray'ı yenip İstanbul
Şampiyonu olmuştuk)

Öğrencilik yıllarınızdan kalan unutamadığınız anılar var mı? Günümüzde görüşmeye devam ettiğiniz arkadaşlarınız var mı?

Hem de yatılı olarak geçen 8 yılda o kadar çok anım birikmiş ki... Orta son sınıfta müzik dersinden bitirme sınavındayız. Sınav 10 üzerinden iki bölüm; 5 puan teori ve müzik tarihi, vs'den yazılı, 5 puan da solfej... Müziğe yetenekli birkaç arkadaşımız dışında seslerimiz felaket, yani solfej umutsuz. Onun için teorik bölüme acayip çalışmışız. Sınavın başlamasını beklerken müzik hocamız Frer Honoré niyeyse gecikti. Saint Pulchérie'den gelen mümeyyiz madame; "İsterseniz hocanızı beklerken biz solfeje başlayalım" deyince sınıfta buz gibi bir hava esti. Baktım durum kötüye gidiyor, bütün cesaretimi toplayıp, "Hiç tavsiye etmem Madame" dedim. Gülererek, "O kadar mı kötüsünüz" dedikten sonra "Peki, yalnız 10 üzerinden yazılı yapmak ister misiniz?" diye sorması büyük bir tezahüratla karşılandı ve yanlış hatırlamıyorsam bütün sınıf -biraz da yardımlaşarak- 7 ve 10 arası notlar almıştık.

Bir diğeri de bu kez lise son sınıftayız, okulun Kültür Kolu Başkanıyım. Üyesi olduğumuz Yabancı Okullar Özel Kulübü'nde, disiplinin önde geldiği bir okul olarak, sosyal etkinliklerde özellikle Amerikan okulları karşısında epey geride kalıyoruz ve başta spor olmak üzere, bilgi ve tiyatro yarışmalarında hep önde gelirken bu durum bize epey dokunuyor. Konser düzenleme sırası okulumuzda ve de kardeş okulumuz Üsküdar Amerikan Kız Lisesi'ni konuk edeceğimiz etkinliğin ses getirecek bir konser olması, prestijimiz açısından şart (zaten başka türlü olursa da salon boş kalıyor). O dönem Cem Karaca ve Apaşlar patlamış durumda ve becerebilirsek müthiş olacak. Ancak Saint-Joseph'te "Cem Karaca ve Apaşlar"! Hayali bile zor. Ve bir arkadaşımızın inanılmaz dikkati mucizeyi gerçekleştiriyor: Duvarlardaki "Prix d'Honneur" tablolarından birinde eski mezunlardan Cem Karacan diye biri var. Hemen, Allah gani gani rahmet eylesin Yar Direktör -günümüzdeki Türk Müdür- (ve de Ender kardeşimiz bugün bunu hayat boyu yutmazdı) Vehip Bey'e koşup, konsere Cem Karacan adında eski bir

mezunumuzu çıkaracağımızı söyleyip izni koparıyoruz. Ve sonrası; konser başlamak üzere. Vehip Bey, Frer Caporal, Ü.A.K Lisesi'nin müdür ve hocaları en ön sıradalar. Ve püskürtülen duman bulutuyla elektro gitar ve baterinin uğultusu arasından Cem Karaca, o davudi sesiyle "Bir gün belki hayattan!" diye gürleyerek sahneye atılıyor. Başta Vehip Bey, bütün hocalar şok ama artık çok geç ve konser müthiş ses getiriyor. Çok mutluyuz ve her türlü cezaya razıyız. Fakat korktuğumuz da olmuyor ve Vehip Bey'in babacan hoşgörüsüyle hafif bir serzeniş ve uyarıyla kurtuluyoruz.

Okulda çok güzel bir arkadaşlık ortamı olduğunu söylemiştim ve o yıllardan bugün de görüşmeye devam ettiğim çok sayıda arkadaşım var. İrfan Keskin, Edip Bibioğlu, Mehmet Özdeniz, Demir Serezli, Refik Bيران, Fuat Güner, Murat Korkut, Mehmet Karabeyoğlu bir çırpıda aklıma gelenler.

Öğrencilik yıllarınızda İstanbul/Kadıköy nasıldı, neler yapardınız arkadaşlarınızla?

1960'lı yıllar ve İstanbul henüz sosyal ve kültürel yaşamıyla da tümüyle harika bir şehir... Çocukluktan gençliğe geçtiğimiz 60'ların ilk yarısı, Moda'dan Bostancı'ya tüm cadde ve sokaklar bizim. Bisikletlerimizle cirit atıyoruz. Mahalle aralarındaki bütün boş arsalar da futbol sahalarımız, oyun alanlarımız... Meyveyi de dalından yiyoruz.

Sonra ilk gençlik yıllarımız... Sinemalar, hafta sonları Süreyya, Opera, Reks, Atlantik ve yaz akşamları bahçe sinemaları, Çiçek, Kulüp, Ozan, Moda Park... Kulüpler: Moda Deniz, İstanbul, Kalamış, Marmara Yelken, Bostancı Deniz Kulüpleri ve de ilk gece kulüplerimiz: Club 33, Budak, Dag Klup, Hydromel, Whiskey a Gogo... Akşamları arabalarla Moda Burnu ve Fenerbahçe'de çay keyifleri, evlerde çay partileri, ilk aşklarımız ve flörtlerimiz...

Şimdi geriye dönüp baktığımda, hep gülümseyerek hatırladığım rüya gibi, harika yıllar... Güzel çocuklardık ve şanslıydık. Ama hakkını da verdik.

2 Ekim 1959, Saint-Joseph'in ilk günü

**Güncellenen
mobil uygulamamızla
aradığınız teknoloji
size özel fırsatlarla!**

**Hemen indirin,
fırsatları kaçırmayın!**

 App Store'dan
İndirin

 Google Play
'DEN ALIN

 AppGallery
ile KEŞFEDİN

 Tehnosa Mağazaları teknosa.com **0850 222 55 99**

 [instagram.com/teknosa](https://www.instagram.com/teknosa) [facebook.com/teknosa](https://www.facebook.com/teknosa) [twitter.com/teknosa](https://www.twitter.com/teknosa)

TEKNOSA

Özlenen Zamanları Mimar Ahmet Vefik Alp'67 ile Konuştuk

Sıradaki konuğumuz Kadıköy'ün başarılı mimarlarından, ünlü kentbilimci Prof. Dr. Ahmet Vefik Alp... 1967 yılı mezunu olan Alp, Saint-Joseph'e dair en özel anılarını bizlerle paylaştı.

Ender Üstüngel, Ahmet Vefik Alp, Jean-Michel Tricart, Frer Henry

54

Öncelikle kısaca sizi tanıyabilir miyiz?

Ben Ahmet Vefik Alp. Kadıköylüyüm, 1967'de Saint-Joseph mezuniyetinden sonra Robert College, yani Boğaziçi Üniversitesi'ne girdim ve kısa sürede İngilizce hazırlık okudum. Sonra İstanbul Teknik Üniversitesi'ni kazarak Mimarlık Fakültesi'ne girdim. O zamanlar genel sınav yoktu. 1971 yılında Mimar, 1973 yılında da Yüksek Mühendis Mimar diplomalarını aldım. Aynı yıl İTÜ'de asistanlığa atandım. 1977'de üniversite beni doktora yapmak üzere ABD'ye gönderdi. 'Mimari Psikoloji ve Estetik' alanındaki doktoramı 16 ayda tamamladım. 1979 yılında, İTÜ'ye döndükten 3 yıl sonra Suudi Arabistan Kral Fahd Üniversitesi'ne davet aldım. Burada 7 yıl çalıştım. Başkent Riyad'daki T.C. Büyükelçiliği'ni tasarladım. Doğu Arabistan'da "Türk Osmanlı Mimari Mirası" temalı 3 yıl süren bir çalışma yaptım. Bunu kitap haline getireceğim. 1 yıl Japonya'da Türk Evi'ni projelendirdim ve Cenevre'de çalıştım.

1990 yılında ise Türkiye'ye kesin dönüş yaptım. 1994, 1999 ve 2004 yıllarında İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na aday oldum. Kazanamadım. Başta depresim ve ulaşım olmak üzere birçok alanda büyük ölçekli projeler hazırladım. Halen kullandığımız Marmaray ve

Avrasya Tüpi bunlar arasındadır. 1984 yılında doçent oldum, yurt içi ve dışı olmak üzere iki kez profesörlüğe yükseltildim. 2000 yılında Uluslararası Mimarlık Akademisi tarafından 'Büyük Usta' ünvanı ile taltif edildim. 1999-2002 arası T.C. Başbakan Başdanışmanlığı'na atandım. Proje çalışmalarına, yurt dışı kongrelerine ve yazılarıma devam ediyorum.

Nasıl bir öğrenci olduğunuzu sizden dinleyelim? Okula ilk başladığınızda nasıl bir ortam vardı?

O yıllar bambaşkaydı. Sadece erkek öğrenci vardı. Ben 'demi-pensionnaire' idim, akşam etütlerine katılıyordum. Öğle yemeklerinde haftada bir gün ekmek çorbası çıkardı, diğer günler artan ekmeklerden yapılırdı. Frerler arka bahçede kurt köpeği yetiştirir ve satarlardı. Bir tane eve aldık, adını Max koyduk. Mr. Menegakis ile Préparatoire 1'den başladım ve Mme Dorée ile Préparatoire 2'ye devam ettim. Her hafta karne alırdık ve Premiere, Deuxieme şeklinde sıralanırdık. Sürekli yarışma halindeydik. En sevdiğim ders, Mme Dorée'nin verdiği Leçon de Choses oldu. Kaligrafi ön plandaydı. Mr. Menegakis, kara tahtaya tebeşir ile resim gibi yazardı. Alt katta Procure'den kırtasiye malzemesi almaya bayılırdım. Oranın kendine has

kokusunu unutamam. Frer Etienne, nam- ı diğer 'Köpek', Inspecteur idi. Sakat baş parmağıyla vurdumu kurşun yemiş gibi olurdunuz.

B8 sınıfta Tonton Frer Gabriel ile Tintin okumaya başladık. Bilmiyorum bu hocalarım yaşıyorlar mı? Johnny Hallyday ve Sylvie Vartan idolümüz oldu. Teneffüslerde bahçede oyun oynamak zorunlu idi. Bouclier'yi hiç sevmedim, top canımı acıttırdı. Signal denilen tahta parçası teneffüste Türkçe konuşanın eline tokuşturulur, ders zili çaldığında kimde kalırsa o hafta sonu Retenu cezası alırdı. Bahçedeki kiosklarda frerler içecek ve sandviç, gofret, vs satarlardı. Ekmek içi çikolata favorimizdi. Başarıları ödüllendiren Carnet d'Espérance defterciğine kaşe almak heyecan verirdi. Frer Visiteur'ün Espérance'i 5 sayardı, elips şeklinde rengi kırmızı idi. Onu aldık mı keyiften uçardık. Akşam bahçe tuvaletlerinde sigara içerdik. Bedenci Ateş Hoca'nın ense tokadı komalıktı. Takla atamadığım için o derste hep sorun yaşadım. Hava kötü olsa da sınıfta yapsak diye dua ederdim. Voleybol ve basket takımlarımızın başarıları bizleri gururlandırır. 'Sultanlar' adlı 3 gitar, 1 bateri orkestramla çıktığım okul konserinde kötü çuvalladım. Seyirciler arasında olan rahmetli babacığım üzüntüden dışarı kaçmış.

Tüm dünyada çok yüksek ünvanlar aldım, ancak 1967'de Saint-Joseph'ten mezun olduğumdaki kadar kendimi bilge ve yetkin hissetmedim. Gördüğümüz matematik, cebir, trigonometri, tasarı, geometri, kimya, fizik, vs dudak uçuklatan cinstendi. Üniversitelerin üstündeydi. Rahmetli matematikçiler Mr. Matalon ve Mr. Garti'nin ünü, ülke sınırlarını aşmıştı. Kendi başına bir fenomen olan Mr. Larroumet'nin Dissertation'larında Epicurienler ile Stoicien'lerin düşünce tarzları çarpıştırılırdı. Ezber boldu. Komple kitapları parça parça ezberlerdik. Grand Quartier'de Inspecteur Frer Raymond idi. Türk müdürümüzün takma adı 'Cennet Öküzü' olarak bilinirdi. Prestijimiz yüksekti. Kız öğrenci olmadığı için 8 sene izolasyonda kaldık ve kızları 'tehlikeli madde' olarak algıladık.

Saint-Joseph'te 8 yılda aldığım eğitim ve disiplin, tüm akademik ve profesyonel başarılarımın ana yakıtı oldu. Bazı sınıf arkadaşlarımla hala görüşüyorum, bazılarıyla iş ilişkim var. Yardımcı oluyorlar sağ olsunlar. Saint-Joseph Eğitim Vakfı'nda buluşuyoruz. 67'liler olarak 25-30 kişilik bir grubumuz var. Senede bir iki kez yemekler yapıyoruz. Ayrıca bir de WhatsApp grubumuz var, paylaşıyoruz. Güzel günlerdi. Bugün o hava yok, olsa da her şekilde Saint-Joseph'li olmak bir ayrıcalıktır.

67 dönemi, Ahmet Vefik Alp'67 ve arkadaşları

Saint-Joseph Mezun
Emekli Diplomat
Selim Kuneralp'69

Selim Kuneralp'ten Eski Günlere Özlem

56

Okulumuzun eski mezunlarından biri olan ve uluslararası çapta başarılı işlere imza atarak ülkemizi temsil eden emekli Diplomat Selim Kuneralp, Dışişleri'ndeki görevini tamamlamasının ardından tekrar Kadıköy'e dönmüş. Kuneralp'le okulumuzun dernek ofisinde buluşarak, öğrencilik yıllarını ve geçmişte yaşanan zorlukları dinledik.

Selim Kuneralp, Türkiye'nin en başarılı diplomatları arasında gösterilen babası Zeki Kuneralp'ın yurt dışındaki görevleri nedeniyle üç sene Ankara Ayşe Abla İlköğretim Okulu'nda okuduktan sonra yurt dışına gittiğini belirtirken, 1966'da babasının Ankara'ya tayin edilmesiyle liseyi İstanbul'da yatılı okumak zorunda kaldığını söylüyor ve ekliyor: "Liseye gelene kadar eğitim dilimin neredeyse tamamı Fransızcadı. Bu nedenle Saint-Joseph'te sadece üç yıl okudum. O tarihlerde Ankara'da Fransızca eğitim mümkün olmadığı için Galatasaray Lisesi ve Saint-Joseph arasında kalmıştık, fakat ailem 15 yaşında bir çocuğun Beyoğlu'nda yatılı okumasına sıcak bakmadı ve beni buraya yazdırdı."

Yurt dışında okuduktan sonra Türkiye deneyiminiz nasıldı? Neler farklıydı sizin için?

Yatılı olması açısından benim için oldukça farklı bir deneyimdi Saint-Joseph... O zamanlar okul biraz daha küçüktü ve "Petit Quartier", "Grand Quartier" olarak ikiye ayrılmıştı. Bunun yanında hiç kız öğrenci yoktu. Müthiş bir disiplin vardı ki bu okulun en

büyük özelliği o tarihlerde disipliniydi. "Frer" dediğimiz papazların düzenin sağlanmasında rolleri büyüktü. Frerler, Fransa'da kurulmuş bir oluşum olarak kendilerini eğitime adanmış papazlardır. Frer, kardeş veya ağabey anlamına geliyordu ve okulu da onlar yönetiyordu.

Yatılı okul deneyimi ve disiplin, hayatınızı nasıl etkiledi? Saint-Joseph özelinde neler söylersiniz?

Yatılı öğrenciyken dersler bittikten sonra dışarı çıkmamız yasaktı. Sadece çarşamba ve cumartesi günleri öğleyin çıkabiliyorduk. Bahariye'ye çıkıp kalem bile alamazdık, düşünün. Simitçi okulun kapısına gelir, parmaklıkların arasından simit alırdık. 1968 olayları okuldaki disiplin anlayışının değişmesine yol açtı. Benim son yılımda Fransa Cumhurbaşkanı Charles de Gaulle, Türkiye'ye geldi. O zamana kadar Fransızlar yalnızca Galatasaray Lisesi'yle ilgileniyorlardı, çünkü laikliğin gereği olarak sadece oraya hoca verilerdi. Diğer beş papaz ve rahibe okullarıyla (Saint Michel, Saint-Joseph, Saint

Benoît, Notre Dame de Sion, Sainte-Pulchérie) hiç ilgilenmezlerdi. De Gaulle'dan sonra okula Fransa'dan genç öğretmenler gelince, papaz disiplini çok gevşedi. Teneffüste sınıflara giderken tek sıra haline girer, tek karoya basarak yürür ve aramızda asla konuşamazdık. Genç öğretmenlerimizin "Siz niye bunu kabul ediyorsunuz? Koca adamlarsınız, sesinizi çıkartın" gibi telkinlerde bulunmaları üzerine biz de yemek grevi yapmıştık ama sonuçsuz kaldı tabii (gülüyor). Burada aldığım disiplin, daha sonra askerlik hayatımı kolaylaştırmıştı. Tuzla Piyade Okulu'na gitmiştim, Saint-Joseph'ten sonra oradaki şartlar bana çok rahat gelmişti. Yemekler iyiydi, disiplin daha hafifti. Yıllar geçti ama o disiplin anlayışı kaldı üzerimde. Hala her şeyi hep zamanında yapmayı severim.

Peki, eğitim açısından nasıl bir değerlendirilmede bulunursunuz?

Fransızların papaz okullarıyla ilgilenmemesi ve Milli Eğitim Bakanlığı'nın yabancı okullara duyduğu husumet nedeniyle oldukça zor şartlardaydık aslında. Kalo-rifer yoktu okulda, yatakhanelerde sobalarla yaşar, hiç de iyi yemekler yemezdik. Papazların kendi gayretleriyle ayakta duran okullardı bunlar. Bakanlığın yaklaşımı "Bir an evvel toplanıp gitsinler" şeklinde olduğu için okul ücretlerine zam yapamazlardı. Bu sebeple oldukça düşüktü ücretler, şimdiki fiyatları duyunca dudağım uçukluyor. Fakat biraz önce de dediğim gibi, dönemin Fransız Cumhurbaşkanı De Gaulle gelince birdenbire değişti her şey. Yine de tüm bu zorluklara rağmen kaliteli bir eğitim verildiğini söyleyebilirim. Zaten daha önce almış olduğum Fransızca eğitimler sayesinde çok zorlanmıyordum. İyi bir öğrenciydim, fotoğrafım zamanın iyi öğrencileri arasında hala duvarda asılı. Fakat uzun süre yurt dışında yaşadığımız için Türkçem zayıftı. O zamanlar liselerde dil bilgisi öğretilmezdi. Hazır gelirdiniz, onun yerine edebiyat ve kompozisyon dersleri vardı. Şairlerden Nef'i, Nedim'i de okuyordum. Ben de onların yazılarından topladığım kelimeleri kompozisyonuma koydum. Hocam çağırdı, dil reformunu anlattı ve affedip notumu kırmadı. "Kullanmayacağımız kelimeleri neden öğreniyoruz?" diye sorduğumu hatırlıyorum. Genellikle Fransızca, edebiyat ve felsefe gibi sözel dersleri severdim. Tarih dersini ise tek taraflı olduğunu düşündüğüm için sevmezdim, bir de matematiği tabii...

Öğrencilik yıllarınızdaki Kadıköy'le şimdiyi kıyaslarsanız neler söylersiniz?

Kadıköy'ün çok fazla değiştiği kanaatinde değilim. Sadece Moda'da değişiklikler oldu, çünkü eskiden apartmanlar yerine ahşap köşkler bulunurdu. Benim öğrenci olduğum 1960'lı yıllarda yeni yeni apartmanlar yapılıyordu, ancak şimdiki gibi kafe ve bar olduğunu hatırlamıyorum. Gerçi doğru düzgün dışarı çıkamazdık biz. Günümüzde Kadıköy'de oturduğum sokak oldukça sakin ve cafe, bar olmadığı için rahatız, ancak genel anlamda insanların bu oluşan yoğunluktan şikayetçi olmasını anlayabiliyorum. Okul 1870'li yıllarda açıldığında çevresinde fazla yerleşim olmadığı için ulaşım zormuş, bu nedenle Moda sahili ve okul arasında demiryolu varmış. Okulun kendi iskelesinden erzak taşınmış okula. Benim dönemimde vagonlar kaldırılmıştı ama raylar duruyordu.

Son olarak siz neler söylemek istersiniz?

Umarım bu okul ayakta durmaya devam eder. Dil eğitimi 15 yaşından sonra zorlaşıyor, bu nedenle daha erken başlamak lazım. Geçmişte yabancı okullara ve eğitime husumet duyulduğu için sıkıştırma yoluna gidildi, fakat şimdi orada verilen eğitimin değeri anlaşıldı ve yanlış politikadan vazgeçildi. Onun için eski sistem geri gelirse çok daha faydalı olur. Saint-Joseph, ilk kurulduğundaki gibi ilkokuldan itibaren faaliyet gösterebilirse iyi olur diye düşünüyorum.

Okulda öğrencilerin önemli bir bölümü gayrimüslimdi. Günümüzde Kadıköy'de Katolik Ermeni ve Rum kiliseleri hala var ama buna karşın cami sayısı neredeyse daha az. İstanbul'da bunun başka örneği olduğunu sanmıyorum, belki Balat diyebiliriz... Kadıköy kozmopolit yapısını koruyor hala, kendine mahsus bir yer.

Meslek hayatımdaki başarıyı Saint-Joseph'te aldığım eğitime borçluyum

Saint-Joseph 1962 yılı mezunlarından Nafi Pakel

58

Dergimizin olmazsa olmaz konuklarının başında elbette mezunlarımız geliyor. Zira onların engin tecrübeleri, bizlere her daim ışık oluyor. Bu bağlamda okulumuzun 1962 yılı mezunlarından Nafi Pakel ile mini bir söyleşi gerçekleştirdik. Röportaj sırasında onu günümüzden 60 yıl önceye götürdük. İşte, Pakel'in anlattıklarından kısa anekdotlar:

Öncelikle sizi tanıyalım...

1953 senesinde Ortaköy'de yatılı olarak okuduğum Galatasaray İlkokulu'nu bitirdim. O tarihte 1. sene olan yetiştiricinin imtihanını verip, Frer Gabriel'in 6. sınıfında yatılı olarak okula başladım. Daha sonra İstanbul Hukuk Fakültesi'ni bitirdim. Ticaret, Taşınmaz ve Miras Hukuku sahalarında 52 yıldır faalim. Halen muhtelif yerli ve yabancı şirketin müşaviri ve yönetim kurulu üyesi olarak çalışıyorum.

Genel olarak eğitim hayatınızdan bahseder misiniz? Nasıl bir öğrenciydiniz?

Diğer derslere kıyasla sayısal derslerde iyi olmadığım için okulda parlak bir öğrenci değildim. Disiplin çok ağır olduğu için şartları katı olarak bilinen Polatlı Topçu Okulu'nda hiç zorluk çekmedim.

Saint-Joseph'teki eğitimi nasıl değerlendirirsiniz?

Okulun o tarihteki üst düzey eğitiminde en önemli etken kuşkusuz frerlerdi. Okulda yaşayan, geçim ve aile sorunu olmayan bu hocaların talebelere bıkmadan ve usanmadan en iyi eğitim vermekten başka amaçları yoktu.

Peki, bunun eğitim hayatınıza ne gibi etkileri oldu?

Okulda aldığım eğitim tüm yaşantımı etkiledi. Frerlerin "Une place pour chaque chose et chacun à sa place" söylemi, her zaman düzenli olmamı sağladı. Bunun gibi, "il faut mettre votre ouvrage maintes fois sur le métier" söylemi de elimdeki işe son şeklini vermeden önce tekrar tekrar gözden geçirme alışkanlığını edinmemi sağladı. Keza, bir konuşma ve yazının giriş, gelişme ve sonuç formatında olması gereği, okulda aldığım eğitimin bir sonucudur. Katı disipline gelince, bu faktörün iki tarafı keskin bir bıçak olduğunu düşünüyorum. Talebenin kişiliğini bastıran bu katı disiplin sonucunda, okul bitip kalktığında bu baskıdan kurtulan bazı iyi öğrencilerin bile kurtuluş sarhoşluğuna kapılıp, yaşamda okuldaki kadar başarılı olamadıklarını gözlemledim.

Meslek hayatınızdaki başarıyı neye borçlusunuz?

Kariyerde ilerlemek için ilk koşulun sabır olması gerektiğine inanıyorum. Deniz dibine inen bir dalgıç, vurgun yememek için nasıl her kademede bir süre bekleyip su yüzüne öyle çıkıyorsa, bu prensip iş hayatında da aynen geçerlidir. Çabuk yükselmek isteyen sabırsızların yaşadıkları hüsrana ve hayal kırıklığı, bu konuda en iyi örnektir. Bunun yanında dürüstlük, sürekli bilgisini tazeleme ve geliştirme faktörlerinin, başarıya giden yolun temel taşları olduğuna inanırım. Meslek hayatında başarılı olduysam, bunu Saint-Joseph'te aldığım eğitime borçluyum. Her zaman tekrarladığım gibi, yaşama dair öğrendiklerimin büyük bir bölümü, bana Saint-Joseph'te verilen eğitimin sonucu. Ayrıca okulda edindiğim spor alışkanlığını, okul sonrasında Modaspor ve Karagücü basketbol takımlarında sürdürdüm, halen de tenis oynuyorum.

Tekrar geçmişe dönersek, güzel bir anınızı da dinlemek isteriz...

Öğrencilik yıllarıma ilişkin pek çok anım var. Örneğin, Selil Elbi ile baharda bahçede yakaladığımız ateş böceklerini, yatakhane ışıklar söndükten sonra salıvermemiz üzerine yükselen kahkahalar gibi. Bir de çarşamba günleri öğleden sonra ders olmadığından okuldan kaçır, Opera veya Süreyya sinemalarına gider, saat 17.00'de başlayan akşam etüdünden önce dönerdik. Bir gün ara olduğunda baktık ki yatılıların yarısı sinemada. Okulda kimsenin kalmadığını görünce durumu anlamışlar, dönüşte kapıda bekliyorlardı. Dönem arkadaşlarımla WhatsApp aracılığı ile sürekli irtibattayız. Ayrıca senede birkaç kez bir araya gelip yemek yiyor, anılarımızı tazeliyoruz.

Peki ya Kadıköy... Öğrenciliğinizin Kadıköy'ünü anlatır mısınız?

O tarihlerde Kadıköy ve Moda sakin semtlerdi. Biz yatılılar, pazar akşamı saat 18.45'te okulda olmadan önce Moda'da gezinir, Koço'da sucuklu yumurta yerdik. Pazar günü öğleden sonrasında başlayan okula dönmenin psikolojik sıkıntısını bugün dahi hissediyorum.

1950 öncesinden başlayıp, en geç 1970'li yıllara kadar devam eden eğitimin, özellikle de frerlerden sonra artık aynı düzeyde olamayacağını düşünüyorum. Yatılı eğitimin, çocuğun başının çaresine bakma alışkanlığını verdiğini ve hayata daha iyi hazırladığını düşünüyorum.

İMBAT

Yazan: Vedat Günen'63

Sürpriz sonlu bir Saint-Joseph hikayesi...

Onu ilk kez Petit Quartier bahçesinde diğerleriyle birlikte yürüyüş yaparken fark etmişlerdi. 1950'li yılların sonuydu. Moda tepesinin denize bakan yamacında kurulu gizemli okulun yedinci sınıf öğrencileri halen on üç yaşlarını sürüyorlar ve yeniyetmeliğin kısıtlı sınırları içinde giderek daha çok bunalıyorlardı. Geride bıraktıkları iki ders yılının tekdüzeliğinde birbirlerine o kadar aşına olmuşlardı ki, okulda yeni birinin varlığı hemen hissedilirdi. Bu nedenle biraz çekingen ama ölçülü tavırları ve huzur veren yürüyüşüyle daha çok dinlemede kalarak diğerlerini izleyen genç ve yakışıklı yabancıyı da hemen fark etmişlerdi.

Yedinci sınıf öğrencileri bahçedeki yeni silueti sonrakı günlerde de art arda görmeye başlayınca, onun bundan böyle öğretim kadrosunda yer alacağını anlamışlardı. Bu konuda aralarındaki ilk tartışma, genç yabancının mösyo mü frer mi olduğuna ilişkin iddialarla başlamıştı. Nedense çoğunluk onu daha çok birinci gruba yakıştırıyordu. Ne var ki perşembe sabahları kateşizme giden arkadaşlar, getirdikleri bir son dakika haberiyle bu tartışmayı noktaladılar. O da diğerleri gibi bir frerdi. Bunu duyduklarında biraz hayal kırıklığına uğramışlar, ardından da "adama yazık olduğu" konusunda fikir birliğine varmışlardı.

Sonrakı günlerde genç yabancıyı yedinci sınıfların etüt salonunda surveillant olarak görmeye başlamışlardı. İki tarafın da henüz birbirini tarttığı ve tanımaya çalıştığı günlerdi. Bir akşam etüdünde sıra aralarında dolaşırken birden durmuş ve öğrencilerden birinin ertesi günkü coğrafya dersi için hazırlamış olduğu fotoğraflarla süslenmiş ödevi eline alarak uzun uzun bakmıştı. Ödevin başlığı "Ege'nin İncisi İzmir" idi. Bir yabancının Türkçe yazılmış bir ödevi okuyup anlaması mümkün olmadığına göre, olsa olsa resimlere bakarak Türkiye'nin önde gelen bir ilini tanımaya çalıştığını düşünmüşlerdi. Oysa o, ödevi sahibine iade ederken üzerine basa basa ve kesin bir ifadeyle "İzmir'de artık tramvay olmadığını" söyleyerek hepsini hayretler içerisinde bırakmıştı: "Non, il n'y a plus de tramway à İzmir." İyi de bu genç adam İzmir'i nereden biliyordu? Yoksa Türkçe de mi anlıyordu? Bu soruların cevabı da çok gecikmeden yine kateşizme giden arkadaşlardan alındı. O bir İzmirliydi ve en az onlar kadar Türkçe biliyordu. Bu çarpıcı gerçeğin ortaya çıkmasından sonra onun bulunduğu ortamlarda artık çok daha dikkatli olmaya başlamışlardı.

O yıllarda yatılılar için okulda müzik dinlemek gibi bir olanak yoktu. Henüz transistorlu radyolar çıkmamıştı. Müzik hafta sonları eve çıkıldığında, part-time yayın yapan orta dalga İstanbul Radyosu'ndan ve kısıtlı

bir sürede dinlenirdi. Okula döndüğünde sesi güzel olanlar, hafta sonlarından kulaklarda kalan güncel parçaların refrain'lerini yüksek sesle söylerler, dinleyenler ise beğenilerini başlarını onay mahiyetinde sallayarak gösterirlerdi. Bambino, Les Lavandières du Portugal, Histoire d'un amour gibi hitlerin sözleri elden ele dolaşır ve Fransızcaların gelişimine katkı sağlardı. Buna karşılık Piove, Volare ya da Oh Carol gibi parçalar, daha çok Türkçe yazılışlarıyla ve biraz da gargaraya getirilerek idare edilirdi. Kısacası, o dönemin yatılı öğrencileri için müzik, dinlemekten çok nakledilen bir kavramdı.

Yedinci sınıfın yatılı öğrencileri, okulda ilk kez "müzik çalınması" girişimini kısa bir süre önce yemekhanede yaşamışlardı. Girişimin sahibi, Petit Quartier'nin en medyatik papazıydı. Yemekhanenin stratejik mevkiinde, yüksek bir sahanlığa yerleştirilmiş masasında öğrencilerle birlikte yemek yerken elinin altındaki bir zile dokunarak "yerine otur", "konuşmaya başla" ve "konuşmayı kes" anlamı taşıyan komutlarıyla onları sirk finoları gibi yönetirdi. İnce tel gözlükleri, sivrice burnu, gümüşü saçları ve kırmızı yüzüyle daha çok Germen ırkının fizyonomik özelliklerini çağrıştıran bu kişi, kantinden de sorumluydu. Teneffüslerde üzümlü kekler, ayçörekleri ve vişneli gazozlar, beş on kuruş karşılığında çığlık çığlığa onun ellerinden kapışırdı. Bu kişi, aynı zamanda spor faaliyetlerinin de organizatörüydü. Basket topları, voleybol fileleri ve raketler, onun tarafından dağıtılır ve toplanırdı. O bir yedinci sınıf hocasıydı. Spor turnuvaları sırasında kendi şubesine olan zaafını herkes bilirdi. Diğer şubeye ise, bir diğer özelliğini oluşturan müzik hocalığı için haftada bir gün uğradı. Normal olarak keyifle beklenmesi gereken müzik dersi, onun solfej dayatmasıyla büyük bir çoğunluk için adeta matematikle özdeşleşir, işkenceye dönüşen dakikalar geçmek bilmez, zil bir türlü çalmazdı.

İşte günlerden bir gün, Petit Quartier'nin bu en medyatik papazı, bir akşam yemeğine elinde 78'lik bir taş plakla gelmişti. Yemeğin ortalarına doğru yine zil komutuyla sükuneti sağlamış ve yanı başındaki pencere girintisinde duran tahta sandığı açarak, içindeki pika-ba getirdiği plağı özenle yerleştirmişti. Okulda ilk kez gerçekleşecek bu müzik dinletisi heyecan yaratmış ve herkes kulak kesilmişti. Ne var ki hoparlörden yayılan boğuk sesler, başta onları biraz hayal kırıklığına uğratmıştı. "C'est pour toi Montevideo" adlı pasadoble kıvamındaki bu Latin şarkısı, onların güncel beğenilerine kıyasla son derece tapon bir parçaydı. Ama yine de okuldaki bu ilk ezgiler onları keyiflendirmiş ve genel istek üzerine plak birkaç kez daha döndürülmüştü. Ancak ertesi akşam aynı plak tekrar getirilerek pika-

ba yerleştirildiğinde canları sıkılmıştı. Kendilerine fazla bir şey ifade etmeyen bir şarkıyı susarak dinlemekten usanmışlardı. Bunun sonucunda giderek yüksek sesle kendi aralarında konuşmaya başlamışlar, bu arada plak da takılmış ve bunların hepsine birden öfkelenen papaz, ani bir hareketle taş plağı dizinde kırıp, yemek salonunun ortasına fırlatarak büyük bir terör estirmişti.

Fiyaskoyla sonuçlanan bu girişimden sonra günlerden bir gün, yedinci sınıf öğrencileri yemek salonuna girdiklerinde ortadaki yüksek masanın müdaviminin değişmiş olduğunu görmüşlerdi. Masada artık İzmir'den gelen genç yabancı oturuyordu. O günden sonra yemekler daha özgür bir ortamda yenmeye başlamıştı. Ve o genç yabancı, bir sabah kahvaltısında herkesin hayret dolu bakışları arasında inanılmaz bir şey yapmıştı. Pencere girintisindeki tahta sandık yine açılmış ve herkesin kötü anıları tazelendiği bir sırada ellerinde belirveren bir galène mobile'i ses amplisine bağlayarak, ince bakır teli kurşun kristal üzerinde bir süre gezdirmiş ve kulak tırmalayan cızırtıların ardından aniden bir mucize oluvermişti. "C'est écrit dans le ciel" parçasıyla Bob Azzam, yemekhane duvarlarında yankılanıyordu. Öğrenciler çılgına dönmüştü. Karşılarında İstanbul Radyosu'nun en sevilen güncel parçalardan oluşan sabah programı vardı. Bu olay, okuldaki yatılı öğrenciler açısından bir dönüm noktasını ifade ediyordu. Zira artık müzik kulaktan kulağa nakledilmiyor, orijinal ilk ağızdan dinleniyordu.

İzmirli genç yabancınnın bu mucizeleri, sonraki günlerde de sürüp gidecekti. Ne var ki bazı sabahlar galène mobile'in azizliğine uğrarlardı. Bakır tel bir türlü yerine oturmaz, çalınmakta olan hit parça, öğrencilerin kah umutlu kah umutsuz çığlıklarıyla bir duyulur bir kaybolur, soğuyan çayı ve ortada kalan kahvaltısıyla genç adam onları mutlu etmek için elinden geleni yapar, ama yine de başaramaz ve radyo programı biterdi. Genç adam, o görünümüyle adeta açık denizde dış dünyayla iletişim sağlamaya çalışan ve arkasındaki naufragé'lerin yaşamda kalabilmek için umutla ellerine baktığı bir telsiz operatörünü andırırdı.

Yedinci sınıf öğrencileri, ertesi yıl Grand Quartier'ye terfi ettiler. Onları orada da hoş bir sürpriz bekliyordu. Artık güncel hit parçalar, hoparlörler aracılığıyla bahçede çalınıyordu. Kimse kimseye karışmadığı için yatılıların esasen çok sevdiği akşamüstü teneffüsleri bu defa Petite fleur ile renkleniyor, trompet ezgileri okul duvarlarında sönerken ortaya Elvis çıkıyor, ardından Aznavour sahne alıyordu. Okula yaşama sevinci gelmişti. İzmirli genç adam, çağdaş bir Prometheus gibi, tanrılara rağmen okula müziği hediye ediyordu.

Yıllar yılları kovaladı. Genç adam artık bazılarının fizik hocası olmuştu. Hoparlörlerde ise Peppino, Adriano,

Enrico vardı. Ve günlerden bir gün, yine bir akşamüstü, bazı yatılı son sınıf öğrencileri İdare katındaki küçük bir odada bir araya geldiler. İzmirli genç adam yine başroldeydi. Bu defa elinde 45'lik bir plak tutuyordu. Bu, Les Quatre Barbus caz topluluğunun salt insan sesiyle oluşturduğu ve Beethoven'ın ünlü 5. Senfoni'sine humoristique göndermeler yapan "La Pince à linge" adlı bir parçaydı. Önce bu plağı gülüşerek dinlemişler, ardından ortaya bir longplay çıkmış ve tüm görkemiyle senfoninin orijinali çalınmıştı. Bunu diğer akşamüstü seansları ve diğer klasik longplayler izlemişti. Bir fizik hocası olmasına karşın genç adam, elindeki 45'liği yem gibi kullanarak müzikte önlerine sonsuz ufuklar açıyordu.

50'li yılların yedinci sınıf öğrencileri sonunda mezun oldular ve Moda tepesinden geniş bir coğrafyaya dağılıp okul diasporasındaki yerlerini aldılar. İçlerinden birinin yolu önce Mülkiye'ye düştü. Orada dört yıl boyunca, konferans salonunda İzmirli genç adama öykünerek Klasik Batı Müziği konserleri tertipledi.

Yem olarak da o sıralarda çok revaçta olan Rodrigo'nun gitar konçertosunu kullanıldı. Kaptığı virüsü büyük bir keyifle başkalarına bulaştırdı. Ankara kışlarında operaları, İstanbul'da bulunduğu günlerde Şan Sineması konserlerini hiç kaçırmadı. Mülkiye'den sonra görev icabı bir yıl İzmir'de yaşadı. Genç adamın şehrine hayran oldu. Bir yaz sabahı, Pasaport kahvelerinden birinde denize karşı oturmuştu. İzmir yine sıcağı, yanıyordu. İzmirli umutla imbatı bekliyordu. İmbat, İzmir'in kurtarıcısıydı. İmbatsız bir İzmir düşünülemezdi. Derken beklenen imbat çıktı. Kordonu, faytonları, tütün balyalarını, nargileleri, trançaları, buzlu bademleri yalayarak geldi, körfeze doldu. Bağırılar serinledi, yüzler güldü. İşte o zaman, kahvedeki eski öğrencinin aklına Moda tepesinin denize bakan yamacındaki okul düştü. İzmirli genç adam, 50'li yılların sonunda Moda yamacındaki bu gizemli okulun köhne mazgallarına, Ege'den tıpkı kurtarıcı bir imbat gibi esmişti. Okula taşıdığı müzik onlara yaşam sevinci getirmiş, dayanma güçlerini arttırmıştı. O, diğerlerinden farklıydı. Onu farklı kılan belki biraz gençliği, ama daha da çok bu toprağın insanı olmasıydı.

50'li yılların yatılı yedinci sınıf öğrencileri, bu yüzden İzmirli genç adamı asla unutmadılar. Yıllar sonra zaman zaman bir araya geldiklerinde, gizemli okulun dış dünyayla ilk bağlantısını müzik aracılığıyla kuran ve bu suretle yosun tutmuş surlarda ilk gediği içeriden açan o telsiz operatörünü hep minnetle hatırladılar. Ama bir hususa hep özen gösterdiler. Sohbetlerinde onu, bugün herkesin bildiği Pierre Caporal adıyla değil de sadece kendi nesillerinin bildiği o yıllardaki unvanıyla, yani TCF Raymond olarak andılar.

CAFFÈ
NERO

Taptaze bir kahve kokusunda her gün buluşmak üzere!

Gel-Al servisi için tüm mağazalarımız açıktır (İçişleri Bakanlığı Genelgesi uyarınca izin verilen gün ve saatlerde). Yemeksepeti Vale güvencesiyle paket servis için açık olan güncel mağazalarımızı ise instagram hesabımızdan takip edebilirsiniz.

CAFFÈ
NERO

Yemeksepeti
VALE

trendyol

@/caffeneroturkiye

/CaffeNeroTurkiye

/Caffe_Nero_Tr

Saint-Joseph'in Efsanevi Matematik Öğretmeni

Yazan: Ali Aktoğu⁷¹

Hanri Matalon'un Anısına

*"Eğitmek, bir vazoyu doldurmak değil
bir ateş yakmaktır" Plutarque*

Mealen Aristofanes, Montaigne, Rabelais gibi düşünür, yazarlara da atfedilen Antik Romalı filozof Plutarque'ın insan eğitimini harika bir şekilde özetleyen ünlü düşüncesi! İşte öğretmenlik bence de budur! Öğretmen karşısındaki öğrencide, onun ruhunda ATEŞ yakacak ATEŞ! Çocuğun, öğrencinin ruhunu tutuşturacak ve o çocuk, o öğrenci daima o ateşle ruhunun bir meşale gibi yandığını hissedecek bütün ömrü boyunca. **Ben böylesine öğretmen derim işte...**

Manevi babam asalet anıtı Hanri Matalon, işte böyle bir öğretmendi. **İnsan yetiştirmeye kendini adanmış bir asalet anıtı idi.** O ateş mutlaka öğretmenin dalında (örneğin matematik) olmak zorunda da değildir. Benim için o ateş estetik ruhlu olmaktır da yaşam mühendisliğidir de... C'est aussi la synthèse entre l'intellectualité et la sensualité... Yaşamı bir sanat eseriymiş gibi yaşamak da...

Yaşlandıkça ben onu daha çok arıyorum, tabii bana öz oğluymuşum gibi gösterdiği sevgisini de... Lise 1'de ders bittikten sonra ders dışı bir konu bulup, bana öğretmenler odasında anlatması için can atardım can... Ders hiç bitmesin isterdim, o denli büyülenmişim. Soylu ruhunu bazı unutulmaz anılarla yad edeyim:

- Öğretim yönteminin kafalarımızı conditionné ettiğini ve yaşamda buna mahkum olduğumuzu, bu alışkanlığımızı değiştirmenin psikolojik olarak çok zor olduğunu anlatırdı. Bütün yaşamımda bu öğüdünün ne denli yararlı olduğunu hep gözlemledim.

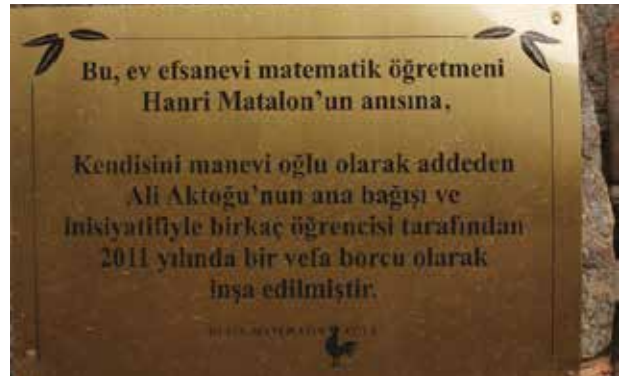
- Tekerleğin icadının insanlık için önemini uzunca vurgulamıştı geometrik yerlerde...

- Précision kavramını anlatışı belleğime kazınmıştır: Adam marangozu çağırıyor; "Bana her yanı 1.0001 metrelik bir masa yapın" diyor. "Peki" diyor marangoz, 1 hafta sonra masayı getiriyor. Adam soruyor; "Her kenar tam istediğim uzunlukta mı?" Marangoz; "Elbette beyefendi. İnanmıyorsanız alın elinize cetveli, buyurun ölçün" diyor. Ölçemediğiniz an, daha ötesini aramazsınız, précision orada biter demiydi.

- Orta üçüncü sınıftayken bazı arkadaşlar şimdi tam anımsayamadığım bir yaramazlık ediyorlar gizlice. Baktı olmayacak, hemen "Herkes eline bir kâğıt alsın ve o yapanları yazıp bana versin" dedi. Ben de o zaman çok sevip anlaştığım bir arkadaşımın bu işi yapanlardan olduğunu biliyorum ama yazdım tabii,

nasıl olsa gizli kimin kimi yazdığı, belli değil diye. Sonuçları açıklarken hiç unutmam, "Les deux X" dedi ve birini beklemediğini ama bu yöntemle hiç beklemediği birini bile böylece kolayca bulup ortaya çıkardığını söyledi.

Yüce ruhu şad olsun...

Saint-Joseph'li Yıllarım

Asaf Erem'66

Bağlarbaşı Nakkaştepe İlkokulu'nu bitirdiğim zaman babamın ortağı, bizim okulumuzda daha sonra ağabeyim olacak olan Özdemir Baltaoğlu'nun babası Mehmet Baltaoğlu'nun "Muhtar, senin oğlanı da bizim oğlanın okuluna ver" demesiyle hayatımın en güzel günlerinin başlayacağını, o zamanlarda çocuk aklımla hiç anlayamamıştım. Okulun yerini, adresini bile bilmezken, girdiğim imtihanı isminin listenin en başına yazılmış olmasını sadece "A" harfine göre sıralama yapıldığından dolayı zannederken, heyecan ile evladının ismini listede arayan bir hatunun bana "Yavrum, sen okulu birincilikle kazanmışsın" demesi ile içimde kıpırtılar olmadı, çokça mutlu olmadım desem yalan olurdu. Ama bu başarılı başlangıç, maalesef lise 1'de başarısız olma ve lise sonda zor mezun olmamla sonuçlandı. Erkekliğe adım atmanın, gençliğin, spora daha fazla vakit ayırmanın, kızlarla arkadaşlığa heveslenmenin bozduğu dengelerin kusuruydu bu sınıfta bocalamalar... Ne yapalım, sağlık olsun... Ama yine de üniversitede herkese fark atmıştım.

Okulumuzda muhteşem hocalarımız vardı. M. Jean, M. Matalon, Frer Lucien, Frer Etienne, Frer Paul, Frer Caporal, Frer Georges, "Sıfırcı" Mualla, Vehbi Atanlay, Seni Tongsir, "Odun", "Ayı", vs. vs... Hepsi muhteşem birer efsane idiler. Bir keresinde M. Jean bizi imtihan ediyor, bir kimya imtihanı... Ben sekiz satırda çözülecek bir suali üç satırda çözdüm ve hatta arkada oturan arkadaşım Pandeli Natof'a da kopya verdim. Cevap hiç unutmuyorum 13.24 idi. M. Jean kara tahtada problemi çözdü. Baktım benim cevabım aynı ama bana not vermemiş, hemen ayağa kalkıp itiraz ettim. "M. Asaf, c'est moi seul qui peut résoudre ce problème, dans cette voie, et pas vous" demez mi? Gel de sıkıysa itiraz et. 10 alacakken yine de 7 almıştım.

Son sınıfta "Ramses" adlı İngilizce hocamızın derslerinde maalesef 7-8 kişi, bir sene boyunca beraberce kaçmıştık. Hayatımızın en büyük aptallığını yapmışız meğer. Sene sonu imtihana girdik, hoca benim yanıma geldi; "Siz dışarıdan mı imtihana giriyorsunuz, sizi hiç görmedim" demez mi? Laf hazır tabii ki; "Hocam ben uslu talebe olduğum için herhalde beni fark etmediniz" dedim. Sınıfı geçtim, hocayı da atlatmıştım ama meğerse kendi kaleme gol atmışım. Yani hayatıki İngilizce imtihanımdan kalmışım. Bu da kendime ne kadar büyük bir yanlışlık yaptığımı ağır bedeli, acı dersi olmuştu. Onun için verilecek kararlarda her zaman sakince ve çok çok iyi düşünmeliydik hayatta.

Galiba orta 2. sınıftaydık ve bizim de Frer Edmond diye bir hocamız vardı. Bir teneffüs o asker oluyordu, ben albay; bir başka teneffüs ben asker oluyordum, o albay oluyordu. Yağmurlu bir nisan gününde o asker

Fen Voleybol Takımı: Frer Maurice, Tark Arat, Bülent Durlanık, Bülent Atsan, Asaf Erem, Yavuz Sertmehmetoğlu, Cavit Ciloğlu, Ahmet Atun, Ahmet Şener, Selim Bozok, Engin Atamer

ve ben de albaydım. Préau'nın dışında, yağmurun altında benim emrimi bekliyordu hocam. Ama bu sefer emir ve komuta bendeydi. Çok sevdiğim arkadaşlarımın dolduruşları ile "Est-ce que je peu rentrer sous le preau mon colonel" demesine karşın ben de kesin asker emri olarak "No, soldat, tu dois rester là-bas" diyerek adamcağızı, hocamı bahçede yağmurun altında epeyce ıslatmıştım. Bu şakanın hemen akabinde sınıfa girdik ve Frer Edmond, yani benim askerim, hocam bizi imtihan etti. Çalışkan talebeydim, nasıl olsa "dix sur dix" alacaktım ya... Sayfalarımızın sol tarafına tarih atardık, ben de oraya günlerden 1 Nisan olmasından dolayı "Poisson d'Avril" yazmıştım. Öyle ya o da 1 Nisan demekti.

İmtihan defterlerimiz dağıtıldığında bir de ne göreyim, Frer Edmond benim defterimdeki çözümler için "dix sur dix", yani 10/10 yazmış, sonra iptal etmiş ve okla "Poisson d'Avril" yazımın üstüne oku taşımıştı. Hocam ile aramda geçen bu şakadan sonra güleç ama ciddi olmamın bana şart olduğunu belirten hayatımda izleyeceğim yolun ilk kıvılcımydı. Çıkardığım en büyük ders, "iş ve aşkın" katiyen birbiriyle karıştırılmamasıydı, yani hayatımızda her zaman güleç yüzle dahi olsak ciddi, prensipli ve katiyen sulu olmamamızın şart olduğuydu. Çıkardığım en büyük ders buydu. Çalışma hayatımda ben hep bu çizgimi korudum ve böylelikle de dürüst oldum. Birisi ile arkadaş, dost oldum diye onun yanlışını görmemezlikten katiyen gelmedim ama bugünlerimizde de şehrine, memleketine duyarlı bir vatandaş, bir mimar olarak bunun çok büyük acısını maalesef hala çekmekteyim.

Çarşamba günleri Türk okulları öğleden sonra tatil, bizim Saint-Joseph ise iki saat daha ders yapardı. Okulumda Saint-Joseph voleybol takımımızın takım kaptanıydım. Çarşamba günü maça gidiyoruz. Sınıfımızın önünden geçerken içeride imtihan olan arkadaşlarımıza el, kol hareketleri yaparak maça gittik ve tabii ki galip geldik. Birkaç gün sonra öğrendim ki ben ve

bir iki arkadaşına hocamız sıfır atmış. Kaptanım ya, hemen müdür Frer Pierre'e gittim, durumu anlattım. Bana "Hocanızın imtihan edeceğinden haberinizi var mıydı?" diye sordu. Nasıl yalan söyleyeceksin ki? "Vardı Cher Frer" dedim. "O zaman hocana maça gidiyoruz diye mazeret söyledin mi?" diye sordu, ben de "Hayır" dedim. Bana verdiği cevabı ömrüm boyunca hiç unutmadım: "Monsieur Erem, monsieur notre capitain de volley... ici tout d'baord c'est une lycee francaise nommée Saint-Joseph, ici ce n'est pas la fédération de volley" demez mi? İşte o an yaptığımız hatayı, lauballiliği anlamıştım. Ve bu da bana bu muhteşem okulumdan, Saint-Joseph lisemden aldığım müthiş derslerden biri daha olmuştu. Her şeyden evvel ciddi ve tutarlı olacaktık. Okulda ve hayatta...

Saint-Joseph'te yaklaşık 55 adet voley/basket ve 5 adet de yarı kapalı spor sahası vardı ve hepimiz bukiye, voleybol, basketbol oynamaya mecbur edildik. Öyle aylak aylak gezmek yoktu. Muhteşem bir voleybol takımıydı Saint-Joseph Lisesi Takımı. 7 numaralı formayı giyiyordum. Ve 1966 liselerarası şampiyon takımımızın kaptanıydım. Bu arada Bülent Meriç'in voleybolcularında yarattığı ve yaşattığı sevgi için kendisini candan kutluyorum.

Bir cumartesi günü "retenue"ye kalmıştım. Başımızda Frer Paul duruyordu. Bana 25 satır ezber vermişti. 25 satırı sonuna kadar ezberletti bana, ki bu da çok büyük bir ders olmuştu. Ağaç zaten yaş iken eğiliyordu.

Orta 3. sınıf talebesiydim. Tarih imtihanı var, ben koridorda geziyorum. SeniH Hocam, babamın arkadaşı, daha sonra da belediye başkanı oldu, beni ceketsiz görünce "Oğlum bu ne hal! Git ceketini giy, imtihana öyle gir" dedi. Yakalanmıştım, artık kaçamazdım. Tarih dersini de hiç sevmiyordum ama yine birkaç tane savaş, anlaşma falan ezberlemiştim. İmtihan salonuna girdim, sualleri aldım, kürsüye geçtim. Rahmetli çok sevdiğim, Saint-Joseph'te iz bırakan hocalardan birisi olan SeniH Hocam kürsüye geldi, bana bir şeyler fısıldıyor ama ben tabii ki anlayamıyorum neyin ne olduğunu. Neyse, dizilmiş hocaların karşısında oturdum. Onlar bilmem ne savaşını soruyor, ben bir başka savaşı dört dörtlük anlatıyorum. Herkes şaşkın, hocalar kızgın... "Oğlum bizim sorduğumuza cevap versene yahu, bu ne biçim talebe" falan gibi hafif söylenmeler... Netice olarak onlar beş adet sual sordu, ben beş adet çok güzel bildiğim başka beş cevabı su gibi verdim ama salondan çıkarken duydum ki SeniH Hocam'ın onlara "Yahu farz edelim on sual sorduk. Beşini bildi, beşini bilemedi, geçirelim yavrucağı" deyişiyle ben hayatımdaki en büyük yardımı almıştım. Çocuk yaşımda bu bana o kadar çok tesir etmişti ki. Ben SeniH Tongsir hocamdan aldığım feyz ile herkese yardım etmeyi bir insanlık ve bir dini vecibe olarak görmeyi öğrenmiş oldum ve yardım etmek-

ten de halen büyük bir zevk alan birisiyimdir. Çünkü Saint-Joseph'te etüt ağabeylik yaparken fenomen-dim. Can dostlarım, kardeşlerim Kaz Galip, Ali Bey, Yakışıklı İsmail ile beraber 1967 ile 1971 arası etüt ağabeyliği yapmıştık. Sınıfımdan çıt çıkmazdı, çok çalıştırdım onları ve hatta bir gün Abuduram'ın sınıfında şamata olunca bizim leyhiler "M. Asaf geliyor"dediklerinde sınıf susarmış... Özel Çiller yemeğinde, yanıma oturan Abudaram benimle tanışınca şok olmuştu, "Yahu sen kimsin be birader, senin isminle bizim yaramaz sınıf sus pus oluyordu" dedi. Tabii bu arada ben onları susturamıyorum diye rezil oluyordum diyerek kahkahalaşıyorduk.

Saint-Joseph'liler Derneği'nde bir ara ben de yönetim kurulu üyeliği yaptım, efsane Tunç Uluğ Ağabey'imizin başkanlığında... SAJEV'in kurucuları arasında maa-lesef yer alamadım. Evraklarımı yolda son gün gelirken halamın oğlunun düşürmesiyle o kutsal imkanı, o günkü bilinçsiz gençliğim ile kaçırmış oldum. SAJEV'i kuranlar ile bugün Türkiye'mize aynı Saint-Joseph kalitesinde çağdaş, donanımlı, dürüst, vatan sevgisi ile donanmış pırl pırl aydınlık gençler yetiştiren, hepsi arkadaşlarım olan kurucular, yönetim kurulu üyeleri, idareciler ve yarınlara şerefli tarih sayfalarındaki kutsal yerleri ile onlarla, her biriyle iftihar ediyorum.

1957-58 döneminde Saint-Joseph Lisesi'ne tesadüfen girişim ile oradan aldığım muhteşem eğitim, öğretim, disiplin, güleç olarak da ciddi olunabileceği anlayışı bana o kadar tesir etmiş ki, askerde hiçbir zorluk dahi çekmedim. Hayatımda güleç, gırgır ve gülmeyi, güldürmeyi seven espirilli bir arkadaş olmama rağmen, ciddi olmayı ve çalışkanlığı, sabah erken kalkma alışkanlığını da o muhteşem okulumda öğrendim.

1972 senesinde mimar oldum. Küçükyalı Belediye-si'nde çalıştım, oralara çok şeyler, yenilikler kattım. Libya'da çalıştım, çok tanınmış bir firmaya danışmanlık yaptım, çok iyi paralar kazandım. Beni bileziklerini de satarak okutan anne ve babamın bana açtığı çok iyi öğretim ve eğitim yolundan, ben de aynen ailemin bana yaptığı gibi çocuklarım çok iyi yetişsin diye mimarlığımdan evvel Saint-Joseph'liğim ile daima övündüğümünden dolayı kızımı ve oğlumu Almanya ve Amerika'da okuttum.

Demem o ki, keşke tüm Türkiye'de Saint-Joseph, Galatasaray, Notre Dame de Sion, İstanbul Kabataş Erkek, Alman Lisesi vs. gibi kaliteli okullar çoğalsa ve Türkiye'miz artık liyakatli insanların yaşadığı ve bizlerin de kaliteleri, vizyonları ve liyakatleriyle yaşayacağımız cennet bir Türkiye yaratsalar... Bitmeyen bu güzel hatıralarımız, inşallah bizden sonraki Saint-Joseph'li kardeşlerimize ışık olur, yol gösterir. Yaşasın çok güzel okulum Saint-Joseph ve o okulumdan mezun olmuş tüm ağabey ve kardeşlerim... Hepiniz, sonsuz sıhhatli ve mutlu olun inşallah hayatta...

1997 Metin Bara'49
Zeynep Şengör'05
Gönül Bara

Metin Bara Anısına...

Yazan: Zeynep Şengör Dağa'05

66

Saint-Joseph'li bir bilim adamı üzerine;

Kıymetli okulumuz Saint-Joseph'in 150. yılına ithafen derlediğim bu yazıda, sizlere Saint-Joseph'li değerli Türk heykeltıraşlarımızdan Ali Hadi Bara'nın yeğeni, çok sevgili ve çok kıymetli aile büyüğümüz, büyük teyzem İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı Kurucu Başkanlarından Prof. Dr. Gönül Bara'nın eşi, İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Kurucu Dekanı, okulumuzun 1949 mezunlarından büyük eniştem Prof. Dr. Metin Bara'nın hayatının küçük bir kesitinden bahsedebilmek, benim için tarifi mümkün olmayan bir onur kaynağıdır.

Abant 1955-Bilimsel Gezi

Bugün bu yazıyı siz sevgili Saint-Joseph'lilerle sevgili Metin Bara'ya duyduğum hayranlığın ve saygının neticesinde paylaşabiliyor olmak çok anlamlı; kendi sağlamlasını yapan bir döngü, zira benim de bir Saint-Joseph'li olmamın yegane sebebidir kendisi. Bu yıl aramızdan ayrılışının 20. yılı olmakla birlikte kültürel ve bilimsel mirasımızın ortak kıymeti olan Saint-Joseph'li bir bilim adamının hayatından kısa bir derleme yapmaya gayret ettim. Bu sebeple öncelikle Türkiye'de biyoloji eğitiminin tarihçesine değinmem gerekir.

Cumhuriyet dönemi öncesinde biyoloji eğitimi, 1900 yıllarında kurulan Darülfünun içinde Tabiiye şubesinde, bitki ve hayvanlarla ilgili derslerden ibaret olarak verilmeye başlanır. 1933 Üniversite Reformları ile (ve pek tabii Nazi Almanyası'nı terk etme zorunluluğundan) Ordinaryüs Prof. Dr. Alfred Heilbronn, Prof. Dr. Leo Brauner ve Ordinaryüs Prof. Dr. Curt Kosswig ile İsviçreli Prof. Dr. Edouard André Naville gibi dünya çapındaki biyologlar Türkiye'ye gelmiş; Zooloji, Botanik, Farmako-Botanik ve Genetik Enstitüleri kurulmuş ve daha sonra bu enstitüler kürsü haline getirilmiş, bugünkü Biyoloji Bölümü ile Moleküler Biyoloji ve Genetik Bölümü'nün temelini oluşturmuştur. Enstitülerde yetişen bilim adamları, daha sonra açılan üniversitelerde doğa bilimleri ile ilgili birçok birimin de kurucusu olmuşlardır. Prof. Dr. Gönül Bara, Prof. Dr. Metin Bara

ve hayatta olmayan daha nice bilim insanı, yukarıda adı geçen büyük biyologların yetiştirdiği ilk Türk akademisyenlerdir.

Ülkemizde modern biyoteknoloji kavramını ilk ortaya atan bilim adamlarından biri olan Metin Bara'nın doğa bilimlerinde, özellikle Moleküler Biyoloji ve Zooloji Anabilim Dallarında vizyoner olarak nitelendirileceğimiz kalite ve donanımına sahip olması, kuşkusuz Saint-Joseph'te almış olduğu eğitimin, doğa bilimlerinin tabiatını kavrayan bir model olup, buna uygun bir formasyon verebilmesiyle ciddi bir irtibatı vardır.

Prof. Dr. Metin Bara, doğa bilimci olduğu kadar bir doğa aşığıdır. Henüz 20'li yaşlarının başında bir asistan iken yazmış olduğu bir makale üzerine, Biyoloji Derneği tarafından 1952 yılında Belçika'da bulunan Milletlerarası Tabiatı Koruma Teşkilatı Kampı'na davet edilen ilk Türk akademisyenlerdendir. Türk Biyoloji Derneği'nin yayın organının 1953 tarihli 3. cildinin 2. sayısında yayınlanan izlenimlerinden bir paragraf eklemek isterim:

"Aldığım haberlere göre, burada Türkiye'den başka 10 millet temsil ediliyordu. Bunlar da İngiltere, Fransa, İsveç, Yunanistan, Yugoslavya, Hollanda, Almanya, Avusturya ve Belçika idiler. İlk defa girdiğim yabancı bir muhit, tanımadığım ve bilhassa 7 sene evvel birbirlerini öldüren insanların bu vesile ile karşılaşmaları bana biraz heyecan vermiyor değildi. Fakat bunun ne kadar lüzumsuz olduğunu daha ilk andan itibaren anladım. Kampta başka milletlerden değil, tam manası ile aynı düşünceye, 'Tabiatın korunması ve tanınması' fikrine bağlı gençler vardı. Onları hiçbir milli ve politik fikir ayırmıyordu."

Daha sonra 1967 senesinde Prof. Dr. Gönül Bara ile beraber Yale Üniversitesi Biyoloji Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak görev almış, 1972 senesinde Chicago Illinois Üniversitesi'nde Zooloji alanında ihtisasına devam etmiş, bitki fizyolojisi ile ilgili çalışmalarını sürdürmüştür. 1981 yılında İstanbul Fen Fakültesi'nde Biyoloji Bölümü kurulmuştur ve Prof. Dr. Metin Bara Bölüm Başkanlığı görevini almıştır. Umarım daha sonraki bir derlememizde bu çalışmaların detaylarıyla ilgili bahsetme şansımız olacaktır.

Çok kıymetli biyologlarımızdan Prof. Dr. Orhan Küçüker ile hocası ve yakın dostu Prof. Dr. Metin Bara ile ilgili yaptığımız sohbette, Metin Bara'nın engin bilgi ve araştırmalarını pek fazla kayda geçirmediklerinden, daha ziyade ders anlatmayı ve pek tabii ki hayatı çok sevdiğinden bahsetti. Orhan Hocamız biraz da hayıflanarak, yurtdışındaki üniversite ve laboratuvarlarda katıldıkları araştırmaların, birlikte çalıştıkları bilim adamlarının kaydının tutulmasının bilimsel düşüncenin gelişimindeki irtibatına vurgu yaptı.

Bu noktada madalyonun öbür yüzünde durduğumu fark ettim. Bu sayfada derlediğim fotoğraflar, işte tam

1977 Büyükkada

da Metin Bara'nın hayatı-aşkı-bilimi oturttuğu dengeyi bizlere gösterir. Hatıratlarından birinde "...36 yıldır Gönül ile cenneti yaşadım. Nadir hayatlardan birindeyim." şeklinde kendini ifade eder. Hayatlarını bilimin ışığıyla aydınlatarak, ilgi alanlarını araştırmaya ve deneyimlemeye adanmış iki gezgin ruh birbirini bulmuştur. Daha ne olacaktır? Dünyada görmek istedikleri neredeyse her yeri görmüş, aşık oldukları Barok müziğini tüm hücreleriyle pek çok kez canlı deneyimleyebilmişlerdir. Yazları geçirdikleri Gümüşdere, Akçay ve Büyükkada, tabii ki Büyükkada... Gönül ve Metin Eniştemin herhalde "cenneti yaşadıkları" ada burası olsa gerek. Masallardaki gibi mehtap altında kayık gezintileri, bül-bül konserleri, bahçede uzun sofralar, soluksuz sohbetler... Sadece mutlu resimler, geriye kalan ve 40 yıl boyunca karşılıklı dünyanın pek çok yerinden yazılmış

İstanbul Üniversitesi Biyoloji Enstitüsü'nün Kurulduğu Yıllar 1950-52

Nikah Fotoğrafı

aşk dolu mektuplar, sayısız fotoğraflanmış an ve seyahatnameler...

Sevgili Metin Eniştemin yaydığı o tatlı pipo kokusunu delen keskin zekasının berraklığı, varlığının muzurluğu ile yarattığı o sonsuz eğlenceli ve aydınlık evren, kendimi hatırlayabildiğim en küçük yaştan beri ilgilendirmiş-büyülemiş, kendisi ile geçirdiğim her bir saniyeyi hatırlanır kılmıştır. Durdurulamayan espri kabiliyeti ile ailemizin en büyük neşesi, zaptedilemez derecede yaramaz ve tüm aileye kök söktürmüş bir çocuk olan annem Naz Gülesin'in 'saygıdan' ders başına otura bildiği tek 'presence' olmuştur.

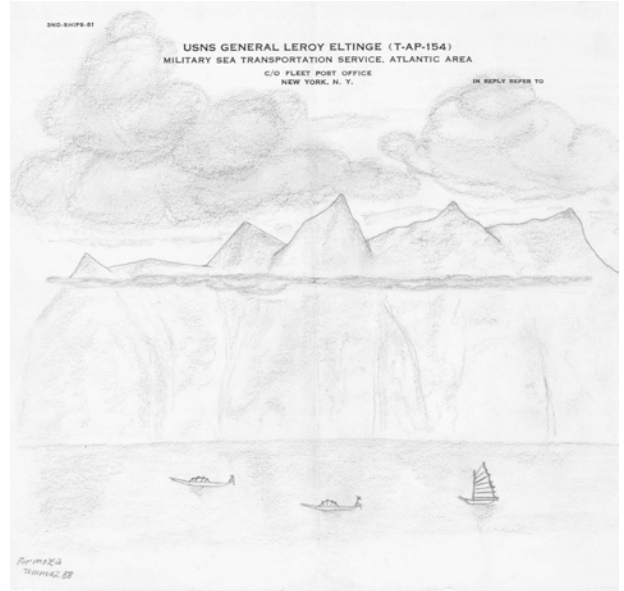
Metin Eniştem yaşı olmayan; hayatı, aşkı, bilgiyi dengeye oturttuğunu gözlemleyebildiğim çok nadir insanlardan biridir. Nitekim ne zaman ki vücudunun yaşı ruhuna bağ olmaya başlar, hızlı bir şekilde kendisinden sıyrılmaya karar verir. Kaleme almış olduğu seyahatnamesinde ölümle ilgili bir pasajı -izniyle- sizlerle paylaşmak isterim:

Ataköy, 24.4.'96

“Ölümden hiç korkmuyorum. Ama hiç... Sıram gelip de o hoyrat eli beni boğazımdan yakaladığında kurtulmak için hiç debelenmeyeceğim. Ne yapayım? Eşit sıklette döğüşmüyoruz. O benden çok daha güçlü. Ama

intikamım onu kahredecek. Nasıl mı? Son nefesimde ona matrak hikayeler anlatacağım. Belki de başımdan geçen birkaç şeyi. Sanırım onu gülümsetebileceğim, belki güldüreceğim, hatta belki de bir kahkaha 'taslağı' attıracağım. Ölümün tam, dolu dolu bir kahkaha atmasını bekleyemezsiniz, herhalde. Soğuk herif, ne olacak! Şimdiden, başımdan geçen matrak-komik olayların bir listesini yapmalıyım. Ben planlı bir adamım. Ne ola ne olmaya. Hazırlıksız yakalanmayalım.”

Metin Bara'yı sizlere resmetmek istesem; espri yeteneğini ve pek tabii ki kendisini bir okyanusa, hayatta 'karşılaştığı' olayları ise bu okyanusta salınan sallara benzeterek tasvir ederdim. Aslında kendi tasvirinden kopya çekmiş olurum. Aşağıda (veya yanda) görmüş olacağınız karakalem kompozisyon Metin Bara'nın kaleminden; Güney Kore Savaşı'nda askerlik görevini ifa ederken etkilendiği bir 'paysage', 1958 tarihli, Formoza Adası, Çin.

Formoza Adası 1958-Güney Kore Savaşı'nda Kendi Çizdiği Karakalem

Hint Okyanusu'ndaki Bir Seyahatinde Çizdiği Karakalem

Bir diğer karakalem çalışması ise Hint Okyanusu'nda seyahat halindeyken karşılaştığı bir kuş... “Kim ola ki acep?” derken bıyıkaltından gülümsemesini görür gibi oluyorum.

Maruldan buzdolabına,
aradığınız her şeyin doğrusu

CarrefourSA

ONLINE MARKET'TE.

Carrefour SA.com
ONLINE MARKET

Saint-Joseph'te Fen Eğitimi

Kimya Mühendisi Dr. Reşat Uzmen'65

SJ Fizik Laboratuvarında merkezkaç kuvvet deneyi. Ben (solda) ve merhum arkadaşım Mehmet Toluay (gözlüklü). 5 Mayıs 1965

70

1957-65 yılları arasında okuma şansını yakaladığım Saint-Joseph Fransız Lisesi'nde alınan eğitimin hayat mücadelesinde hepimize şu veya bu şekilde yardımcı olduğunu, alt yapımızı güçlendirdiğini ben fark ettiğim gibi pek çok mezun arkadaşımın da duymuşumdur. Kişisel yapım merak ve araştırmaya yatkın olduğundan, şimdi anlıyorum ki SJ böylesine yatkınlığı olan çocuklara/ergenlere, en azından bizim geçirdiğimiz dönemlerde fevkalade elverişli bir eğitim ocağı olmuştur.

Hazırlık sınıflarında başlayan daha çok ilkokulda gördüğümüz "hayat bilgisi" dersinin Fransızcası olan "Leçon de choses" ile biraz biyoloji, biraz kimya, biraz fizik ile fen bilimlerine adım attık. İlerleyen sınıflarda özellikle 7. sınıftan itibaren kuvvetli matematik dersleri (efsanevi hoca Hanri Matalon) ile fizik, kimya, biyoloji konuları derinlemesine işlendi. En önemlisi, hocalarımızdan sistemli incelemeyi, metotlu araştırmayı öğrendik. 8. ve 9. sınıflarda o zamanki kimya hocamız M. Jean (Yani) beni en çok etkileyen hocalardan biri olmuştur. O zamana kadar çevremde "mühendislik" denince sadece inşaat ve makine mühendisliği anlaşılırdı; kimyayı meslek edinenlere de hep kimyager veya kimyacı denirdi. Halbuki M. Jean, bir dersinde uzunca bir süre "kimya mühendisliğinin" ne olduğunu ve önemini anlattı. Ben o günden sonra kimya mühendisliğini kendime meslek olarak seçmeye karar verdim.

Biyoloji (zooloji, botanik) Saint-Joseph'te ayrı bir gizemli dünyaydı. Frer Honoré'den öğrendiğimiz biyoloji konularını fen müzesinde birebir görmek, o müzenin formolle karışık tuhaf kokusunu solumak, herhalde Saint-Joseph'ten gelmiş geçmiş birçok ku-

şağın unutamayacağı anlardır. Bizler lisede yerbilim (jeoloji) ve astronomi (cosmologie) de okuduk. Kimya laboratuvarında hocanın (Frer Henri, sonra Frer Onésime) anlatılanları deneylerle göstermesi, üstelik bizlerin de beyaz önlüklerimizi giyip kimyanın o sırlarla dolu alemine girmemiz, asitlerin kokusu, metallerin asitler içinde çözünmesi, çözeltilerin yapılan işleme göre tuhaf renklere dönüşmesi, unutulmaz laboratuvar anılarımızdır. İTÜ Kimya Mühendisliği'nde okumaya başladığımda, ilk yıllarda yaptığımız laboratuvar deneylerinin çoğunu zaten Saint-Joseph'te yapmıştık. Benim ve birlikte okuduğumuz diğer Saint-Joseph'li arkadaşlarım için bunun nasıl bir kolaylık sağladığını, nasıl bir güven verdiğini anlatamam.

Fizik ise apayrı bir merak ve heyecan olmuştur benim için. Statik ve kısmen kinematik mekanik, fiziko-kimya, elektrik, optik (aynalar, mercekler) vd. Frer Raymond'un (Pierre Caporal) bu konudaki emekleri çok fazladır. Fizik laboratuvarı ise sürprizlerle doluydu. Fizik laboratuvar anfisinde hepimizin tuttuğu telde mevcut 100.000 volt (ama 1 milyon Hertz frekansında) üzerimizden akıp gittiğinde yaşadığımız şaşkınlık ve biraz da korku -55 yıl sonra bile- hep hatırladığım bir olaydır. Deneyleri yapmak, fiziksel, kimyasal olaylar yaşamak çok iyi bir eğitimdi ama yapılan deneyleri düzenli olarak defterine veya föyüne işlemek ve benim gibi meraklılar için üzerinde düşünmek, ileri meslek hayatımda çok kullandığım bir yöntem olmuştur.

Bu vesileyle özellikle fen ve matematik derslerine giren, pek çoğu Tanrı'ya kavuşmuş hocalarıma şükranlarımı sunmayı vazife bilirim.

SJ Grand Quartier. Nisan-Mayıs 1965 Son sınıf arkadaşlar sohbeti. Soldan sağa: Talât, Tanju, Reşat, Ergin, Mazhar, Ersin

PEUGEOT 508

WHAT DRIVES YOU?

PEUGEOT i-Cockpit®
NIGHT VISION TEKNOLOJİSİ
EAT8 TAM OTOMATİK ŞANZIMAN

MOTION & e-MOTION

PEUGEOT

Peugeot 508 ortalama yakıt tüketimi 3.8L/100km – 5.7L/100km, CO₂ salınımı 99 g/km – 132 g/km arasındadır. İlanda kullanılan görseller, Türkiye ürün gamı ile farklılık gösterebilir. Detaylar; peugeot.com.tr'de.

PEUGEOT TAVSİYE EDER: TOTAL

[instagram.com/peugeotturkiye](https://www.instagram.com/peugeotturkiye)

twitter.com/PeugeotTurkiye

[facebook.com/peugeotturkiye](https://www.facebook.com/peugeotturkiye)

CAN

Şerifali Mah. Turgut Özal Bulvarı No: 206 Ümraniye / İstanbul Tel: (0216) 466 85 55 Pbx

Üyelerimizden

1956 mezunları - 1953 senesi

1956 mezunları - 1947 senesinde okulun önünde

1969 Yılı - Jorj Kazar, Ahmet Yenice
Levent Mergen

Pelin Çelik'19 ve Saint-Joseph Müzik Grubu

"Müziyen arkadaşlarımla, hayatımızdaki ilk müzik grubumuz, Saint-Joseph Fransız Lisesi'nin kapıları ardında, onun yaşamayanın anlayamayacağı büyüü altında kuruldu. Hiçbir şeyin tesadüf olduğuna inanmam. Bizim bir araya gelmemiz bambaşka bir hikayenin başlangıcı, hayat hikayelerimizde ise bir dönüm noktasıydı. Çok şey öğrendim, tutkularımdan emin oldum. Çizmekte olduğum yola en güzel çiçekleri eken, o yolu bugün bulunduğum yere çıkaran, şarkıma en güzel melodileri katan okuluma sevgi ve minnetle... Sihrinin bu 150 senelik duvarların arasında yüz-yıllar boyu daha dolaşmaya devam etmesini dilerim." *Pelin Çelik*

Üyelerimizden

2000 Mezunları - 1991 Senesi

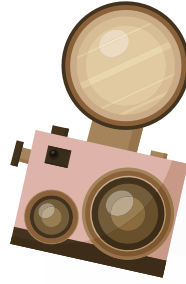
2000 Mezunları - 1995 Senesi

2000 Mezunları Mezuniyet Gününde

2018 mezunları okul müdürü Paul Georges'la beraber

2018 mezunları

Üyelerimizden

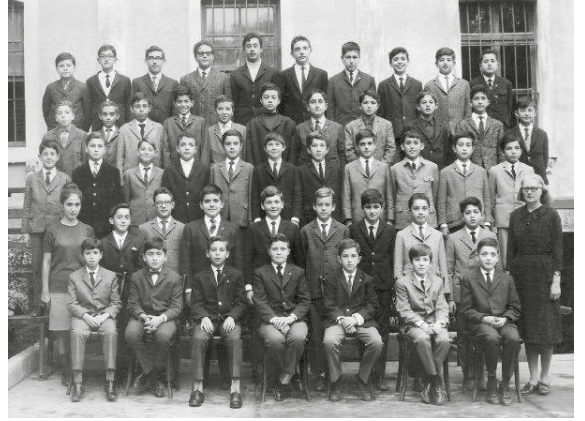
74

1979 mezunları okulun bahçesinde

1974 mezunları sınıfta

1974 mezunları

Üst sıradan alt sıraya ve soldan sağa doğru:

- 1) İv Psalti, Pertev Cengiz, Mustafa Usluer, Metin Gürler, Mehmet Kadiroğlu, Ali Sönmez, Cengiz Kara, Bülent Özkun, Cenap Şenol, Volkan Özgüz
- 2) Ahmet Oktay, Misalı Panosoğlu, İhsan Tellioğlu, Bülent Kalafatoğlu, Reha Akman, Erhan Yenel, Atilla Karpaz, Haluk Bakır, Vedat Tezman, Enar Tunç, Sinan Yürüten
- 3) Mehmet Arman Üge, Ferda Gömüç, Osman Kurt, Elazar Yafet, Ali Atakul, Jem Mill, Ali Orhon, Mehmet Nalbantoğlu, Haluk Bingöl, Mehmet Temizyürek, Mehdi Çınar
- 4) Serçin Divanlioğlu, Ali Alper, Lütfü Kadırgan, Arden Garipyan, Kostant Andonyadis, Reşat Eğilmez, Murat Adalı, Emir Sarier, Behzan Kepkep, Soeur Marie de Carcaradee
- 5) Moris Sarfati, Fatih Atakişi, Fehmi Nuhoğlu, Moris Aseo, Cüneyt İşeri, Mehmet Altınbaş, Kaya Türkmen

Üyelerimizden

Eylül Ezgimen'09 Alize Danacı'09 Bilgesu Demirel'09

"2004 yılında, Saint-Joseph'e ayrı sınıflarda başlamış olmamıza rağmen yeşeren arkadaşlığımızı ne seneler durdurabildi ne de mesafeler.

Tersine, mezuniyetimizin üzerinden geçen 11 yıl, birbirimize olan güvenimizi ve sevgimizi güçlendirerek hayatın zorlukları karşısında dimdik ayakta durabilmemizi sağladı.

Saint-Joseph 150. yılını kutlarken, biz de lisemizin hayatımıza en değerli katkılarından olan dostluğumuzun 16. yılını kutluyoruz."

75

1995 mezunları

Üyelerimizden

2001 mezunları Mişel Tagan ile

2001 mezunları okul bahçesinde, 2000 senesinde

76

2001 mezunu kızlar okul bahçesinde

2001 mezunları, 1994 senesi

Üyelerimizden

Mario Vanakori'60 ve Pierre Caporal'47,
Okul Bahçesinde 7 Mart 2019

1989 mezunları karne gününde, 1986 senesi

1970 Mezunlarından Hayri Seyhan'ın
Okulumuza İthafen Yazdığı Şiir

77

DÖRT DÖRTLÜK

Doğruların mutlak, hataların affedilmez olduğunu,
Mükemmeli aramanın seçeneğinin olmadığını,
Dürüstlük dışında bir yolun bulunmadığını,
Böylesine berbat bir dünyada neden öğrettin?

Okumuşken öncende beş yıl, bir o kadar da sonranda,
Bana çocukken veya olgunken öğretilmeyenleri;
Her türlü çılgınlığın yaşanabileceği,
Depdelikanlı günlerimde nasıl öğrettin?

Yoksa, uygulama şansı, doğru çizgide yürümenin,
Sistemi bir kez kurup, sonrasında rahat etmenin,
Ya da yanlış gördüğün yerde hemen düzeltmenin,
Doğru da olsa, bunca kuralı niçin öğrettin?

Özü benimsemekle, şekli önemsemenin ilgisiz olmadığını,
Kararı beynin verdiğini, sonucunsa takiple alındığını,
Yeterince araştırmayınca her konuda eksik kalındığını,
“İyi” için “iyi” savaşmayı bana “kötü” öğrettin!

Yuvada Kalanlar

AHMET MADEN'74

1980 İstanbul Tıp Fakültesi'nden mezun oldu. Hekim ve idareci olarak İzmir, İstanbul ve Şanlıurfa'da çalıştı. 1991 yılında M. Pierre Caporal'ın teklifi üzerine part time Saint-Joseph'te çalışmaya başladı. 2005 yılında okuldan ayrılıp, tekrar tam gün devlet hizmetinde çalıştı. 2010 yılında Monsieur Tricart tarafından tekrar okul doktorluğuna davet edildi. 2014 yılında devletten, 2020 yılında da Saint-Joseph Lisesi'nden emekli oldu. Halen iş yeri hekimi olarak çalışıyor.

HIRAYR MIHÇİYAN'75

1975 yılında Saint-Joseph Lisesi'nden mezun oldu. Üniversite yaşamını Kanada'da geçirdi ve ilk iş yaşamına Kanada'da başladı. Kesin dönüş yapmadan önce son 11 yıl kendi kurduğu Mali Müşavirlik C.P.A. ve Finans Danışmanlık şirketi sahibiydi. 2007 yılında Türkiye'ye kesin dönüş yaptı. 2007-2008 Moore Stephens Türkiye bölümünde Denetim (Audit) Bölüm Müdürü olarak çalıştı. 2009 Haziran ayında, C.V.'sini bırakmış olduğu Fransız Konsoloslugu'ndan mail adresini alan Saint-Joseph Lisesi Müdürü J. Michel Tricart'ın attığı mail sonrası, Temmuz 2009'da Saint-Joseph Lisesi'nde Mali ve İdari İşler Müdürü pozisyonunda işe başladı.

ENDER ÜSTÜNGEL'83

O zamanki ismiyle Saint-Joseph Fransız Erkek Lisesi'nde 1975-1983 yılları arasında 2 yıl hazırlık, 3 yıl orta ve 3 yıl lise olmak üzere toplam 8 yıl okuyarak mezun oldu. Sonrasında İstanbul Teknik Üniversitesi Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü'nü bitirdi. Liselerde bilgisayar dersinin zorunlu olmasından sonra, Frer Caporal'ın davetiyle Şubat 1993'te Saint-Joseph Lisesi'nde öğretmen olarak çalışmaya başladı. Daha sonra müdür yardımcılığı görevini üstlendi. Halen Türk Müdür Başyardımcısı olarak görev yapıyor.

CEREN ÖZBAYLI'99

Sainte-Pulchérie'den sonra girdiği Saint-Joseph Lisesi'nden 1999 yılında mezun oldu. Ardından, Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Uzun yıllar özel hukuk bürolarında çalıştı. 2017 yılından bu yana Saint-Joseph Lisesi'nde Hukuk Danışmanı olarak görev yapıyor.

RENGİN TAMKAN DOĞAN'00

2000 yılında mezun olduktan sonra 2005 yılında Marmara Üniversitesi Biyoloji Öğretmenliği Bölümü'nü bitirdi. Aynı yıl Saint-Joseph Lisesi'nde Biyoloji Öğretmeni olarak işe başladı. Biyoloji Öğretmenliği'nin yanı sıra 2011 yılından bu yana okulun Müdür Yardımcısı.

NESRİN KARAKAŞ'02

2002 yılında mezun olduktan sonra lisedeki Matematik Öğretmeni Patrice Carino'nun da destekleriyle matematik okumaya karar verdi ve New York Üniversitesi Matematik Bölümü'nü bitirdi. Ender Üstüngel'in davetiyle lisede çalışmak üzere başvuruda bulundu. 2015'ten itibaren örnek aldığı öğretmeni Patrice Carino ile meslektaş olarak Saint-Joseph Lisesi'nde çalışıyor.

İNCİ ASLI ÖZEL'03

2003 yılında mezun olduktan sonra Yeditepe Üniversitesi'nde burslu olarak İtalyanca Sanat ve Tasarım Bölümü'nü bitirdi. Ardından, Milano'da Grafik Tasarım Yönetimi programında master eğitimini tamamladı. Türkiye'ye döndükten sonra 4 sene kadar reklam ajanslarında grafik tasarımcı olarak çalıştı. Daha sonrasında şahıs şirketini kurup, farklı markalara freelance tasarım hizmeti sundu. 2019 yılında derneğimizin sosyal medyada paylaştığı grafik tasarımcı ilanını tesadüfen gördü ve yolu tekrar Saint-Joseph Lisesi ile kesişti. Kuruma ait tüm basılı ve dijital tasarımlardan sorumlu olarak 1.5 senedir hizmet veriyor.

EMİR OLCAY'03

Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü'nde okudu. 2003 mezunu ve 2016-2017 yılından beri Saint-Joseph'te Fizik Öğretmeni olarak çalışıyor. Dönem arkadaşlarından Ayça aracılığıyla okulun Fizik Öğretmeni aradığını öğrendi. Ender Hoca'ya danıştı, sonrasında M. Tricart ile bir toplantı yaparak öğretmenlik hayatına ilk adımını atmış oldu.

AYÇA VANDENBLEEKEN'03

2003 yılında mezun olduktan sonra, 2007 yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü'nde ve Fransızca Mütercim Tercümanlık Bölümü'nde lisans eğitimini tamamladı. 2008 yılında İstanbul Üniversitesi Hasan Ali Yücel Eğitim Fakültesi'nden Felsefe Öğretmenliği Tezsiz Yüksek Lisans diplomasını aldı. Ender Üstüngel'in daveti üzerine Felsefe Öğretmeni olarak 1 yıl okulda staj yaptı. Felsefe Öğretmeni Oya Baysel'in emekli olmasından sonra, 11 yıldır Saint-Joseph Lisesi'nde Felsefe Grubu Öğretmenliği görevini üstleniyor.

EDA GÜRDAL ALTINIŞ'03

2003'te Saint-Joseph Lisesi'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi Fransızca Öğretmenliği ve Psikolojik Danışmanlık bölümlerini bitirdikten sonra, 2008 yılında Saint-Joseph Lisesi'nde Fransızca Öğretmeni olarak çalışmaya başladı. 12 yıldır hazırlık ve 9. sınıflarda öğretmenlik yapıyor. Fransızca Öğretmeni olmaya ortaokul son sınıfta karar verdi ve hayali hep Saint-Joseph'te öğretmen olmaktı.

EREN KALELIOĞLU'03

İstanbul Özel Saint-Joseph Fransız Lisesi'nden 8 yıl okuyarak mezun oldu. Okuldayken bilgisayar, müzik, voleybol ve görsel sanatlarla ilgilendi. Galatasaray Üniversite'sinde Bilgisayar Mühendisliği alanında lisansını, İstanbul Teknik Üniversitesi'ndeki Müzik İleri Araştırmaları Merkezi'nde "Ses Mühendisliği ve Tasarımı" alanında yüksek lisansını tamamladı. 2009 yılında Ender Üstüngel'in davetiyle Bilgisayar Öğretmeni olarak tekrar yuvaya döndü. Bu tarihten itibaren çok sayıda bilişim projesinde yer alan Eren Kalelioğlu, öğretmenliğin yanı sıra 2012-2014 yılları arasında Bilişim Koordinatörü rolünü üstlendi. 2014 yılından itibaren CTO görevinde çalışıyor.

SİMGENUR GÜDEBERK'05

Ortaöğretim hayatına Saint-Benoît Lisesi'nde başladı. 2 sene hazırlık, 3 yıl ortaokul okuduktan sonra eğitim sisteminin değişmesiyle tekrar sınava girdi ve Saint-Joseph Lisesi'ne geçti. 2005 yılında mezun olduktan sonra bir arkadaşının yönlendirmesi ile lisede İletişim Koordinatörü arandığını öğrendi ve başvuruda bulundu. İlk etapta başka bir adayla anlaşılmalı olsa da o adayın kısa bir süre sonra işten ayrılmasından sonra pozisyon tekrar açıldı. 2017'den beri Saint-Joseph Lisesi'nde İletişim Koordinatörü olarak görev yapıyor.

BARAN ESENDAL'10

2000 yılındaki 1,5 senelik Küçük Prens İlkokulu macerasından yıllar sonra, 2005 yılında Saint-Joseph Lisesi'nde okumaya başladı. 2010 yılında mezun olduktan sonra Yıldız Teknik Üniversitesi İktisat Bölümü'nden 2016 yılında lisans diplomasını aldı. 2013 yılından itibaren kurumsal firmalarda finans, satış ve pazarlama alanlarında staj ve iş deneyimlerini geliştirdi. 2018 yılının nisan ayında kısa dönem askerlik hizmetini takdir belgesiyle tamamladı. 2018 yılının ağustos ayında Begüm Tekiner'01'in yönlendirmesi ile Saint-Joseph'liler Derneği'nde Mali İşler ve Proje Yöneticisi olarak göreve başladı. 2,5 yıldır dernekte tam zamanlı olarak görev yapıyor.

METİN YETKİN'11

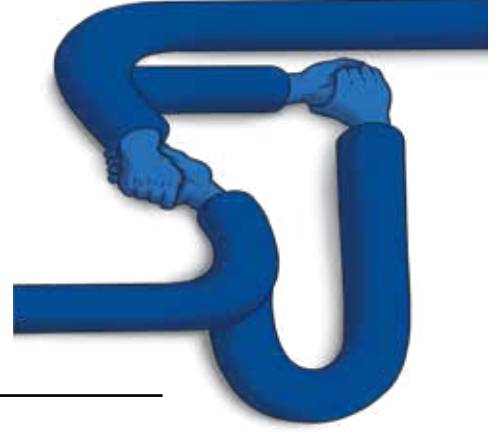
2011 yılında mezun olduktan sonra 2015'te İstanbul Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde lisans öğrenimini bitirdi. 2019 yılında Boğaziçi Üniversitesi Atatürk Enstitüsü Modern Türkiye Tarihi Bölümü'nde yüksek lisans öğrenimini tamamladı. Hürriyet Kitap Sanat, Gazete Duvar Kitap, Cumhuriyet Kitap, Kitap Eki, T24, Kitap-lık gibi mecralarda inceleme yazıları, Varlık ve Veronika dergilerinde şiirleri yayımlandı. Şu an Matkap Dergisi'nin Genel Yayın Yönetmenliği'ni sürdürüyor ve 2017-2018 eğitim-öğretim döneminden beri Saint-Joseph Lisesi'nde Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği yapıyor. Halihazırda Türkçe'ye ilk defa çevrilecek üç eser üzerinde çalışıyor.

UTKU AYTAÇ'13

2013 yılında mezun olduktan sonra, 2017 yılında Galatasaray Üniversitesi Matematik Lisans Bölümü'nü bitirdi. 2020 yılında yine aynı bölümde yüksek lisansını tamamladı. Saint-Joseph'te 2014 yılından beri birçok bilişim projesinde yer alıyor. Eğitim Teknoloğu ve 2017 yılından beri Matematik Öğretmeni olarak görev yapıyor.

Saint-Joseph'liler Derneği Eğitim Bursu

İstanbul Özel Saint-Joseph Lisesi, 150 yıldır görünle yetinmeyen, görünmeyenleri fark etmek için okuyan, düşünen, araştıran, mevcut koşulları sorgulayan, topluma karşı görev ve sorumluluklarının bilincinde olan, zihnen ve bedenen diri bireyler yetiştiriyor.

Saint-Joseph Lisesi mezunları da çocukluk ve gençlik dönemlerinin en zor günlerini geçirdiği sınıflarda okuyan genç kardeşlerinin, derslerin verdiği yorgunluğun yanında bir de ailesinin maddi imkansızlıklarını düşünmek zorunda kalmamasını sağlıyor.

Saint-Joseph'liler Derneği, az çok demeden yapılan bağışları ülkemizin yarınları olan Saint-Joseph'li genç kardeşlerimizin öğrenim ücretlerinin karşılanması için lise müdürlüğüne aktarıyor. Öğrenim ücreti sadece eğitim giderlerini karşılıyor, yani eğitim dışındaki kıyafet, tablet, kitap, servis, yemek ve diğerk hizmetlerin bedelini aileler üstlenmeye devam ediyor. Bu zor günlerde yapacağınız bağışlar, camianın dayanışma ruhunun en güçlü yansımaları olmaya devam edecek.

Görev yaptığđı süre boyunca çok sayıda öğrencisinin hayatına dokunan değerli öğretmenlerimiz Mişel Tağan, Gündüz Diriker ve sıra arkadaşlarının destekleriyle ismini yaşattığđı Kaan Onuk'93, Sinem Akay'03 adına 2019 yılında 70.000 TL, 2020 yılında 9.000 TL öğrenci kardeşlerimizin eğitim giderlerini karşıladı.

Süreç nasıl ilerliyor?

Burs yönetmeliğimize göre, eğitim bursundan yararlanacak öğrencilere Lise Müdürlüğü karar veriyor. Her yılın Nisan ayında lise müdürlüğü, başarı ve ihtiyaç ölçeğinde yaptığđı değerlendirme sonucu dernek yönetimine kaç öğrencinin, ne miktarda bursa ihtiyacı olduğunu bildiriyor ve bu doğrultuda ilgili aktarımlar gerçekleşiyor.

2019 yılında yapmış olduğunuz bağışlar, 2020-2021 yılında 4 öğrencinin öğrenim ücretine katkı sağladı ve olanakları sınırlı aile bireylerinin omuzlarındaki yükü biraz olsun hafifletti. 2020 yılında yaptığđınız bağışlar ise, 2021-2022 yılında katkı sağlayacak.

Daha önce eğitim bursuna katkıda bulunmadıysanız, internet sitemiz üzerinden basit bir işlemle aylık cüzi bir miktar belirleyebilir, siz de bağışçılar arasında yerinizi alabilirsiniz. Detaylar görsellerde mevcuttur.

Destek olmak için: <https://fonzip.com/sjdernek/bagis>

Destek olmak çok kolay!

Saint-Joseph'li olmak büyük ayrıcalık!

Okulumuz ile yaptığđımız iş birliğı çerçevesinde, Dernek gelirleri artanı eğitim fonuna aktarılacak, okul yönlendirmesiyle ihtiyaç sahibi başarılı öğrencilerimize burs olarak verilecektir.

Alıcı: Saint-Joseph'liler Derneği **Banka Adı:** Odeabank

Şube Kodu / Adı: 1120 – Eminönü Şube **IBAN Numarası:** TR89 0014 6000 0014 0135 9000 01
(Lütfen ad-soyad ve üye numarası belirtiniz)

Saint-Joseph'liler Derneği

Ahmet Gürcan Eğitim Bursu

20 Ekim 2016 tarihinde kaybettiğimiz 1985 mezunumuz Ahmet Gürcan'ın ismini, kıymetli annesi Hülya Gürcan'ın girişimleriyle kurulan eğitim bursu ile yaşıyoruz.

1991 yılında Boğaziçi Üniversitesi'nden mezun olan, Moda Deniz Kulübü Yüksek Divan Kurulu Üyesi ve eski Radikal Gazetesi yazarı Ahmet Gürcan kardeşimizi bu vesile ile bir kez daha sevgi ve saygıyla anıyor, erken vefatından dolayı duyduğumuz derin üzüntüyü sizlerle paylaşıyoruz.

Ahmet artık Saint-Joseph'liler Derneği'nin okulumuzda öğrenim gören kardeşlerimize sağladığı bir burs fonuna ismini verdi. 2020 yılında 60.000 TL, Lise Müdürlüğü'nün yönlendirmesi ile öğrencilerin eğitim giderlerini karşıladı. Sevgili Hülya Gürcan tarafından sağlanan desteğe sizleri de katkıya davet ediyoruz.

<https://fonzip.com/sjdernek/ahmetgurcanegitimbursu>

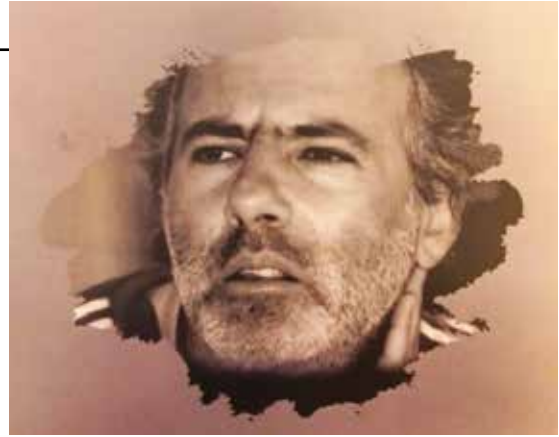
Ahmet Gürcan Eğitim Bursu Hesapları

Akbank

Şube Kodu - Adı : 0256 - Moda / İstanbul
Hesap No : 0119614
IBAN : TR45 0004 6002 5688 8000 1196 14
Döviz Cinsi : TL

Turkishbank Moda Şubesi

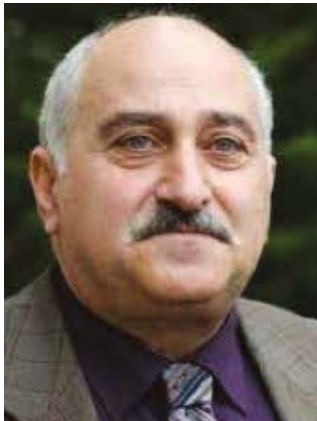
Alıcı Adı : Saint-Joseph'liler Derneği
Hesap No : 4000 1893 97
IBAN : TR33 0009 6000 0008 4000 1893 97

81

Saint-Joseph'liler Derneği

Mişel Tagan Eğitim Bursu

Dile kolay, tam 39 yıl... 1975-2014 yılları arasında Saint-Joseph'te Fransızca öğretmenliği yapan değerli hocamız Mişel Tagan, 31 Ağustos 2017 günü aramızdan ayrıldı. Gelecek dönemde, görev yaptığı süre boyunca çok sayıda öğrencisinin hayatına dokunan Mişel Tagan adına sağlanacak desteğe katkı vermenizi rica ediyoruz.

Mişel Tagan Eğitim Bursu Hesabı

TurkishBank Moda Şubesi
Hesap No : 4000079566
IBAN : TR83 0009 6000 0008 4000 0795 66

Bileklik

Rozet

Kupa

Spor Kıyafetler

Cüzdan

Kalem

Not Defteri

Şapka

Çanta

Bez Çanta

SJ Boutique
online olarak hizmet vermeye
devam ediyor...

150. Yıl Özel Koleksiyonu:

Lamy LX kalemlerden sadece 150 adet üretilmiştir. Her ürün numaralı ve kişinin okul numarasıyla özelleştirilmiştir. Gold ve Marron seçeneklerinin yanı sıra, roller ve dolma kalem olarak da tercih edebilirsiniz. 1 adet hatıra keşanesi ile adresinize kargo yapılır.

SJ Boutique

Saint-Joseph'liler birbirini uzaktan tanır!

69 TL

69 TL

119 TL

119 TL

119 TL

119 TL

~~30 TL~~ 15 TL

79 TL

~~89 TL~~ 89 TL~~29 TL~~ 19 TL

39 TL

99 TL

39 TL

25 TL

25 TL

KANADA'DA EĞİTİM

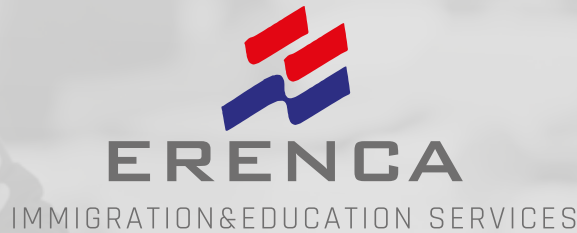
Kanada'nın dünyaca tanınmış özel kolejlerini Türkiye'de temsil etmekteyiz. Bu okulların yaz-kış dönemi İngilizce, Fransızca dil ve çeşitli akademik programlarına 7-18 yaş grubu seçkin öğrencileri yollmaktayız. Ayrıca Kanada devlet okullarına da aile yanında konaklamalı olarak öğrenci yerleştirme, yüksek okul ve üniversite okumak isteyen öğrencilere de danışmanlık hizmeti vermekteyiz.

- Yaz Okulları
- Özel Yatılı Kolejlere
- Devlet Okulları
- Meslek Yüksek Okulları
- Üniversite Danışmanlığı

DAİMİ OTURUM VE VATANDAŞLIK

Yatırımcı ve girişimci işadamları göçmenlik programlarında uzmanlaşan firmamız, Kanada'nın önde gelen avukatları ve finans kuruluşlarıyla işbirliği içinde çalışarak size ve ailenize en uygun programı seçmenize yardımcı olmakta, bu sürecin hızlı ve sorunsuz geçmesini sağlamaktadır.

- Canadian Permanent Residency by Quebec Investment Program
- New Brunswick Entrepreneur Program-Canada
- Antigua&Barbuda Citizenship by Investment Program
- St.Kitts&Nevis Citizenship by Investment Program
- EB-5 US Business Program

Abdullah Şehoğlu, McGill BA82, TAC '77

Erenca Eğitim, Danışmanlık ve Ticaret Ltd. Abdi İpekçi Cad. Bostan Sok. No:15 Orjin Apt. Kat: 5 Nişantaşı - Şişli İstanbul
Tel: 0212 373 9421 Mobil: 0532 231 0677 E-posta: asehoglu@erenca.com

Her Ortamda Birlikteyiz

Bir araya gelmemizin bir süre mümkün olmadığı Mart ayından itibaren ilgiyle takip ettiğiniz etkinliklerimizi online olarak gerçekleştirdik. Alanında uzman mezunlarımız, kişisel tecrübe ve anıları ile süsledikleri konuşmalarında faydalı söyleşiler yaptılar. Genç mezunlarımızın da ilgiyle takip ettiği etkinlikler, keyifli soru-cevap bölümleriyle noktalandı.

Önümüzdeki süreçte de etkinliklerimiz hem online hem yüz yüze olarak devam edecek. Bu sürece katkı sağlayan tüm üyelerimize teşekkür ederiz.

Değerli konuşmacılarımızın etkinliklerde değindiği bazı konu başlıkları şöyledir:

Psikiyatr Aziz Mehmet Gökbakan'91 ile "Salgın ve Biz"

- Pandeminin özellikleri ve psikolojimize etkileri nelerdir?
- Yas, inkar, öfke, pazarlık, kabullenme aşamaları
- Depresyon dönemi yaşamamak için neler yapılmalı?
- Çocuklara ve gençlere bu dönemde nasıl yaklaşmalıyız?
- Fiziksel, ruhsal ve mental sağlık için egzersizin önemi

Pandemi Sürecinde Kaygı Hem Özel Hem İş Hayatımız İçin Nasıl Fırsata Çevirebiliriz? (Emre Başkan'99)

- Etki alanı ve ilgi alanı ne anlama geliyor?
- Öğrenme ve karar verme aşamalarında beynin bölümlerinin rolü nedir?
- Risk algımız nasıl işliyor?

- Stres seviyesinin performans ile ilişkisi nedir?
- Bu konularda bilişsel farkındalığa sahip olmak neden önem arz ediyor?
- Konfor alanı neyi ifade eder, konfor alanının dışına çıkmanın etkileri nelerdir?

Tufan Uz'73 ile "Korona Günlerinde Hukuk Uyuşmazlıklarında Arabuluculuğun Faydaları"

- Hukuki uyuşmazlıkların çözümünde arabuluculuğun önemi nedir?
- Arabulucu olmak için gerekli özellikler nelerdir, sertifika almak için ne yapmak gerekir?
- İş dünyasındaki çatışmalara örnekler, işçi-işveren uyuşmazlıklarında karşılaşılan durumlar
- Arabuluculuk ve yargılama arasındaki farklar nelerdir?
- Arabuluculuğun aşamaları nelerdir?
- Online arabuluculukla ilgili hazırlanan yeni mevzuatlara dair bilgiler

Klinik Psikolog Sandra Artar'10 ile "Pandemide Çocuk ve Ergen Psikolojisi"

- Beslenme ve uyku düzeninin stres ve kaygı seviyeleri üzerindeki etkisi nedir?
- Anne ve bebek arasındaki bağlanmanın kaynağı nedir?
- Temas ve dokunmanın pandemi döneminde yasaklanmasının ilişkilere etkisi
- Covid-19 döneminde ortaya çıkan anksiyete, korku ve endişeler çocuk ve ergenlerde ne şekilde ortaya çıkar?
- Çocuklar duyguları nasıl yaşar ve anlamlandırır? Anne ve babaların yaklaşımları onları nasıl etkiler?
- Çocukların davranışları bize ne anlatmak istiyor, özellikle bu dönemde hangi işaretleri görmek gerekir?
- Çocuklara virüsü ve virüsten korunmayı anlatma yöntemleri nedir? Ebeveynlerin çocuklarla iletişimde önemli ipuçları
- Çocuklar için oyunun anlam ve önemi

Ozan Özkan'91 ile "Kriz İletişimi"

- Krizin işaretleri nelerdir?
- Kriz yönetim süreçleri, aşamaları
- Kriz durumlarında kurumsal iletişim nasıl sağlıklı yönetilir?
- Özel sektörden kriz vakalarına örnekler
- PR ajanslarının hizmet verdikleri örgütler için kriz zamanında takip ettiği sıralama nasıl ilerler?

Dr. Volkan Özgüz'74 ile "Bilim, Beyin ve Sihir"

- İnsan beyninin anatomisi: Nöronlar ve Sinapslar
- Beynimizin içinde bellek ve anılarımız nerede?
- Dikkatin sürpriz dolu teorisi
- Beyin, güç ve enerji
- Görme ve algılama
- Bilgisayarla beynin benzeri yapılabilir mi?

Şerif Kaynar'71 ile "Kariyerde Başarının İpuçları"

- Yeni mezunlara kariyer tavsiyeleri ve Saint-Joseph'li olmanın kariyer hayatında etkileri
- İnsan kaynaklarına yatırım yapmanın önemi nedir?
- Türkiye'nin insan kaynağında en öne çıktığı alanlar hangileridir?
- Geleceğin iş alanları neler olacak, etik yönetimin önemi nedir?
- Liderlik vasfı, hayal gücü ve network nasıl geliştirilir?
- Şanslı olmak nedir, şansları yakalamak nasıl mümkündür?
- Öğrenmeye açık olmak, zaman ve ilgi olarak cömert olmak, insana kariyerde ne faydalar sağlar?
- İnsanın kendisine, çevresine ve rakiplerine karşı saygılı olmasının güven ilişkisi tesisinde oynadığı rol nedir?

85

MONTANA PINE
RESORT HOTEL & SPA
★★★★★

*Fethiye'deki
St. Joseph'li*

MONTANA PINE RESORT HOTEL & SPA

info@montanapine.com - montanapine.com - Ölüdeniz Mah. Yasdam Cad. No: 2 Fethiye 48300 Muğla

Montana Pine Buluşmaları

83 Mezunlarımızdan Cenk Ertunga Fethiye'de ev sahipliğini yaptığı Montana Pine Otelinde Saint-Joseph'lileri bir araya getiriyor.

83 Mezunları

83 Mezunları

87 Mezunlarının 30. Yıl Buluşması - 2017

83 Mezunlarının 35. Yıl Buluşması - 2018

83 Mezunları - Gala Yemeği 2020 Likya Yolu Yürüyüşü

Happy Berth Days

D-Marin marinalarının herhangi biriyle yıllık anlaşması olan misafirler, diğer D-Marin marinalarının her birinde 7 güne kadar ücretsiz bağlama yapabilecekler.*

Her marinada
7 gün
ücretsiz bağlama!

Turgutreis, **Türkiye** | Didim, **Türkiye** | Göcek, **Türkiye** |
Mandalina, **Hırvatistan** | Dalmacija, **Hırvatistan** | Borik, **Hırvatistan** |
Zea, **Yunanistan** | Gouvia, **Yunanistan** | Lefkas, **Yunanistan** |
Portonovi, **Karadağ** |
Al Seef, **B.A.E.** | Jaddaf Waterfront, **B.A.E.** | Business Bay, **B.A.E.**

#staysafeandsail

* Bu kampanya; 1 Ocak 2020 tarihinde, geçerli yıllık bağlama sözleşmesi bulunan ve/veya 1 Ocak 2020 ve 31 Aralık 2021 tarihleri arasında yıllık bağlama sözleşmesi yapan misafirlerimiz için uygulanacaktır. Ücretsiz bağlama hakkının yıllık bağlama sözleşmesinin süresi içinde kullanılması gerekmektedir. Bu kampanya sadece bağlama ücretini kapsamaktadır. Bu kampanyadan yararlanmak isteyen misafirlerin yıllık bağlama yaptığı marinanın tüm ücretlerini peşin olarak ödemiş olması gerekmektedir. Ücretsiz bağlama hakkı, ilgili marinadaki müsaitlik durumuna bağlıdır. Misafirler, ziyaret edeceği marinaya en az 7 gün önce taleplerini yazılı olarak bildirmeli ve ziyaret ettiği marinanın fiyat listesi ve kurallarını yazılı olarak kabul etmelidir. **7 gün ücretsiz bağlama hakkı dolduktan sonra teknelerini daha uzun süre bağlamak isteyen misafirlere D-Marin World programı kapsamında 4 aya kadar %40 indirim uygulanacaktır.** Şartlar ve koşullar ile ilgili detaylı bilgi için lütfen marina ön büroları ile iletişime geçiniz.

D Marin
GLOBAL MARINA NETWORK

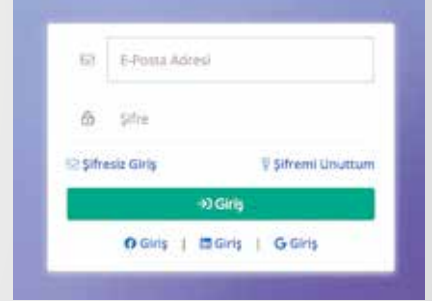

Üyelik Bilgilerinizi Kolayca Güncelleyin!

Değerli Üyelerimiz, Fonzip Üye Bağış ve Aidat Yönetim Programı aracılığıyla kişisel bilgilerinizi güncelleyebilir, aidat bakiyenizi öğrenebilir, kredi kartınız ile güvenli bir şekilde ödeme yapabilirsiniz.

Üye yönetim portalımıza, <https://fonzip.com/sjdernek> adresinden e-posta adresinizi kullanarak giriş yapabilir ya da Facebook veya LinkedIn hesaplarınızla bağlanabilirsiniz.

"Bilgilerim" sekmesindeki "Kişisel" bölümünden doğum yılı ve TC kimlik numaranızı, "İletişim" bölümünden adres ve telefon bilgilerinizi ve "Eğitim & Mesleki" bölümünden CV bilgilerinizi güncelleyebilirsiniz.

sappi

Dergimizin basımında mezunlarımızın desteği,

Sade Ofset Murat Demir'93 ve Sappi Kağıt Serra Celasun'01'a teşekkürlerimizi sunuyoruz.

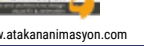
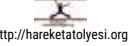
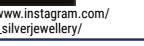
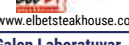
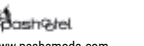
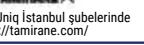
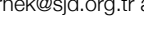
Sappi Kağıt, 150'den fazla ülkede; kağıt hamuru, kağıt bazlı biyorefineri çözümleri sağlamaya ve ürünler tedarik etmeye odaklanmış Güney Afrika Cumhuriyeti merkezli küresel bir firmadır. Avrupa'da yedi, Kuzey Amerika'da iki, Güney Afrika Cumhuriyeti'nde üç üretim tesisi ile; tekstil ürünlerinden sağlık hizmetlerine, grafik kağıtlarından ambalaja, kartonlarına kadar çeşitli alanlarda faaliyet göstermektedir. Sappi Türkiye ve Sappi Ülke Müdürü Serra Celasun'01'a dergimizin kağıt tedarikindeki destekleri için teşekkür ederiz.

90

SADE OFSET MATBAACILIK, 1974 yılında İstanbul'da kurulan, lüks ambalaj ve etiket üretimi konusunda faaliyet gösteren bir firmadır. Uluslararası gıda ve hızlı tüketim ürünleri firmalarının bölgesel tedarikçisidir. Üretiminin büyük kısmını Hollanda, Fransa ve İsviçre gibi Batı Avrupa ülkelerine ihraç etmektedir. Derneğe destek olabilmek için SAPPI ile çözüm ortağı olmuş ve dergimizin en uygun şartlarda basımını sağlamaktadır.

SJ Club Üye Kuruluşlarımız

A Tasarım Banu Hatipoğlu http://www.agiyim.com/	Alberto Vanetti http://www.albertovanetti.com	Ante Sanat https://www.antesanat.com	Arap Şükrü Yalınkavak 	Asparagas
Aspasia House http://aspasiahouse.com/	Atakan Animasyon https://www.atakananimasyon.com	Atelier Rebul www.atelierebul.com/	AVIS http://www.avis.com.tr/	Ayvalık Midi Cafe
Baba Sahne Öğrenci Tarifesi https://www.babasahne.com/	Bağdem Otel http://www.bagdem.com/	Barker Kırtasiye 100 TL ve üzeri %10 https://www.barker.com.tr/	Bedri Usta http://www.bedriusta.com/	Beymen Club Dönemsel İndirimler https://www.beymenclub.com/
Bom Akademi http://www.bomakademi.com/	Bülent Mücevherat %35	Café Tur https://www.cafetur.com/	Chakil's Pure Nature %25	Cankat Klinik http://www.cankatklunik.com/
Captain Haddock Pub %10	Cenoa Sailing Özel İndirimler https://www.cenoasailing.com	D-Marin Özel İndirimler https://www.d-marin.com	Dalyan Club %10 https://www.dalyanclub.com/	Dans ve Hareket Atölyesi %25 http://hareketatolyesi.org
Data Tur %5-%10 https://www.dataturizm.com.tr/	Demirhan Demir Silver Jewellery %10 https://www.instagram.com/dd_silverjewellery/	DogGO %10 https://www.doggoapp.com	Double Tree Hilton Moda HOOD %15 - SPA %20 http://www.hood.com.tr/	Drip Coffee %10
Dt. Suat Kesingil TDB Ağzı e Diş Sağlığı Muayene ve Tedavi Ücret Tarifesi	Duble Muhabbet %10	Dynomoss Oto Ektspertiz Hizmeti %25 https://www.dynomoss.com.tr/	Ekol Ayakkabı %10	Elbet Steakhouse %10 http://www.elbetsteakhouse.com.tr/
Etten Adam %15 http://www.ettenadam.com.tr/	Eubos %10 www.eubos.com.tr	Fancy Mücevherat %10 http://www.fancy-jewellery.com	Florence Nightingale Özel İndirimler https://www.florence.com.tr/	Galen Laboratuvar Özel İndirimler https://galenlab.com.tr/
Garo's Türkükü %10 www.garoturkukuku.com	Geyikli Gece Moda %10	Girgin Piyano Sanat Galerisi Özel İndirimler https://www.girginpiyano.com	Glories Chocolate %15 www.glories.com.tr	Gorgonzo Pizza %10
Han Restaurant %10 http://www.hanrestoran.com/	Hibrit Çocuk %10 https://hibritcocuk.com/	Hilton Garden Inn Kocaeli Şekerpınar %15 https://www.hilton.com.tr	Inkase %15 https://inkase.com.tr/	İstanbul Cerrahi Hastaneleri %25 https://www.istanbulcerrahi.com
İşteks Hazır Giyim Üretim Pazarlama %10	JustFit Sport Center %20 http://www.justfit.com.tr/	Jüs İstanbul %15 www.jusistanbul.com	Kase No16 %20 https://www.kaseno16.com	Koço Restaurant %10 http://www.kocorestaurant.net/
Looking Sharp %10 http://www.lookingsharp.co/	Lullaby Bags %10	Mai İstanbul %10 https://www.mai.com.tr/	Med Air Dezenfektasyon Cihazları %15 http://medairistanbul.com/	Medicana Özel Anlaşmalı Fiyatlar https://www.medicana.com.tr/
Mırmır Miyav Kedi Evi %10 https://www.instagram.com/mirmirmiyavkedi/	Mika Home Collection %20 https://www.mikahome.com/	Minossimo %10 https://www.instagram.com/minossimo/	Moda Gözde Şarküteri %10	Moda Kayıkhanesi %5 https://modakayikhanesi.com/ http://modasahil.com/
Modapark Brasserie %10 http://www.modaparkbrasserie.com/	Moda Riva's Hotel Konaklama %15 http://www.rivasmoda.com/ http://www.rivacub.net/	Montana Pine Resort Otel %20 http://montanapine.com/	M-Onep Güzellik Merkezi %10 http://m-onep.com.tr	Moshonis Balık Restaurant %10 http://www.moshonis.com.tr/
Motiva Ofis Sistemleri %15 http://motivaofis.com/	Müsaade Meyhane %10 http://www.musaademeyhane.com	Nor Moda %15	Ororo Sushi %10 https://www.ororo.com.tr	Palivor Çiftliği %10 http://www.palivor.com/
Papyon Organizasyon %10 https://www.papyon.com.tr/	Pasha Otel %10 http://www.pashamoda.com	Pregio Pizza %10 https://pregiopizza.com.tr	Pukina Atölye %15 https://www.pukina.com/	Say Hello Brasserie %10
Sirius Pirlanta %10 https://www.siriuspirlanta.com/	Sonomed %10 https://www.sonomed.com.tr/	Sporty's Suadiye %10 https://www.hobispor.com	Stüdyo Süleyman %20 http://studiosuleyman.com	Super Kitchen %20 https://superkitchen.com.tr/
Taksim Vize Hizmetleri %50 https://www.taksimvize.net/	Tamirane %10 Akasya ve Üniç İstanbul subelerinde http://tamirane.com/	Tarla Burada %10 https://www.tarlaburada.com/	Tatbiki %10	Tekno Sports %15 https://www.teknosports.com.tr
The Dreamers Figure %10 https://www.dreamersfigure.com/	The Pilates Coach %25	Todori %10 https://www.todorimeyhane.com/	Travel Servis %10'a varan indirimler https://www.servistavel.com.tr	Tunç Balık %10 https://www.instagram.com/tuncbalik/
Uluslararası Fitness Turk %25 https://www.fitnessurk.info/	Üreticiden Bodrum %10 https://www.facebook.com/uretidenbodrum/	Villa Mandarin %20 http://www.villamandarin.com/	Westport %10	Wood & More %10
Yaşar Usta Kadıköy %10	Yerinde Pide %10 Çekmeköy ve Suadiyede %10 indirim https://www.yerindepide.com	Zeplin Pub %10 http://zeplinpub.com/	Zeta Eğitim Danışmanlık %10 https://zetaegitimvedanismanlik.com	Zeynep Butik %10
Zorlu Grand Trabzon %10 http://www.zorlugarand.com/	Üye Kuruluşlarımız arasına önerebileceğiniz firmalar var ise, bize dernek@sjd.org.tr adresinden ulaşabilirsiniz.			

CITROËN

Comfort class SUV.

CITROËN C5 AIRCROSS SUV

Kademeli Hidrolik Destekli Süspansiyon Sistemi
Yokuş iniş destekli Grip Control Sistemi
Citroën Advanced Comfort® koltuklar
720 litreye kadar bagaj kapasitesi
Sürüş Destek Sistemleri
Bağımsız 3 arka koltuk

INSPIRED
BY YOU

Citroën C5 Aircross SUV'un ortalama CO₂ salınımı 105-129 g/km, ortalama yakıt tüketimi 4,4-7 L/100 km değerleri arasındadır.

Can Otomotiv: Şerifali Mah. Turgut Özal Bulvarı No: 206, 34775 Ümraniye/İstanbul
Tel: 0216 466 85 55

Saint-Joseph Girişimcilik Kulübü'nden büyük başarı

Saint-Joseph'liler Derneği'nin girişimiyle kurulan aynı zamanda mentorlüğünü yürüttüğü SJ Girişimcilik Kulübünün öğrencileri, Genç Başarı Eğitim Vakfı'nın düzenlediğı GençBizz yarışmasında Özel Ödüller kategorisinin "En İyi Satış Pazarlama" alanında Türkiye birincisi oldu! Tüm emeği geçen öğretmen ve öğrencileri tebrik ediyoruz.

Kibele Kürüm
Genel Müdür

Emre Demirer
İnsan Kaynakları Müdürü

Peren Erol
Pazarlama Müdürü

Dilara Pektaş
Finans Müdürü

Zeynep Veliöğlü
Halkla İlişkiler Müdürü

Derin İşsever
Üretim Departmanı Müdürü

Burak Afşar
Pazarlama Elemanı

Batu Göyer
İnsan Kaynakları Personeli

Nehir Çağlar
Genel Müdürlük Personeli

Ege Sertsöz
Finans Personeli

SJ Alumni

PARCOURS PRO SJ

“Parcours Pro SJ” programımızın amacı, Özel Saint-Joseph Lisesi ile SAJEV Okulları’ndan mezun olan ve eğitime yurt dışında devam etmeyi planlayan öğrencilere yol göstermek, desteklemek ve burs, staj, kariyer imkanları konusunda güvenilir bir bilgi kaynağı sağlamak.

SJ ALUMNİ DESTEĞİ

Yurt dışında 24 ülke ve 45 şehirden toplam 108 SJ Alumni üyesi var ve her geçen gün sayıları artıyor. Mezunlarımız ile aylık düzenli toplantılar yapıyoruz, görüşlerini alıyoruz. Profesyonel iş ağı LinkedIn’deki Saint-Joseph Alumni grubunda hem projelerimiz ve toplantı notlarımızı paylaşıyor, hem de tüm Saint-Joseph mezunlarının tek bir mecradan birbirine ulaşabilmesini sağlıyoruz.

Aşağıdaki altı aşamadan oluşan Parcours Pro SJ programımız ile öğrenci kardeşlerimizin profesyonel meslek hayatına geçiş süreçlerinde hep yanlarında olmayı amaçlıyoruz. Mentor yönlendirmesi yapılmadan önce öğrencinin bilgilendirilmesini ve kendine en uygun tercihi yapmasını sağlamaya çalışıyoruz. Bu sayede, Mentor Alumni üyelerinin değerli zamanlarından ayırdıkları sürede maksimum fayda sağlanmasını amaçlıyoruz.

94

KARŞILIKLI FAYDA VE DÖNEMLER ARASI DAYANIŞMA

Mentoréler, mentorlardan edindikleri bilgi ve tecrübelerle kişisel gelişimlerine katkı sağlayabilecek, gerek iş gerek sosyal hayatlarında karşılaşılabilecekleri zorlukları önceden görebilme şansı elde edebilecek, bilgi edinmek istedikleri alanlarda, o alanda bilgi sahibi olan kişilerle tanışma fırsatı elde edebilecekler. Ayrıca bu sayede ilişki ağlarını da genişletebilme şansı bulacaklar.

Mentor Alumni üyeleri ise mentoréler sayesinde bilgilerini pekiştirme, iletişim becerilerini geliştirme ve en önemlisi genç kardeşlerine destek olma şansı elde edecekler.

ARAMIZA KATILANLAR

- Güven Fatma Akalın’03 - Kadın Hastalıkları ve Doğum Uzmanı
- Ali Murad Özmen’12 - Ditron Dental / Müdür
- Işıl Bakan’12 - Bocconi Üniversitesi / Öğrenci
- Aslıhan Altuğ’10 - Rings in Color / Yapımcı
- Emir Abdülkadir İnanç’10 - Portera B.V. / İş Analisti
- Doruk İşeri’05 - Coca-Cola İçecek / Satış
- Seray Karaalp’12 - Ergün Avukatlık Bürosu
- Bahar Temiz’01 - Dansçı / Koreograf
- Bülent Çatay’88 - Sabancı Üniversitesi / Endüstri Mühendisliği Öğretim Üyesi
- Batur Çakır’15 - McGill Üniversitesi
- Ahmet Yağlı - Avukat
- Burcu Tezcan Şengün - Küçük Prens Okul Aile Birliği Başkanı
- Levon İrlan - Han Kuyumcu / Yönetici
- Sona Timurcan
- Aylin Devrimci - İş GYO A.Ş. / HR Yöneticisi
- Betül Değirmenci

Parcours Pro SJ

Derneğimizin mentorluk projesi kapsamında ilk olarak başvuruları alıyoruz. Bu projeye katılmak isteyen mentor ya da mentoré adaylarının başvuru sürecinde, formda belirttikleri talepler ve verdikleri cevaplar neticesinde uygun görülen mentoré-mentor atamalarını yapıyoruz. Şimdiden programa başvuran 9 kardeşimiz, Saint-Joseph'li ağabey ve ablaları ile iletişime geçti.

Yıl içerisinde hem dijital ortamda hem de okulumuzun içerisinde bulunan Girişimcilik ofisimizde buluşmalar gerçekleştireceğiz. Bu toplantıların davetlerini başvuru formunu dolduran öğrencilere ve mezunlara göndereceğiz, tarihleri sosyal ağlarımızdan duyuracağız.

Yoğun hayat temponuza ara vererek, şehrin en güzel semtlerinden Fenerbahçe'de, yirmi dönüm yemyeşil arazi içerisinde, şehrin tam içinde üstelik şehrin stresini dışarıda bırakan ağaçların, yemyeşil bir bahçenin tam göbeğinde yer alan tarihi taş binası, unutulmaz organizasyonları, spor ve aktivite alanları ile keyifli anlar geçirebileceğiniz kulübümüze sizleri bekliyoruz.

DALYAN FITNESS CLUB

Technogym'in geniş ekipman parkuru ile donatılmış, 300 m2'den fazla antrenman alanı ile Dalyan Club içerisinde sağlıklı ve keyifli zaman geçirebileceğiniz Dalyan Fitness Club ile artık spor yapmak için yerin altına girmek zorunda değilsiniz!

PERSONAL STUDIO

Kişiyi özel antrenmanlar ve birebir çalışmalar için tasarlanan Personal Studio'da aletli Pilates derslerine katılabilir, kişisel antrenörünüz ile antrenman programınızı uygulayarak kısa sürede forma girebilir, sağlıklı yaşamın tümünü kapsayan Wellness kavramını yaşayabilirsiniz.

TENİS

Ağaçlar ile çevrelenmiş yemyeşil bir bahçenin ortasında bulunan açık havuz, güneşlenmenin keyfini yaşarken aynı zamanda yanbaşınızda bulunan havuz barının sunduğu zengin yemek ve içecek menüsü ile kendinizi ödüllendirebilirsiniz.

CLUB RESTAURANT

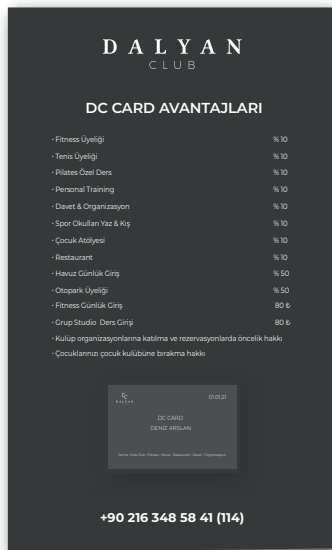
Çeşit çeşit lezzetlerle dolu menüsüyle, spor sonrası ya da iş çıkışı yorgunluğunuzu atabileceğiniz Dalyan Brasserie; ailesi ve arkadaşlarıyla güzel vakit geçirmek isteyenlere keyif dolu bir atmosfer sunuyor.

KIDS CLUB

Siz Dalyan Fitness Club'da hedeflerinize yaklaşırken 06 - 12 yaş aralığındaki çocuklarınız da kulübümüzün keyfini çıkarabilir! Uzman eğitmenlerimizin gözetiminde eğlenceli vakit geçiren çocuklarımız, belirli programlar çerçevesinde yürütülen etkinliklerden de faydalanabilecek!

ÇOCUK ATÖLYELERİ

Mutfak Atölyesi'nden, Ritim Atölyesi'ne; Sanat Atölyesi'nden Dans Atölyesi'ne birçok farklı atölye ile çocuğunuz içindeki sanatçıyla tanışıp eşsiz yeteneklerinin farkına varacak! Birbirinden eğitici ve eğlenceli atölyeler eşliğinde çocuklar farklı deneyimler yaşarken, ebeveynler Dalyan Club'da keyifli vakit geçirmenin tadını çıkarıyor.

Temiz Üstün'59
1940 - 2020

1959 mezunlarımızdan, derneğimizin varoluşunda ve tüm süreçlerinde desteğini esirgemeyen, vakfımızın kuruluş ve faaliyetlerinde çok önemli katkılarda bulunan, camianın beraberliği ve bütünlüğü için emek veren, değerli üyemiz Sayın Temiz Üstün'ü 25 Eylül 2020 tarihinde kaybetmenin üzüntüsünü yaşıyoruz. Saint-Joseph camiası adına, tüm sevenlerine ve yakınlarına başsağlığı dileklerimizle...

Saint-Joseph'liler Derneği Yönetim Kurulu

Değerli Saint-Joseph'liler,

Derneğimizin yeniden yapılanma yılları (1985-1993) süresince maddi ve manevi desteğini esirgemeyen, vakfımızın kuruluş ve faaliyetlerinde çok önemli katkılarda bulunan, camianın gelişmesi için çalışan, vakıf kurucu üyemiz, dostum, arkadaşım, sevgili Temiz Üstün'ü (SJ'59) hiç beklemediğimiz bir zamanda kaybettik. Onu artık öncelikle iyi bir Saint-Joseph'li olarak, camianın birliğine ve eğitime katkıları ile anılarımızda yaşatacağız. Arkasında bıraktığı sevgili Füsün, kızları Pınar, İdil ve tüm sevenlerine başsağlığı, sabırlar dilerim. Ruhu şad, toprağı bol olsun...

Tunç Uluğ'55

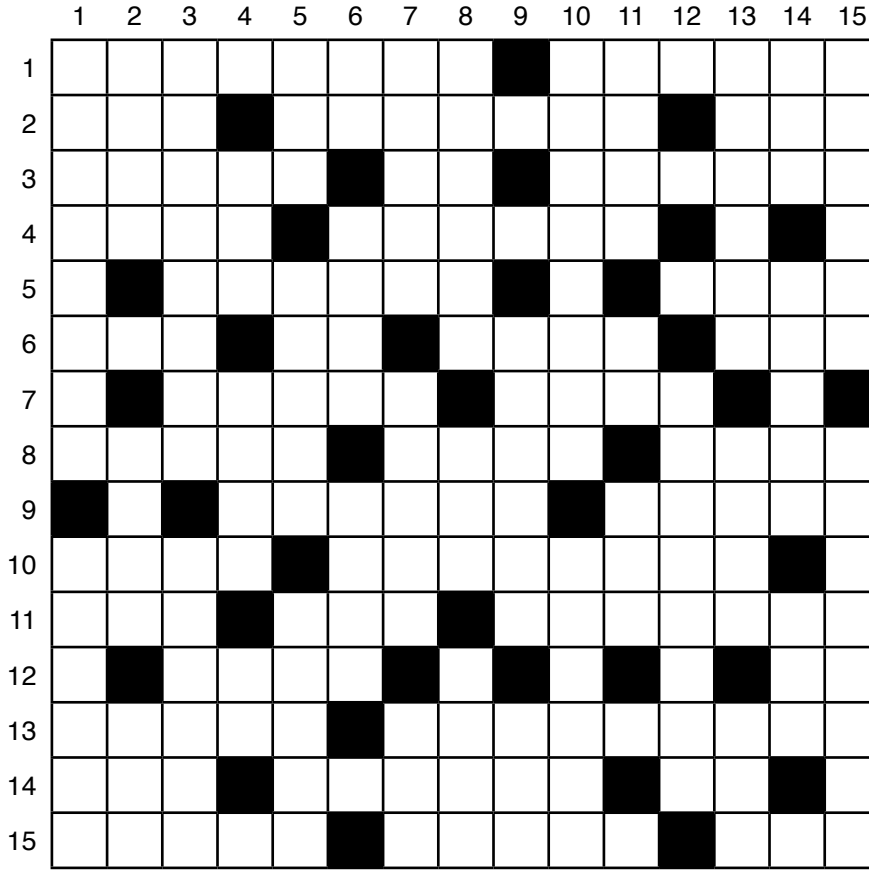
Saint-Joseph Lisesi Eğitim Vakfı Onursal Başkanı

97

ARAMIZDAN AYRILANLAR

- Moris Cem Kaspi'89'nin babası Davit Erol Kaspi
- Habib Pişan'67
- Süalp Ömer Ürkmez'84'in babası ve Ceren Ürkmez'11'in dedesi M. Faruk Ürkmez
- 1963-1980 yılları arasında Saint-Joseph Lisesi'nde görev yapmış Emekli Resim Öğretmenimiz Ferruh Durukan
- Nazlı Tekçe Savaete'02'nin annesi Nilay Tekçe
- Murat Kafesçioğlu'81'nun babası Ruhi Kafesçioğlu
- Semih Çiçek'86
- R. Erman Özkan'59
- Merhum Ahmet Ratip Erensoy'43'un kardeşi, Bahaettin Erol Erensoy'84'un babası Mehmet Nuri Erensoy
- Faruk Cillov'58
- Şebnem Bekar'14'in dayısı Ali Şimşek'75
- Hakan Çetinel'80'in babası Saint-Joseph Lisesi'nde Milli Güvenlik öğretmenliği yapmış Emekli Albay Vasıf Çetinel
- Ayşe Ceyda Tüzüncam Özeker'03'in annesi Melek Nilgün Ilgün
- Engin Afşar'69'in kayınvalidesi Nurten Metin
- Ragıp Balak'81'in babası Yüksel Balak'50
- Ali Sedat Toydemir'99'in babası Av. Mehmet Sait Toydemir'68
- Selçuk Kıhtir'84'in annesi Meral Kıhtir
- Ayşegül Gökçe Baykal'05'in babası Tekin Baykal
- Barbaros Alpaslan Ako'79
- Gizem Okyay'04'in babası Prof. Dr. Mustafa Engin Okyay'66
- Divan Kurulu Başkan Yardımcısı Cenani Ercan'70'in eşi Neyran Ercan

BULMACA

MELİH LEVİ'78

ÖNCEKİ SAYININ ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	K	A	L	E	N	S	Ö	V	E	S	Ö	V	E	N	
2	I	Y	I	P	İ	R	E	G	Ö	D	E	Ş			
3	Ş	A	F	T	Y	S	G	E	B	E	R	İ	K		
4	M	T	A	M	A	G	E	Ç	E	N	E	K			
5	İ	Ç	K	E	S	T	E	R	E	E	V	M			
6	S	A	M	A	M	A	Ç	E	K	E	K	K	U		
7	R	O	L	K	E	L	S	D	U	L					
8	P	E	R	M	E	Ç	E	T	O	P	L	A	M	A	
9	L	G	Ü	H	E	R	Ç	İ	L	E	R	U	J		
10	A	K	T	A	K	M	A	A	R	D	A	K			
11	K	A	Y	A	Y	E	M	E	N	İ	Ş	M			
12	B	A	R	H	A	N	A	A	U	S	A				
13	H	A	N	E	T	Ş	A	K	I	L	D	A	K		
14	A	L	A	K	A	M	I	H	R	E	A	Y	A		
15	K	A	L	E	N	D	E	R	B	A	Ş	M	A	K	

98

Soldan Sağa: 1. Bir akarsu yatağının az eğimli koyak tabanlarında ve ova düzlüklerinde çizdiği kıvrım – Tandırdan ekmeği çıkarmaya yarayan bir araç. **2.** Kişinin geçmişte yaşamış olan büyükleri – Güçlü esen rüzgar – O yer. **3.** Ters, yanlış bir biçimde – Kripton elementinin simgesi - Kaba şeyler bıkırmaya, bağlamaya yarayan ince sicim veya kalın iplik. **4.** Her türlü madeni para – Eski, bozuk, sakat. **5.** Dalgıcın dipten yukarı çıkarken vurgun yemesini önlemek amacıyla uymak ve beklemek zorunda olduğu çıkış zamanı – Ayakkabı üstüyle pençesi arasına konulan parça. **6.** Güzel kokulu bitkilerden çıkarılan uçucu, kokulu ve sıvı madde – Yön göstermek amacıyla belli yerlere konulabilen işaret – Tohumdan yetiştirilip başka yerlere dikilmek için hazırlanan sebze veya körpe çiçek – Arnavutluk'un para birimi. **7.** İki veya daha çok şeyin sıra ile değiştirilerek kullanılması veya kendiliğinden değişerek çalışması – Maden eritilen saplı pota. **8.** Argoda yok – İpek böceği kozaları çözülerek çıkarılan ve dokumacılıkta kullanılan çok ince, esnek ve parlak tel – Görünmez alem. **9.** Porselen yapmakta kullanılan bir tür ak ve gevrek kil, arı kil – Eyvah, yazık, heyhat anlamlarında kullanılan bir söz. **10.** Dantel veya nakış ipliği yumağı – Şöyle, böyle, az çok, biraz, oldukça. **11.** İki olguyu, iki olayı birbirinden ayıran zaman, fasıla – Emek vermeden ele geçirilen şey – Yolculuk için hazırlanan yiyecek, azık. **12.** Umutsuzluktan doğan karamsarlık, üzüntü – Alüminyum elementinin simgesi. **13.** Deve yavrusu – Göçücü balıkların kışa doğru Karadeniz'den Akdeniz'e geçmesi. **14.** Naz, işve – Sırma veya gümüş işlemeli bir ipekli kumaş türü – Endonezya'nın plaka işareti. **15.** Dört tekerlekli, içinde dingillere paralel olarak düzenlenmiş karşılıklı iki oturma sırası bulunan, üstü açılıp kapanabilen çift körüklü binek arabası – Kaba, huysuz, kavgacı – Çürük, temelsiz, boş.

Yukarıdan Aşağıya: 1. Boyna zincirle takılan, genellikle değerli metalden yapılmış, içine küçük resim gibi şeyler konulan, türlü biçimde süs eşyası – Gemilerde içlerine içme suyu konulan, ortası basık, küçük fıçı. **2.** Giysinin alt kenarı – Delikli örgü, gözenek – Serbest meslek adamlarını içinde toplayan resmi birlik. **3.** Çiçekleri katmerli ve mor renkte olan bir tür tatula – Orman içinde geniş ve çıplak alan, düzlük. **4.** Yazı yazmak için tabaklanmış ceylan derisi – Uzak Doğu'da yetişen Amerikan elmasından çıkan zambak – Evropiyum elementinin simgesi. **5.** Büyükanne, nine – Şilteyi taşımaya ve ona esneklik vermeye yarayan yaylı kerevet – İrmaklarda, sığ sularda yük taşıyan bir tekne türü. **6.** Rutenyum elementinin simgesi – Akdeniz, Marmara ve Karadeniz'de yaşayan tekirlerin irisi – Yüksek ve alçaktan mermi atabilen kısa namlulu top. **7.** Yol, yöntem - Yük gemisi – Zodyak üzerinde balık ile boğa arasında bulunan takımyıldızının adı. **8.** Kuyucu – Yaşlı, koca, ihtiyar kimse – Denetleme. **9.** Piston – Tatlılık. **10.** Kuyruk yağının eritildikten sonra gelen gevrek posası – Öğrenciye verilen not. **11.** Abide – Soy, nesil – İşlenmemiş madde. **12.** Deniz yosunlarından çıkarılan, beslenme endüstrisinde, hekimlikte ve bakteriyolojide kullanılan bir jelatin türü. **13.** Genellikle Venedik'te kullanılan, ayakta, tek kürekle yürütülen, yassı ve iki başı yukarıya kıvrık kayak – Arap alfabesinin on sekizinci harfinin adı – Pamuk kozası. **14.** Karakter – Şiirde uyaktan sonra tekrarlanan, aynı harflerden oluşan kelime veya ek – Farklı amaçlarla çeşitli biçimlerde yapılan esnek parça. **15.** Eyer örtüsü – Dünyanın yarıçapını bir gezegenden veya dünya güneş uzaklığını bir yıldızdan gören açı.

“GELECEĞE, DOĞRU VE İLK ADIM”

0216 622 6510
www.kp.k12.tr

@kucukprensokullari

SAINT-JOSEPH LİSESİ
EĞİTİM VAKFI

**KÜÇÜK
PRENS
OKULLARI**

RENAULT
Passion for life

Yeni Renault CLIO

#BENZER5İZ

Yeni CLIO'nun ortalama CO₂ salımı 94-121 g/km, yakıt tüketimi 3,6-5,3 l/100 km'dir. Model üzerinde gösterilen ekipmanlar ve satılanlar versiyonlara göre farklılık gösterebilir. **Ayrıntılı bilgi Renault Yetkili Satıcıları'nda.**

Renault'nun tercihi **Castrol**

Kafana takılan bi' şey varsa WhatsApp'a bekliyoruz.

444 66 22